Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

25X1

Page Denied

Next 11 Page(s) In Document Denied

25 YEAR RE-REVIEW

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

UNCODED

25X1

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΕΝΩΘΗΤΕ!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΠΡΙΛΗΣ 1952 — ΠΡΩΤΗ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ — ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 35ος

Γιατί καλέβει ὁ λαός παντοῦ ὅπου ζεῖ, δουλέβει, κινεῖται καὶ ὑπάχει :
Γιά Ψωμί—Δουλιά—Εἰρήνη—Γενική Ἀμνηστεία—Δημοκρατία—Ἀνεξαρτησία—Νά φύγουν οἱ ἀμερικάνοι. Κάτω ὁ Παπάγος.
Εἰρηνική συμβίωση καὶ συνεργασία μὲ τὴ Σοβιετική Ἕνωση καὶ τίς χῶρες τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας.
Πανδημοκρατική Ἑνότητα — Παλλαϊκό μέτωπο, Ἐπιτροπές σέ κάθε τόπο καὶ γωνιά.
Ἄμεσες λάφτερες ἐκλογές μὲ ἀνόθευτη λαϊκή ψηφοφορία.
Ὁ Πλαστήρας πρόδωσε τό λαό καὶ τή δημοκρατία.
Δημοκρατική κυβέρνηση ποὺ θά δώσει: Ψωμί—Δουλιά—Ἀμνηστεία—Εἰρήνη—Λεφτεριά—Ἀνεξαρτησία.
ΖΗΤΩ Η ΑΛΛΗΛΟΓΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ·

ΤΟ ΚΚΕ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΟΝ, ΠΑΝΤΑ ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ!

Ποιό κόμμα στήν Ἑλλάδα συγκεντρώνει τήν πιό λυσσασμένη ἐπίθεση τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ; Γιά ποιόν ἀκοντίζει ὁ Πουριφρόί τό γκαγκστερικό στιλέτο του; Ποιούς συκοφαντοῦνται καὶ διαβάλλουν; Ἐνάντια σέ ποιούς συγκεντρώνουν τά πυρά τους ἀμερικάνοι καὶ ἄγγλοι, ντόπιοι πλουτοκράτες καὶ προσκυνημένοι μοναχοχαφάσιστες; Προβοκάτορες καὶ προδότες καὶ πουλημένοι, ἀρχειοτροτσκιστές καὶ τιτικοί; Ἐνάντια σέ ποιούς σουρώνουν καθελογῆς καὶ κάθε μέγεθος ψευτιές, ἀπάτες, πλαστογραφίες, καλπιές; Ποιούς προσπαθοῦν νά λερώσουν, νά ὑπονομεύσουν, νά διαβρώσουν; Ποιούς δικάζουν, βασανίζουν, ἐχτελοῦν;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι γνωστή καὶ βροντερή : τό ΚΚΕ καὶ τούς κουκουέδες. Γιατί, γιά ποιό λόγο; Γιατί τό ΚΚΕ καὶ οἱ κουκουέδες πολεύουν γιά ν' ἀτελειωθεῖ τό λαό ἀπτὴν ἀμερικάνικη ὑποδούλωση, ἀπτὴν πλουτοκρατική ἐκμετάλλευση. Πολεύουν γιά μιά λέφτερη, ἀνεξάρτητη, λαϊκοδημοκρατική Ἑλλάδα. Πολεύουν δίχως νά λογαριάζουν δυσκολίες, δίχως νά σταματοῦν μπροστά στά ἐμπόδια, χωρίς νά τούς τρομαζουν οἱ στεφάνες, νά βασανιστήρια, οἱ κόποι, οἱ θυσίες καὶ οἱ πιό βαρεῖες ἀκόμα.

Οἱ κουκουέδες εἶναι φτιαγμένοι ἀπό ἀτσαλένιο ὁλικό. Γέννημα θρέμα τοῦ λαοῦ, πάντα δημένοι στενά μαζί του, πάντα σάρκα ἀπτὴ σάρκα του καὶ αἷμα ἀπτὸ αἷμα του, πάντα ἐπικεφαλῆς τῶν ἀγώνων γιά τή ζωή, ὀργανωτές καὶ καθοδηγητές τῆς πάλης του, πάντα ἐπικεφαλῆς τῶν ἀγώνων γιά τή δημοκρατία, τό σοσιαλισμό δέν τά βάζουν ποτέ κάτω. Πολεύουν γιά τή χορτασιά τοῦ λαοῦ, γιά τήν εὐτυχία τῶν παιδιῶν του, γιά τό μέλλον τῆς πατρίδας μας, γιά τή ζωή ἀψηφοῦν καὶ τό θάνατο ἀκόμα. Γιά νά καθιερώσουν τή ζωή τοῦ λαοῦ προσφέρουν στόν ἀγώνα τή δική τους.

«Κι' ἔτσι σφυρνοί κι' ἀγέφωχοι μέ μιά καρδιά καί δύναμη
τά κάστρα του γκρεμίσαμε καί σάν ἀητοί περνᾶμε.
Κι' ἀφοῦ τή φλόγα λυώσαμε κι' ὅλοι μας λυώσν οἱ καϋμοί
νά, μέ τόν ἴδιο θάνατο τό θάνατο πατᾶμε.»

Κώστας Γιαννόκουλος

Αὐτοί εἶναι οἱ κουκουέδες: σταυραετοί τοῦ λαοῦ. Σάν τό Μπελογιάννη πού ἔδωσε γιά τό λαό καί τήν πατρίδα καί τήν ἴδια τή ζωή του, σάν τίς ἑκατοντάδες καί χιλιάδες ἄλλους κουκουέδες. Γιά πρότυπό τους ἔχουν τούς μπολσεβίκους. Αὐτούς προσπαθοῦν νά μοιάζουν. Γιατί αὐτοί εἶναι ὁ πιό τέλειος τύπος ἀγωνιστῆ τοῦ λαοῦ. Καί ἀκτῆν ἄλλη μερά; Τά σκρατά, τά σκουλίκια, οἱ σερνάμενοι, οἱ προσκυνημένοι, οἱ κοτσίδες. Ἀν εἶχανε κι' αὐτοί ἤρωες καί γίγαντες τότε θά μποροῦσαν νά μᾶς ἀντιβγοῦν. Δέ διαθέτουν ὅμως παρά σατίλα, πισοδρόμηση, ἀποσύνθεση ὅσπο μεδοῦλι, ξεπούλημα κάθε ἐθνικοῦ, κατάπτωση, συκοφαντία. Γι' αὐτό καί εἶναι καταδικασμένοι. Ἡ μόνη τους ἔγνοια εἶναι νά προσπαθοῦν νά μᾶς παραστήσουν σάν τόν ἑαυτό τους. Μά σπάνε τά μούτρα τους. Οἱ κουκουέδες, ξεφτέλησαν καί τή μηχανή τῶν δηλώσεων πίστης, στήν ἀμερικανοκρατία καί τό μοναχοχφασισμό. Καί τίς μετατρέψανε σέ ἐξιλαστήριο δοκιμασία, πού τούς καθαρίζει ἀπό ταπεινό καί τό πουλημένο καί τούς βγάζει πιό δυνατούς καί ἀτρόμαχτους.

«Καί τούς τρέμουνε τῶν κάμπων οἱ κιοτῆδες
καί μέ ὀνόματα τούς κράζουν πονηρά
κλέφτες κι' ἀπελάτες καί προδότες,
τούς μισοῦν οἱ βασιλιάδες κι' ὅλοι οἱ τύραννοι,
κι' εἶναι μέσα στούς σκυφτούς τά παληκάρια,
κι' εἶναι μέσ' στούς κουμαμένους οἱ στρατιῶτες.
"Ὀχι πολεμάτε γιά ν' ἀφάξτε
μ' ἔτσι ἀδειοι λύγου ὀρμή,
τά ξητᾶνε αὐτοί μέ τ' ἄρματα στά χέρια.
καί δέ σκύβουνε γυρτοίς βωμούς νά ὀρθώσουν
κι' εἶναι σάν πατέρς τῶν παιδιῶν
ποὺ θά ἀλάσουν βασίλεια τοῦ ἥλιου ταίρια.» (Παλαμᾶς)

Δίσεχτα χρόνια περνᾶ ἡ πρατρίδα μας. Σκλαβιά τή δέρνει. Μά ἡ φλόγα τῆς λεφτεριᾶς καί ὁ ἀγώνας γιά τή ζωή φουντώνουν πιό ἀφβιστα, πιό ἀτρειωμένα. Τό ΚΚΕ εἶναι πάντα παρόν στό μετερίζι τοῦ λαοῦ. Οἱ κουκουέδες στέκουν πάντα στίς ἐπάλξεις.

«Γίνε ὀργοτόμος, φυτευτής, διαφευτεύτής, κι' ἄν εἶναι
κι' ἐρθουνε χρόνια δίσεχτα, πέσουν καιροί ὀργιμένοι'
κι' ὅσα ποτιλιά μισέψουνε σκιασμένα κι' ὅσα δένδρα
γιά τίποτ' ἄλλο δέ φελοῦν παρά γιά μετεφίζια,
μή φοβεῖσε τό χαλασμό. Φωτιά. Τσεκούρι. Τράβα,
ξεσπέρμεψέ το, χέρσωσε τό κτρίβολι, κάρτο
καί χτίσε κάστρο ἀπάνω του καί ταμπουρώσου μέσα,
γιά πάλαμα, γιά μάτωμα, γιά τήν καινουργια γέννα.» (Παλαμᾶς)

Οἱ κουκουέδες ποτέ δέν τά βάζουν κάτω. Τό ΚΚΕ εἶναι ὁ νοῦς ἡ τιμή, ἡ συνείδηση, τό μέλλον τοῦ λαοῦ καί τῆς πατρίδας. Εἶναι τό κόμμα τῆς θυσίας καί τῆς νίκης.

Οἱ κουκουέδες δουλεύουν κάτω ἀπόλες τίς συνθῆκες γιά τό λαό. Ξεπερνοῦν ὅλες τίς δυσκολίες, ὅσο μεγάλες κι' ἄν εἶναι. Καί ἐπικεφαλῆς τοῦ λαοῦ προχωρᾶν πρός τή νίκη καί τήν καταχτάν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΚΚΕ

Οἱ δήμιοι Πλαστήρας—Βενιζέλος ἐκτελοῦνταις τήν ἀνθρωποφαγική διαταγή τοῦ Πουριφρόί, προχωρήσαν στό ἐγκλημα. Σήμερα στίς 4 τό πρωί ἐκτέλεσαν στό Γουδί, τό μεγάλο ἤρωα τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας καί τῆς ἀγχοσόμιας στρατιᾶς τῆς εἰρήνης, τό σ. Ν. Μπελογιάννη. Στό πρόσωπο τοῦ Μπελογιάννη, τό ΚΚΕ καί ὁ λαός τῆς Ἑλλάδας ἔχασε ἕνα ἀπό τούς ἡγέτες του καί ἡ φιλειρηνική ἀνθρωπότητα ἕνα ἀηπό ἀήττητο σημαιοφόρο της.

Ἡ ἐκτέλεση τοῦ Μπελογιάννη ἀποτελεῖ μιά ἀνανδρη γκαγκστερική δουλοφονία, μιά ἄτιμη συναλλαγή ἀνάμεσα στούς δημιους Πλαστήρα—Βενιζέλο καί στό γκαουλάιτερ Πουριφρόί. Σάν γνήσιοι γκάγκστερς φαρμακεύτηκαν τόν Μπελογιάννη ἀπό κελί τόν μελλαθάνατον τῶν φυλακῶν τῆς Καλλιθέας στίς 3 μετά τά μεσάνυχτα καί πρίν ἀνατείλει ὁ ἥλιος, ὅπως ὁρίζει ὁ νόμος τους, τόν ἐχτέλεσαν χρησιμοποιώντας γιά φῶς τούς προβολεῖς τῶν αὐτοκινήτων. Ἐχτέλεσαν κρυφά, στά σκοτεινά τό δολοφονικό τους ἔργο, γιατί ἔτρεμαν οἱ ἀνανδροι τήν παλλαϊκή ὀργή τοῦ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας καί τῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καλῆς θέλησης σ' ὅλο τόν κόσμο.

Οἱ δήμιοι Πλαστήρας—Βενιζέλος, σάν ἀπαίσιοι ἔμποροι τοῦ αἵματος πλήρωναν μέ τόν Πουριφρόί τό κεφάλι τοῦ Μπελογιάννη, γιά προσφυνῆ παραμονή τῶν κομμάτων τους στήν κυβέρνηση. Πέρα στο πάτο τό κεφάλι τοῦ Μπελογιάννη καί κράτησέ μας τοῦ κυβέρνηση, μιά καί μεῖς σέ ὑπηρετοῦμε καί θά σέ ὑπηρετοῦμε καλύτερα καί ἀπό τόν Παπάγο. Εἶναι ξήτημα ἀν ὑπάρχει δεύτερο παράδειγμα τέτοιας κατιάτοσης, τόσο ἀτιμης συναλλαγῆς.

Μέ τήν ἐχτέλεση τοῦ Μπελογιάννη, ὁ Πουριφρόί προχωρεῖ στήν ἐφαρμογή τοῦ σχεδίου του, γιά ἐγκαθίδρυση παπαγικῆς δικτατορίας, σάν τό καλύτερο ὄργανο τῆς ἀμερικάνικης κατοχῆς, γιά πιό ἄγρια ἐφαρμογή στήν Ἑλλάδα τῆς ἀμερικάνικης πολιτικῆς πείνα—κρεμάλα—πόλεμος. Μέ τήν ἐχτέλεση τοῦ Μπελογιάννη, ὁ Πουριφρόί ξόρλησε πολιτικά μέ τήν ΕΠΕΚ καί τό φιλελεύθερο κόμμα. Τό κυβερνητικό συγκρότημα ἀρχισε νά διαλύεται μέ τίς παραιτήσεις τῶν ὑπουργῶν Σακελλαρίου καί Ἰωσήφ. Τώρα δέ μένει παρά ἡ κλωτσιά, γιά νά φύρει τόν Παπάγο. Τό δρόμο τον τόν ἀνοιχνν οἱ Πλαστήρας—Βενιζέλος, μέ τά ἔργα τους.

Μέ τήν ἐχτέλεση τοῦ Μπελογιάννη, ὁ Πουριφρόί ἐπεδίωξε ν' ἀνοίξει ἀγεφύρωτο χάσμα ἀνάμεσα στίς πατριωτικές δημοκρατικές δυνάμεις, γιά νά ἐμποδίσει τήν ἀνάπτυξη τῆς πατριωτικῆς ἑνότητας καί πάλης τοῦ λαοῦ μας, γιά ψωμί—δουλιά—εἰρήνη—δημοκρατία—ἀνεξαρτησία. Ὅμως τό αἷμα τοῦ Μπελογιάννη μπορεῖ καί πρέπει ν' ἀποτελέσει ἕνα ἐπί πλέον δυνατό κρίκο σύνδεσης ἀνάμεσα στίς πατριωτικές δυνάμεις Ἡ ἀμερικάνικη κατοχή μέ τούς λακέδες της ἀπό τή μιά, ὅλες οἱ πατριωτικές δυνάμεις ἀπό τήν ἄλλη. Ἡ δολοφονία τοῦ Μπελογιάννη ἀπόδειξε σέ κάθε ἄνθρωπο καλῆς θέλησης, μέσα στήν ΕΠΕΚ, πώς ὁ Πλαστήρας εἶναι ἐχθρός τῆς δημοκρατίας, ἑνός δήμιος, ἕνα ἄβλιο ὄργανέτο τῆς ἀμερικάνικης κατοχῆς. Ἄν ἤθελε ὁ Πλαστήρας, δέν θά ἐκτελοῦνταν ὁ Μπελογιάννης. Αὐτό εἶναι φανερό γιά κάθε τίμιο ἀνθρωπο. Μετά τή δολοφονία τοῦ Ν. Μπελογιάννη οἱ αὐτοπάτες σέ στελέχη καί μέλη τῆς ΕΠΕΚ γιά το ρόλο τοῦ Πλαστήρα ἀπωτελοῦν ἔγκλημα σέ βάρος τοῦ λαοῦ καί τῆς πατρίδας. Τό χαθῆκον τῶν τιμῶν ἀνθρωπον μέσα στόν ΕΠΕΚ καί στό κόμμα τῶν φιλελεύθερων εἶναι γά ξεχωρίσουν τίς εὐθῆνες τους ἀπό τούς προδότες τῆς πατρίδας καί δολοφόνους τῶν καλύτερων παιδιῶν της. Ἡ κοινή πάλη γιά τή σωτηρία τοῦ Μπελογιάννη πρέπει ν' ἀποτελέσει ἀφετηρία γιά συσπείρωση ὅλων τῶν πατριωτικῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

Σήμερα στίς 4 ἡ ὥρα ἔταφε νά χτυπᾶει ἡ φλογερή καρδιά ἑνός μεγάλου ἀγωνιστῆ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας καί τῆς φιλειρηνικῆς ἀνθρωποτητας. Ἔδωσε ὅλες τίς δυνάμεις του καί τήν ἴδια τή ζωή του γιά νά ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδας, γιά τή νίκη τῶν δυνάμεων τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας, τοῦ σοσιαλισμοῦ σ' ὅλο τόν κόσμο. Ὁ Μπελογιάννης ἔπεσε ἀπό ἀμερικάνικα βόλια ποὺ τά ἔριξαν οἱ δήμιοι Πλαστήρας—Βενιζέλος. Ὁ Μπελογιάννης ὅμως ζεῖ μεσα στίς καρδιές ἑκατοντάδων ἑκατομμυριων ἀνθρώπων. Ὁ Μπελογιάννης πέρασε στό πάνθεο τῶν μεγάλων ἡρώων τῆς προοδευτικῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ ἀντρεία πάλη του καί μέσα στο μοναρχοφασιστικό στρατοδικείο καί μπροστά στό ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα ἐμπνέει ἑκατομμύρια ἀνθρώπων σ' ὅλο τόν κόσμο στήν πάλη τους γιά τήν ὑπεράσπιση τῆς εἰρήνης, γιά ἕνα καλύτερο μέλλον. Οἱ γενοιστές τῆς Ἑλλάδας θά τιμήσουν τή μνήμη τοῦ Μεγάλου ἐθνικοῦ—λαϊκοῦ ἥρωα Ν. Μπελογιάννη, μέ πιό μεγάλη, πιό ἀκούραστη καί θαρραλέα πάλη γιά τήν ἑνότητα ὅλων τῶν πατριωτικῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας. Μονο αὐτή ἡ ἑνότητα καί πάλη μπορεῖ νά

ΖΗΤΩ Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ζιγώνει ἡ πρωτομαγιά. Ἡ παγκόσμια γιορτή τῆς ἐργατιᾶς καί ὅλου τοῦ κόσμου τῆς δουλιάς. Εἶνε ἡ μέρα ποὺ καί οἱ ἐργάτες, οἱ ἀπάλληλοι, ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι καί στή χώρα μας κινητοποιοῦν τίς δυνάμεις τους. Ἀναιμετρίενται μέ τούς ἐκμεταλλευτές τους. Προβάλλουν τίς διεκδικήσεις τους γιά τό ψωμί. Γιά νάχουν δουλιά. Γιά τή γενική ἀμνηστεία. Τήν Εἰρήνη. Τή Δημοκρατία.

Στήν πατρίδα μας, πού τήν τσαλαπατᾶ ἡ ἀμερικάνικη ποτα ὅλοι οἱ ἐχθροί τοῦ λαοῦ; ξένοι ἐπιδρομεῖς, μοναχοφασίστες λακέδες καί ἐργατοκάπηλοι προδότες προσταφοῦν μέ ὅλα τά μέσα, μέ τήν ἐξαγορά, τή βία, τ ν ἐκβιασμο, τήν προδοσία καί τό γαφειλισμο, νά ἀλυσοδέσουν τούς ἐργάτες, τούς ὑπάλληλους, ὅλους τούς ἐργαζόμενους, νά τούς περάσουν φύωστρο, νά τούς τσακίζουν μ' τή δολοφονική τρομοκρατία γιά νά μποροῦν ἔτσι πιό ἀνενοχλητα νά ἐφαρμόζουν τήν πολιτική τους: πείνα—κρεμάλα—πόλεμος.

Ποτέ δέν εἴχαμε στήν Ἑλλάδα τόση ἀνεργία. Ποτέ ἡ ἀκρίβεια δέν ἦταν τόσο μεγάλη καί οἱ φόροι τόσο βαριοί. Ἡ ἐξαθλίωση καί πείνα τοῦ λαοῦ φτάνει τά ὅρια τῆς πρότες κατοχῆς. Ἀπτὴν ἄλλη μεριά τά σκάνδαλα, οἱ καταχρήσεις, τό πλάτεικο, ἡ ρεμούλα, τά λαθρεμπορια καί οἱ λεηλασίες ἀπτοῦς ἀμερικάνους. τοὺς ντόπιους πλουτοκράτες καί τούς μοναχοφασίστες λακέδες ξεπεροῦν κάθε προηγούμενο στήν ἱστορία τῆς Ἑλλάδας. Λησταρτεμοι, ἀφανίζουν, ρημοζουν τόν τοπο καί τό λαό. Ἕνας νόμος ὁ ἀμερικάνικος κυριαρχεῖ στη χώρα μας. Καί ὅλα τά ἱστατσουν στον πόλεμό τους. Μᾶς σκάσεψαν καί μᾶς ἔσφαξαν γιά τούς ἀμερικάνους στό Βίτσι καί στό Γράμμο. Μᾶς σφάζουν τώρα στην Κορέα. Καί μέ τό βορειοατλαντικό ἐτοιμάζουν 300 καί 700 χιλιάδες ρωμέικα σφαγτάρια γιά τόν πόλεμό τους.

Ἀπτὴν κόλαση αὐτή μιά διέξοδος ὑπάρχει ἡ ὀργάνωση καί ἡ πάλη. Καί ἐπειδή οἱ πουλημένοι, οἱ προδότες, οἱ διορισμένοι ἐργατοκάπηλοι φεφορμιστες χάθε μάρκας ἀπτό Μακριῆ καί τόν Καλομοίρη ὅστον Στρατῆ καί τό Λάσκαρη κάνουν ὅλα ὅσα περνοῦν ἀπτά χέρια τους γιά νά κρατήν τά συνδιάτα ὀργανα τῆς ἀμερικανοκρατίας, τῶν πλουτοκρατῶν, τοῦ μοναχοφασισμοῦ. γιά νά τορπυλζουν, προδίνουν, πουλοῦν κάθε ἀγώνα τῶν ἐργατῶν καί ὑπαλλήλων, γιά νά σταθεῖ ἡ ὀργάνωση ἔτσι ὅπως τή θέλει ὁ λαός καί γιά νά γίνει ἀποτελεσματική πάλη πρέπει παντοῦ νά ξεσκεπάζουμε καί ν' ἀπομονώνουμε τούς προδότες ἐργατοκάπηλους.

Ἑνότητα πάλης ἀπτά κάτω στό κάθε ἐργοστάσιο, ἐπιχείρηση, γραφεῖο κατάστημα. καράβι, συνοικια, γειτονιά συνοικισμο. Παντοῦ ὅπου δουλεύουν καί ζοῦν ἐργάτες, ὑπαλληλοι, ἀνεργοι, ἐργαζόμενοι. Ἐνιαῖο μέτωπο μέ ὅλους τούς τίμιους συνδικαλιστες. Ἑνότητα ὅλου τοῦ λαοῦ ὅπως την πραγματοποίησε ἡ Θεσσαλονίκη στις 29 τοῦ Μάρτη.

Καί πάλη γιά ψωμί—δουλιά—ἀμνηστεία—εἰρήνη—ἀνεξαρτησία. Ἐνάντια στήν πείνα, τόν ἀφανισμό, τόν πόλεμο.

Κουκουέδες, λαϊκοί ἀγωνιστες, πρωτοπόροι καί συνειδητοί ἐργατες καί ὑπαλληλοι πάστε παντοῦ τήν πρωτοβουλία. Ἡμιουργεῖστε παντοῦ πρωτοφανγιάτισες ἐπιτροπές πάλης. Ὀργανώστε παντοῦ τίς πρωτοφαγιάτικες μαζικές γενικές κινητοποιήσεις, ἐκδηλώσεις, ἀπεργίες. Γεμίστε τούς τοιχους συνθήματα. Βγάλτε γονιά. Ἐδώστε τρόκ καί προκηρύξεις. Διαφωτίστε τό λαό. Πέστε του τήν κοινοκοινέκη ἀλήθεια. Ξεσκεπάστε τήν πλουτοκρατική ψευτιά καί ἀπάτη. Δείχτε ζοντανά, πειστικά τι ἐπιφέρουν καί τι φταίχνουν οἱ ἀμερικάνοι. Ἡ λαϊκοί προτοπιγιά εἶνε μέρα διαμαρτυρίας, κινητοποίησης, πάλης γιά Ψωμί—Εἰρήνη—Λεφτεριά.

Ὅσο πιό μαζικά μοχτικά ἐνδιλύσει ὁ λαός τήν Προτοπιγιά τή δυναμη τοῦ τόσο θά λουφάξουν οἱ ἐχθροί του.

Πολέβοντας γιά τήν εἰρήνη φτάζουμε τό δρόμο στον πόλεμο

Ζήτω ἡ προτομαγιά μέρα παλλαϊκῆς πάλης γιά Ψωμί—Εἰρήνη Ἀμνηστεία Λεφτεριά—Δημοκρατία.

φράξει τό δρόμο στόν Παπάγο, νά σώσει την Ἑλλάδα καί τό λαό της ἀπό τή πολεμική καταστροφή.

Κατάρα στούς προδότες και δολοφόνους. Πατριωτική ἑνότητα καί πάλη. Καί ἡ νίκη θά εἶναι τοῦ λαοῦ καί τῆς Ἑλλάδας. Στό πλευρό μας ἔχουμε τό πανισχυρο σχοτότεδο τῆς εἰρήνης καί τό σημαιοφόρο τον Μεγάλο Σταλίν, πού τόσο θερμά παρασάθηκε στό λαό μας καί στήν πάλη τον γιά τή σωτηρία τοῦ Μπελογιάννη.

Πιό ψηλά τή σημαία τῆς πατριωτικῆς δημοκρατικῆς ἑνότητας καί πάλης.

30/3/52

Τό Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ—ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

Δεκάδες χιλιάδες ἀγωνίστες καί ἀγωνιστές τοῦ λαοῦ σαπίζουν, βασανίζονται, ἐξοντώνονται στά μπουντρούμια τοῦ μοναχοφασισμοῦ καί τῆς ἀμερικανοκρατίας. Χιλιάδες εἶνε δικασμένοι σέ θάνατο καί οἱ νεκροθάφτες τῆς πατρίδας μας, οἱ ἀφανιστές τοῦ λαοῦ λαοῦ καιροφυλαχτοῦν γιά νά τούς παραδώσουν στό ἐχτελεστικό ἀπόσπασμα, ὅπος τό Μπελογιάννη. Ὁ ἐχθρός κρατά ὁμηρους καί φαντάζεται ἔτσι ὅτι θά ἀλυσοσέφει τό λαό, θά χαλάφει τούς ἀγώνες του, θά τόν δαμάσει καί θά τόν ὑποτάξει.

Κάλπικος ὑπολογισμός. Ὁ λαός δέν τά βάζει κάτω γιατί δέ μπορεῖ ν' ἀνεχτεῖ τήν ἀμερικάνικη τασείνωση καί λησταεία. Καί πολεύει γιν τή ζωή, τή λεφτεριά, τήν εἰρήνη. Καί πολεύει καί γιά τήν ἀπελευθέρωση, τή γενική ἀμνηστεία τῶν ἀγωνιστῶν. Γιατί ἡ πάλη γιά το ψωμι τήν εἰρ γη, τή γενική ἀμνηστεία εἶνε μιά ἑνιαία πάλη.

Ὁ ἀμερικάνικος γκαγκστερικός ἀγριανθρωπισμός, ἡ ἀπόφαση τῆς ἀμερικανοκρατίας νά μᾶς σύρει ἀλυσοδεμένους στό μαχελό της ἐκφράζεται πιό καθαρά καί ἔντονα στό γεγονος ὅτι κρατά σιά μπουντρουνια δεκάδες χιλιάδες ἀγωνιστές τοῦ λαοῦ καί πιάνει καθεμέρα καινουργιους ἀκριβῶς γιά νά ἐμποδίξει, ὅπως φαντάζεται, τό λαϊκό ἀντιπάλεμα, τήν ἀντίπραξη τον μαζῶν.

Καί ἡ ἀπόφαση τοῦ λαοῦ νά μήν τά βάλει κάτω, νά ἀνεμβάσει, νά χαλάσει τ' ἀμερικανάνια σχέδια ἐκφράζεται καί στήν παλλαϊκή ἀπαίτηση καί πάλη γιά τή γενική ἀμνηστεία : Τά παιδιά μου, οἱ ἀγωνιστές μου, λέφτερα, ἔξω ἀπτίς φυλακές καί τά ξερονησια. Αὐτό ζηταν οἱ μᾶζες παντοῦ. Γύρω ἀπ' αὐτό ἑνώνονται οἱ ἐργαζόμενοι καί πατριῶτες Ἕλληνες καί Ἑλληνίδες, πλουσιοκοί, παπαγικοί, δημοκρατικοί. Ὁ ἀγωνας γιά τή γενική ἀμνησε α παίρνει τίς πιό διάφορες μορφές, τήν πιο μεγάλη ἔχταση : Σχηματίζουμε ὁμάδες, κύκλους, ἐπιτροπές γιά τή γενική ἀμνηστεία, γιά τό δημα, τόν ἔρανο, τήν ἐπιταγή καί τό γράμμα στόν κρατοῦμενο, γιά νά ὁπασεηρξουμε τό ταιπί καί τήν οἰκογένειά του, γιά νά μάσουμε ὑπογραφές γιά ἀποφυλάκιση τοῦ συγγενῆ, τοῦ γνωστοῦ, τοῦ συμπατριώτη, τοῦ συνάδελφου στή δουλιά, τοῦ γειτονα, γιά νά ὑπογράφουμε τό ἀναμνημα γιά τή γενική ἀμνηστεία, γιά νά πάμε ἐπιτροπή, γιά νά κάνουμε διαμαρτυρία, γιά νά ἐπισκεφτοῦμε τό δήμο, την κοινότητα, τόν δημαρχο, τόν πολιτευτή, τό γιατρό, τό δάσκαλο, παπά ἡ δεσποτη, τίς ἀρχές. Γιά νά κάνουμε ὅλα ὅσα μποροῦμε τόσο γιά τό χωριστό κρατούμενο ὅσο καί γιά τή γενική ἀμνηστεία. Ἐπιτροπές, κοκλοι, ὁμάδες, συλλογους, ἑνώσεις γιά τήν ἀμνηστεία φτιάνουμε παντοῦ ὅπου δουλεβουμε κανόμαστε, ζοῦμε. Τήν πρωτοβουλία τήν παίρνει ἕνας δυό ἡ περισσοτεροι ἄντρες, γυναίκες, φίλοι, συγγενεῖς, πατριῶτε . Καί ὀργανόνουμε τήν κίνηση γιά τήν ἀμνηστεία. Ἀμνηστεία σημαίνει εἰρήνη, εἰρήνευση, μόνιασμα τῶν ἐργαζομένων γιά νά φροντίσουν ἑνωμένοι γιά τή ζωή. Εἶνε ἀπτά πιό ἀμεσα καί πατριωτικά καθήκοντα.

Οἱ φυλακισμενοι καί ἐξόριστοι, οἱ δεσμῶτες ἀγωνιστές μας εἶνε ἀπτά πιό ἀξια παιδιά τοῦ λαοῦ, ἀπτοὺς πιό φλογερούς πατριῶτες. Τοὺς κατηγοροῦν οἱ κιοτῆδες. οἱ προσκυνημένοι, οἱ προδότες. Αὐτοι ποὺ σάν τόν Πλαστήρα τάξαν ἀμνηστεια καί κοροιδεύουν. Προσπαθοῦν νά τους συκοφαντήσουν, νά τούς μουντζουρώσουν γιά νά τούς ξεκάνουν πιό εὐκολα. Μά ὁ λαός ἀργυπνεί καί πολέβει νά τούς σώσει. Ἡ γενική ἀμνηστεια εἶνε παλαιοή ἀπαίτηση καί ὑπόθεση. Θά κερδιθεί μέ τήν παλλαϊκή κινητοποιηση καί πάλη. Στό πλευρό μας στέκει ὁλόκληρη ἡ προοδευτική ἀνθρωπότητα.

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

ΛΑΜΠΡΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΘΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τήν ὥρα πού ἄλες οἱ χῶρες τοῦ καπιταλισμοῦ, κάτω ἀπό ἄθρους τῶν πολεμικῶν ἐξοπλισμῶν καί τή λητρική ἐκμετάλλευσή τους ἀπό τά μονοπώλεια τῆς Οὐάσιγκτων καί τοῦ Λονδίνου, σπαράσσονται ἀπό τή φτώχεια, τήν πείνα, τήν ἀνεργία, τήν οἰκονομική ἐξαθλίωση τῶν ἐργαζομένων καί τόν πληθωρισμό, ἡ Σοβιετική Ἕνωση, μετά στή φιλειρηνική της πολιτική, σημειώνει τεράστια πρόοδο σ' ὅλους τούς τομεῖς τῆς οἰκονομίας καί τοῦ πολιτισμοῦ.

Νέα λαμπρή ἀπόδειξη τῆς φιλειρηνικῆς πολιτικῆς καί τῆς οἰκονομικῆς ἀνθισης τοῦ σοβιετικοῦ κράτους ἀποτελεῖ ὁ νέος κρατικός προϋπολογισμός τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης γιά τό 1952. Ὁ προϋπολογισμός αὐτός εἶνε προϋπολογισμός εἰρήνης, εὐημερίας τῶν σοβιετικῶν λαῶν καί ἀνοικοδόμησης τῶν μεγάλων σταλινικῶν ἔργων τοῦ κομμουνισμοῦ. Προβλέπει συνολικά ἔσοδα 509,9 δισεκατομμύρια ρούβλια καί ἔξοδα συνολικά 476,9 δισεκατομμύρια ρούβλια. Τά ἔσοδα ξεπερνοῦν τά ἔξοδα κατά 32,9 δισεκατομμύρια ρούβλια. Σε σχέση μέ τόν περασμένο χρόνο τά ἔσοδα τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ ἔχουν αὐξηθεῖ κατά 41,9 δισεκατομμύρια ρούβλια καί τά ἔξοδα κατά 35,8 δισεκατομμύρια ρούβλια. Οἱ ἀριθμοί τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ΕΣΣΑ δείχνουν τή συνεχῆ ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομικῆς ἰσχῆς καί τῆς φιλειρηνικῆς πολιτικῆς τοῦ σοβιετικοῦ κράτους.

Κάτω ἀπό τήν σοφή καθοδήγηση τοῦ Μεγάλου Στάλιν οἱ σοβιετικοί λαοί πραγματοποίησαν μέ ἐπιτυχία πάν ἀπό τήν προϋπόθεσή τό πρῶτο μεταπολεμικό σταλινικό πεντάχρονο πλάνο. Αὐτό ἀποτέλεσε μεγάλο βῆμα τῆς Σ. Ε. πρός τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ κομμουνισμοῦ. Στήν οἰκονομία τῆς Σ. Ε. ὁ νέος προϋπολογισμός διαθέτει τά 57,8 ο/ο ἀπό τά ἔξοδά του. Ἡ ἀνάπτυξη συνεχίζεται ἐδῶ μέ ὑψηλούς ρυθμούς. Ἡ σοβιετική βιομηχανία ξεπέρασε στά 1951 πάνω ἀπό δυό φορές τό προπολεμικό της ἐπίπεδο. Μεγάλες ἐπιτυχίες σημειώθηκαν καί στήν ἀνάπτυξη ὅλων τῶν κλάδων τῆς σοσιαλιστικῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Στά τελευταῖα χρόνια ἡ ἐτήσια παραγωγή σιτηρῶν ξεπερνά τά 7 δισεκατομμύρια ποῦτα.

Ἡ τεράστια ὁρμή τῆς εἰρηνικῆς ἀνοικοδόμησης στή Σ. Ε. βρίσκει τήν πιό λαμπρή της ἔκφραση στήν ἀνοικοδόμηση τῶν μεγάλων σταλινικῶν ἔργων τοῦ κομμουνισμοῦ στό Βόλγα, στόν Ἀμοῦ—Νταριά, στό Ντόν, στό Ἀνείσιεφο κλπ. Οἱ καινοφρονι ὑδρομηχανικά σταθμοί ποῦ κτίζονται ἐκεῖ θά ἐχουν ἐτήσια παραγωγή ἠλεκτρενέργειας 23 δισεκατομμύρια ὥρωλία κιλοβάτ. 290 ἑκατομμύρια στρέμματα ἐρημης γῆς θά μεταβληθοῦν μέσα σέ 7 χρόνια σε καλλιεργήσιμες ἐκτάσεις.

Ἀδιάκοπα αὐξάνεται, πάνω στή βάση τῆς ἰσχυρῆς ἀνόδου τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκονομίας καί τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τῆς ΕΣΣΑ, ἡ εὐημερία τῶν σοβιετικῶν λαῶν. Ἡ ἀνάκαση ἀνόδος τῆς ἀλισῆς ἐργασίας καί τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ λαοῦ εἶνε νόμος τοῦ σοσιαλισμοῦ. Τά 26, 20/ο ἀπό τά ἔξοδα τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ τῆς Σ. Ε. πηγαίνουν στή χρηματοδότηση κοινωνικο—ἐπολιτισμικῶν μέτρων.

Ἀφοσιωμένοι στήν εἰρηνική ἀνοικοδόμηση τῆς χώρας τους, στό χτίσιμο τῶν μεγάλων ἔργων τοῦ Κομμουνισμοῦ, οἱ σοβιετικοί λαοί καί ἡ κυβέρνησή τους πρόβοῦν τή διάφυλαξη καί τή στερέωση τῆς εἰρήνης σ' ὅλο τόν κόσμο. Ἡ φιλειρηνική πολιτική τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης πηγάζει ἀπό τήν ἰδια τή φύση τοῦ σοβιετικοῦ κράτους, ἀπ' τίς βασικές ὁρές τοῦ σοβιετικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος καί τά ζωτικά συμφέροντα τῶν σοβιετικῶν λαῶν, ποῦ βρισκονται σέ πλήρη ἁρμονία μέ τά συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων ὅλων τοῦ κόσμου.

Οἱ λαοί τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης, καθοδηγούμενοι ἀπό τό σοφό δάσκαλο καί ἀρχηγό τῶν ἐργαζομένων ὅλου τοῦ κόσμου Ἰ. Β. Στάλιν, σταθερά ἀποστηρίζουν τήν πολιτική τῆς εἰρήνης. Ἡ σοβιετική Ἕνωση εἶνε τό ἀκατανίκητο φρούριο τῆς Εἰρήνης σ' ὅλον τόν κόσμο, τό φωτεινό ἄστρο τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ. Οἱ ἐπιτυχίες τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης γεννοῦν στούς ἐργαζόμενους ὅλου τοῦ κόσμου ἀπεριόριστη πίστη στό ἀθάνατο τῆς ὑπόθεσης τῆς Εἰρήνης. Μέ εὐγνωμοσύνη προσβλέπουν στή Σοβιετική Ἕνωση καί διδάσκονται ἀπό τή Σοβιετική Ἕνωση.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

**Σέ συνεννόηση καί σέ συμφωνία μέ τούς Πουερφρό καί Πλαστήρα ἡ ΑΔΕΥ κήρυξε βιαστικά καί ἀπροετοίμαστα τήν ἀπεργία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων γιά νά τά πῆρε προδόσει καί τή σπάσει ἀπό ἐδῶκα καί νά μπορέσει ἡ ἀμερικανοκρατία νά ἐφαρμόσει τό ἐξοντωτικό ἐνάντια στους δημόσιους ὑπάλληλους πρόγραμμα ποῦ προβλέπει καί ν' ἀπολύσει 40.000. Ὁ Πουερφρό μπορεῖ νά ἐξαγοράζει, ὁ Πλαστήρας νά ἐξαπατά καί ἡ ἀδεδύ νά προδίνει. Μά οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ποῦ στάθηκαν πάντα πρωτοπόροι—ἀγωνιστικό κομμάτι τοῦ λαοῦ θέλουν νά ζήσουν. Καί γιά νά ζήσουν πάλεψαν. Αὐτό τό ἀποδείχνει τό γεγονός ὅτι μέσα σέ ἕξη μῆνες κάναν 2 πανελλαδικές ἀπεργίες. Μπορεῖ νά τούς προδίνουν. Μά δέν τούς λυγάν. Ἀπτές προδοσίες καί τίς ἀπειλοῦμενες βγάζουν συμπεράσματα καί διδάγματα γιά νά παλαίψουν ἀβρισ καλύτερα. Καί τά διδάγματα καί συμπεράσματα αὐτά γιά τούς δημόσιους ὑπάλλήλους εἶνε: Πρῶτο. Ἄν θέλουν νά ἀπεφασίσουν το δικαίωμά τους στή ζωή πρέπει, ὀργά ἡ γρήγορα, νά ξεπαπαλέψουν. Δεύτερο. Ἡ ἀμερικάνικη ἀνθφοσοφαγία δέν θά κάνει κομμά ἐδέλοντική ὑποχώρηση. Τρίτο. Ἡ κάθε μονοχρωσιστική ἀφέρεια θά ἐφαρμόζει δυάλ κά κάθε διατυγή τοῦ Πουερφρό καί τοῦ Λάμπρ. Τέταρτο. Οἱ γραφειοκράτες τῆς Ἀδεδύ νά ἀποστολή ἔχουν νά τρυπλίζουν καί νά ἀφοδίνα τούς ἀγώνες τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Αὐτό τόδειχνε τά ἔργα τους καί στίς δυό τελευταῖες ἀπεργίες. Τήν πρώτη τήν τορπίλισαν ὅταν ἡ νίκη μά ἦταν σίγουρη. Καί τή δεύτερη τήν πρόδοσαν πρίν ἀκόμα τήν κηρύξουν. Ἤρθατε. Ὅλους αὐτούς τούς φαντερούς καί ἔνωσίους κρυφούς ἐχθροὺς τον οἱ δημόσιοι ὑπάλλήλοι μποροῦν νά τούς ἀντιπαλαίψουν μέ τή γνωμη, κάτωη ὀργάνωση καί πάλη. Ἡ πίτρα ἀπτίς ἀπεργίες διδάσκει: ἡ ἀγρεία στίς συνδικαλιστικές ὀργανώσεις καί σ' ὅλα τα γιακά καί ἀγωνιστικά ὄργανα πρέπει ν' ἀνήκει σέ τίμους, δοκιμασμένους ὑπάλλλλους Τά ὄργανα αὐτά πρέπει νά βγαίνουν ἀπό κάτω κατά κατάστημα, γραφεῖο, ἐλάδο, πόλη, νομά, περιοχή. Καί πρέπει νά στηρίζονται στήν ἑνότητα πάλης τῶν δημόσιων ὑπαλλήλων ἀπτά κάτω. Ὄργανα καί συνδέσεις ἐφεδρικές πρέπει νά ὑπάρχουν ἀπτά πάνω ὅσατα κάτω. Γιά τήν ὀργάνωση καί τήν πορεία τοῦ ἀγώνα πρέπει νά ἀπαφασίζουν οἱ ἴδιοι οἱ ὑπάλλήλοι καί νά ἐξοπλισθοῦν τά αἰρετά τους ὄργανα. Οἱ κινητοποιήσεις καί οἱ ἀγῶνες τους πρέπει νάναι ὄχι παθητικοί μά ἐνεργητικοί. Τίς ἀπεργίες τους πρέπει νά τίς ὑπερασπίζονται. Ὅταν ἀπεφασίν πρέπει νά χτυπιοῦν ὅλοι καί ἄλλες μορφές πάλης: διαμαρτύρίες, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, ἀντιμετώπιση ἀπεργοσπαστῶν, κινητοποίηση οἰκογενειῶν τους κλπ. κλπ. Πρέπει νά ἐξασφαλίζουν τή συνεργασία, συμπαράσταση, ἀλληλεγγύη τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων (ὑφανεινμῶν δημοσίου δικαίου, τραπεζιτικοί κλπ.) τῶν ἐργατῶν, ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν, ὅλου τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ.

Ἐπαναλαμβάνουμε: Ἄν θέλουν νά ζήσουν οἱ δημόσιοι ὑπάλλήλοι θ' ἀνεχτοῦν νά ξαναπαλέψουν Πρέπει νά ἐξασπίσουν, ν' ἀπομονώσουν τούς διασπαστές καί προδότες. Νά εἶνε ἕτοιμοι γιά θυσιάνες καί ἀποφασιστικούς ἀγῶνες. Κανείς ἀπό πρῶτ' ἀλλά χρειάζεται ἑνότητα τάξης ἀπτά κάτω. Λοιπόν μέ τήν ἀγεία ἀπτά κάτω ὥστα πάνω. Συνεχεῖς μέ τάλλα στρώματα τοῦ λαοῦ. Καί ἀκόμα νά μή ξεχνοῦν καί τούτο: ἐκτός ἀπό τά γενικά ὑπάρχουν καί μερικά καί κλάδικα ζητήματα. Κάθε ἀγωνίς δέν πρέπει ἀπομαίτητα νάνε πανυπαλλήλικός—πανελλαδικός. Μπορεῖ οἱ πανελλαδικοί ἀγῶνες νά ἀνατιγδοῦν ἀπτούς μερικούς καί κλαδικούς ἀγώνες. Ὅστε καί αὐτοῦ πρέπει νά συνεχίζτρωνουμε τήν προσοχή μας. Σιγνα πιο καλά ξεκινάς καί πετυχαίνει ὅταν ἀρχίζεις ἀπτό περιο ἀγωνα. Μέσα σ' αὐτούς μπορεῖ νά ἐπιτυχοῦμε τίς μάλες καί γιά γενικότερους ἀγῶνες.

Καί νά τά πετύχουμε αὐτά ἔφτο δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὁ χῶρος εἶνε ἡ ἀνεμοκαινοκρατία. Τήν ἀμερικανοκρατία πρέπει νά τήν γνεκήσουμε στον ἐπαλλήλοις ὁ τι ὁ Πλαστήρας μέ τή δημοκρατία του κα. ποιά. Πρέπει νά ξεκαθαρίσουμε καί νά ξεκαθαρίσουμε τούς πράξτρες τίς ἀμερικανοκρατίες ποῦ βρίσκοντα κα μέσα στίς ἰδίες μας γραμμές. Τώρα ἀγεία ἀπτά κάτω ὥστα πάνω. Ἑνότητα δράσης ἀπτά κάτω. Χέρι μέ χέρι μέ ὅλους τους ἄλλους ἐργαζομένους. Ὁ ἀγωνας μας γιά τό ψωμί εἶνε ἐθνικός λαοτοιστρωτικός. Κομμάτι τῆς πάλης τοῦ λαοῦ γιά Εἰρήνη—Ζωή—Λευτεριά.

Ὅταν δέν τά ξεχνᾶμε αὐτά καί ὀργανώνουμε πάλι τόν ἀγωνα καί παλαιόμαστε ἀπφασιστικά τότε θά νικήσουμε καί θά ζήσουμε. Καί μεῖς καί τά παιδιά μας καί ὁ λαός καί ἡ πατρίδα μας.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

Τό ΚΚΕ πολεύει σήμερα γιά τό ψωμί τοῦ λαοῦ καί τήν εἰρήνη κάτω ἀπό πολύ σκληρές συνθῆκες μονοχρωσιστικῆς τρομοκρατίας. Ἡ ἀμερικανοκρατία, οἱ Ρέντηβες καί οἱ Πανσόπουλοι, χρησιμοποιοῦν ὅλα τά μέσα, κατά πρῶτο λόγο τήν προβοκάτσια καί τόν χαριεδισμό, γιά νά χτυπήσουν καί νά σπαρμαλήσουν τίς παράνομες ὀργανώσεις τοῦ κόμματος. Ὁλοβλέπουν οἱ Ρέντηβες, ὅλοι οἱ λακέδες τοῦ Πουερφρό γιά τίς παράνομες ὀργανώσεις τοῦ ΚΚΕ. Τί δέν εἶπαν στήν τελευταία δίκη τοῦ Ν. Μπελογιάννη γιά «κατασκοπεία» γιά συνωμοτική ὀργάνωση», γιά «ἀπατικές μέθοδες δουλιᾶς κλπ.!! Αὐτοί οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος προδότες καί κατάσκοποι ποῦ ἐξυπηρετοῦν κάθε νένο καταχτητή καί πουλήθηκαν στό δουλάρο. Ὁ παράνομες ὀργανώσεις τοῦ ΚΚ ἐἶνε αὐτό ποῦ χρειάζεται ἐπείρα ἡ Ἑλλάδα γιά νά ὀργανωθεῖ καί καθοδηγηθεῖ σωστά ἡ πάλη τοῦ λαοῦ μας γιά τό Ψωμί, τήν Εἰρήνη, τή Δημοκρατία, τήν Ἐθνική Ἀνεξαρτησία. Καί τό καθήκο τό διό μας εἶνε νά χτίζουμε, νά δυναμώνουμε καί νά σφυρηλατοῦμε τίς παράνομες ὀργανώσεις μας.

Τό ΚΚΕ τόνισε ἐπανειλημμένα ὅτι γιά ν' ἀντέξουν οἱ παράνομες ὀργανώσεις μας στά λυσσασμένα χτυπήματα τῆς ἀμερικανοκρατίας πρέπει νά χτιστοῦν πάνω στό γερό θεμέλια τῆς μπολσεβίκικης συνωμοτικότητας καί τῆς σιδερένιας ἐπαναστατικῆς ἐπαγρύπνησης. Καί ἔνας ἀπ' τούς σοβαρότερους κανόνες—ἀρχές τῆς μπολσεβίκικης συνωμοτικότητας εἶνε ἡ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ. Πάνω στό ζήτημα αὐτό τό «Φροντιστήριο τοῦ Ἀγωνιστῆ» ποῦ μεταδίδει ὁ Ράδιοσταθμός «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα» τήν Τρίτη—Πέμπτη—Σάββατο στίς 19,30' ὥρα τό φράδι, δίνει τήν πεῖρα ποῦ ἔχουν οἱ ὀργανώσεις σχετικά μέ τήν ἀποκέντρωση τῆς δουλιᾶς μας καί ὑπογραμμίζει συνέχεια ΠΑΡΑΝΟΜΗ—ΟΡΑΗΝΩΣΗ—ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ, αὐτό εἶνε τό σύνθημά μας. Θά μιλήσουμε καί στό ἀρθράκι αὐτό γιά τήν ἀποκέντρωση.

Τί σημαίνει ἀποκέντρωση τῆς δουλιᾶς μας;

Πρῶτο: σημαίνει ὅτι ὁ κάθε κομμουνιστής καί λαϊκός ἀγωνιστής χτίζει τήν ὀργάνωση τοῦ παράλληλα, ἀνεξάρτητα ἀπτόν ἄλλον καί δέν ἐνδιαφέρεται νά μαθαίνει πόσοι κομμουνιστές εἶνε δίπλα του καί ποιά τά ὀνόματά τους. Βλέπει μόνο πῶς ἐφαρμόζεται ἡ γραμμή τοῦ κόμματος ποῦ δίνει ὁ Σταθμός «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα καί ὁ «Ριζοσπάστης».

Δεύτερο: σημαίνει ὅτι κανένας μά ἀπολύτως κανένας, ἔξω ἀπό κείνους ποῦ τόν δουλεύουν, δέν πρέπει νά ξέρει τόν ἐκδοτικό μηχανισμό καθώς καί κάθε μηχανισμό (γιάφκες κλπ.) ποῦ χρησιμοποιεῖ. Πρέπει νά χτίζουμε πολλούς τέτοιους μηχανισμούς, ἀνεξάρτητους, ποῦ νά μήν ἔχουν κομμιά σύνδεση ἀναμεταξύ τους. Μποροῦμε νά σπείρουμε πολλούς καί ἁπλούς ἐκδοτικούς μηχανισμούς σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα.

Τρίτο: σημαίνει ὅτι δέν ἐπιτρέπεται κομμιά ἐπαφή μέ μηχανισμούς ποῦ χτυπήθηκαν. Κάθε μηχανισμός ποῦ χτυπιέται νά τόν ἀφήνουμε κατά κανόνα καί γιά ὁρισμένο, μικρό ἢ μεγάλο χρονικό διάστημα, στήν πάντα. Μέσ' στίς σημερινές συνθῆκες δέν εἶνε εὔκολο νά ἐξακριβώσουμε γιά-γορα ἀπό ποῦ μᾶς ἤρθε τό χτύπημα. Νά φτιάχνουμε καινούργιο μηχανισμό.

Τέταρτο: Ἐπαφή καί σύνδεση μέ πλαγιούς μηχανισμούς, ποῦ δέν χτυπήθηκαν, ἑνῶ δουλεύουν τόσα χρόνια, εἶνε ἀπαράδεκτη. Οἱ μηχανισμοί αὐτοί πρέπει νά δουλεύουν μόνοι τους καί νά μή ζητάνε ν' ἀποχτήσουν ἐπαφή μέ τούς καινούργιους συντρόφους. Ἐκεῖνος ποῦ πάει νά συνδέσει ὀργανωτικά παλιούς μηχανισμούς μέ νέους κατά κανόνα κάνει λάθος καί κάνει ζημιά στήν ὀργάνωση ποῦ καθοδηγεῖ. Μπορεῖ ὅμως νά εἶνε καί ὀπορτο. Λύτην τήν πλευρά πρέπει ἰδιαίτερα στίς συνθῆκες παρανοιᾶς νά τήν μελετᾶμε πάντα προσεχτικά δίχος ἀφοκαλύψη μά καί χωρίς ἐξαιρέσεις.

Πέμπτο: Νά χτιοῦμε ἀμείλιχτα κάθε ἀνακάτωμα, μπερδεψιά καί τσαπατσουλιά στήν κομματική δουλιά. Ἐδῶ πρέπει νά μπεῖ μιά ἀρχή: αὐτοί ποῦ θέλουν νά τά μαθαίνουν ὅλα καί μπερδεύονται παντοῦ, εἶνε ἐπικίνδυνοι καί ὅταν δέν εἶνε ἀπιστοί.

Ἕκτο: Ἡ φλυαρία, τό κουτσομπολιό καί ἡ περιέργεια εἶνε ὁ χειρότερος ἐχθρός τῆς ἀποκέντρωσης.

Δυστυχῶς ἔχουμε πολλές περιπτώσεις καί κακά παραδείγματα, ποῦ δέν ἐφαρμοζεται ὅπως, καί ὅσο πρέπει ἡ ἀποκέντρωση τῆς ὀργανώσεις δουλιᾶς. Ὑπάρχουν μηχανισμοί ποῦ τούς ξέρουν πολλοί καί ἔτσι διευκολύνεται τό ἔργο τῆς ἀσφάλειας. Χρησιμοποιοῦνται γιά παράνομους μηχανισμούς ἄνθρωποι γνωστοί στήν ἀσφάλεια. Ἀνακατεύουν παλιοῦς μηχανισμούς μέ κακούνοιες καί ἀνακατεύουν τή νόμιμη μέ τήν παράνομη δουλιά, καί πολλά ἄλλα.

Θά πρέπει νά βάλουμε τέρμα στήν ἀπαράδεχτη αὐτή κατάσταση. Νάμαστε αὐστηροί καί ἀμείλιχτοι σ' αὐτούς ποῦ ἀποφαβίζουν τήν ἀρχή τῆς ἀποκέντρωσης λοιπόν ἡ βάση τῆς μπολσεβίκικης συνωμοτικότητας. Ὅλους τούς κομμουνιστές τῆς Ἑλλάδας τους ἑνώνει ἡ σωστή γραμμή, τοῦ διεθνεῖ κομμουνιστικοῦ ἀφεντικοῦ Ἑλεύθερη Ἑλλάδα καί ἡ ἀνώτερη καθηγήτρια. Ἀπό κεῖ καί πέρα ὁ καθείς κάνει χῶρια τή δουλιά του. Ἰηλαδη φροντίζει νά ἔχει ἐπαφή ὁπό ἐργασία, τή συνοικία, τό κατάστημα, τό σχολειό κλπ. μόνο μέ τούς ἀνθρώπους ποῦ δουλεύουν μαζί. Δέν φοτάει τί γίνεται ὀργανοτικά δίπλα του. Φροντίζει νά βγάζει ἔντυπο ὁλικό μέ τά δικά του μέσα καί νά τό μοιράζει μέ τά δικά του μέσα. Ἀλοφέρνει νά μαθαίνει καί νά χαρτά τά ὀνόματα. Ἀποφεύγει κάθε ἐπαφή μέ πολλούς μηχανισμούς, λάθε σημείωμα. Ὁ ξεκομμένος κομμουνιστής καί ἀξιοπρέπειας, τήν ἐλεύθερη δημοκρατική ζωή. Ἡ πατριωτική ὀργάνωση μέσα στό στρατό πρέπει νά παράνομη. Θά σταθεῖ πάνω στήν ἀφαγή τῆς ἀποκέντρωσης καί ὅλη ἡ δουλιά θά ὀργανομένη σέ συνωμοτική βάση. Ἰηλαδή οἱ φαντάροι θά παίρνουν γραμμή ἀπό τό ραδιοσταθμό «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα» καί ἀπ' ἐκεῖ καθοδήγηση μέσω τοῦ Ρ. Ζοσπάστη κλπ. καί ἀπό κεῖ καί πέρα ὁ καθεῖς θά ὀργανώνει χῶρια τήν ὀργάνωσή του μέ τούς φαντάρους ποῦ συνδέεται στενά μαζί τους καί τούς ξέρει πολύ καλά. Θά τους ἑνώνει ὅλους ἡ κοινή πάλη ἐνάντια στήν ἀμερικανοκρατία, γιά τό ἀπολυτήριο καί τήν εἰρήνη. Μεγάλη σημασία ἔχει ἡ ἔκδοση καί διανομή ἔντυπου ὁλικοῦ γιά νά κατατοιζοῦνται οἱ φαντάροι πάνω στα ζητήματα τῆς στρατιάνας καί τόν ἀγωνα τον κάνει ὁ λαός γιά τήν εἰρήνη. Ὅπος καί ἡ κινητοποίηση μέ μορφές ἀπο ἐνεργεια καί φορά ἡ κατάσταση (ἀνάφορα, ὁμαδικές διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις καί κομπιτοιμπρέ μαζί μέ τό λαό κλπ.) γιά τή βελτίωση τῆς ζωῆς στή στρατωνα, ἐνάντια στην τρομοκρατία, νά σταματήσουν οἱ ἀποστολές στη Κορέα, νά τιμωρηθοῦν ἀχαιοί ἀδικες κλπ.

Ἡ δουλιά ὅμως ἀπό τρατό εἶνε ἐτήσια καθήρο καί ἀποχρέωση ὅλων τοῦ λαοῦ, τοῦ κάθε πατριωτη καί πατριωτισσας. Ἡ δουλιά τῶν παράνομων μας ὀργανώσεων στο στρατο πρέπει νά ἑνωγεται μέ τη δουλιά τῶν οἰκογενειῶν τῶν φαντάρων, τῶν γνωστῶν μας κλπ. ἔξω ἀπτή στρατόνα. Λαός καί στρατός πρέπει νά πάλαιψουμε μαζί γιά νά μπεῖ κάθε τό κομμαζμένο μαρελείο, γιά νά δδηγήσουμε τή χώρα ἀπό δωμο μιᾶς λέφτερης δημοκρατικῆς ζωῆς. Οἱ πατριώτες καί πατριωτισσες μπορεῖ να δοσουν πολύπλεχο βοήθεια στά χαρακωμένα ταμπιά. Νά δίνουν ἀπτις φαντάρους τά νέα τῆς μέρας καί νά τούς κατατοπίζουν πάνω στά τρέχοντα ζητήματα (π.χ. γιά μιά ἀπεργία ποῦ ἔγινε, γιά τήν ἀπολυγία τοῦ Ν. Μπελογιάννη καί τῆς Ἔλζης Ἰωαννίδου στο στρατοδικείο, γιά τήν ἀμερικανοκρατία τῶν μονοχρωσιστῶν κλπ.). Νά τούς βοηθάνε γιά τήν ἔκδοση καί τή διανομή τοῦ ἐντυπου ὁλικοῦ. Νά κάνουν παρέα καί συζήτηση μέ τούς φαντάρους. Νά τους διευκολύνουν νά σπείρουν ἕνα γράμμα στο σπίτι τους ποῦ δέν θέλουν νά περάσει ἀπ' τόν ἔλεγχο τοῦ σοσιφάκα. Ὁ φαντάρος πρέπει νά νοιώθει κοντά του, δικό του, τήν οἰκογένειά του, τό λαό.

Τά στρατευμένα παιδιά τοῦ λαοῦ καταλαβαίνουν πολύ ἡ θέση τους βρίσκεται μεζζί μέ τό λαό, γιατί εἶναι παιδιά τοῦ λαοῦ, σόρρα ἀπτή σέρρα του, ἀμμα τῆς μιᾶς τοῦ. Γι' αὐτό χρειάζεται σωστή τάξη λαοῦ καί στρατοῦ. Πάξη ποῦ ν' ἀρχίζει ἀπό τά πιό παρμπορεῖ ζητήματα καί νά ἡ εἶναι μεγάλοι κοινές ἐκδηλώσεις λαοῦ καί στρατοῦ. Π.χ. Ὁ λαός ἐνδιαφέρεται γιά τά πάρονα ἀπολυτήριο τά παιδιά του. Πρέπει νά ἐνισχόσει τήν πάλη τους καί τις διαμαρτυρίες ποῦ θά κάνουν οἱ φαντάροι γιά τά πάρονα ἀπολυτήριο. Ὁ λαός ἐνδιαφέρεται γιά τά μᾶν πάνε τά παιδιά του στήν Κορέα. Ὅταν λοιπόν ὀργανόνονται αὐτές οἱ ἀποστολές τοῦ θανάτου (ἔγιναν μέχρι τώρα περισσότερες ἀπό 8) νά πάλεψει ὁ λαός, οἱ μανάδες μέ πολλοῦς τρόπους, ὀργανώνοντας διαμαρτυρίες ὁμαδικές στήν κυβέρνηση καί κοινές ἐκδηλώσεις μέ τά παιδιά τους ἔξω ἀπό τή στρατόνα εἴτε στην προκυμαία τοῦ Πειραιά ποῦ σταμβάζουν τά σφιχτήρια.

Ἔτσι πρέπει νά πάλεψει λαός καί στρατός. Καί κάθε πολεμικό τυχοδιωχτισμό τῶν γιωχηδῶν καί τοῦ μονοχρωσιστισμοῦ στά Βαλκάνια θά τόν κάνουμε τάφο τους. Ἡ ζή Ὀλομέλεια τῆς ΚΕ φώνιαξε στεντόρεια: Οἱ Ἕλληνες δέν ἔχουν, κανένα ἀνοιχτό λογαριασμό μέ τίς Α.Λ. Ἀπ' τή Σοβιετική Ἕνωση ὁ λαός μας γνώρισε μόνο συμπαράσταση, κατανόηση, βοήθεια. Γι' αὐτό καί δέν θά πολεμήσουμε ἐναντιά τους. Ἄν οἱ ἀμερικάνοι τολμήσουν τόν πόλεμό τους θά στρέψουμε τά ὅπλα ἀντίστροφα καί τόν πόλεμό τους θά τούς τόν κάνουμε τάφο.

Η ΔΟΥΛΙΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ἡ ζή Ὀλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Ὀχτώβρης 1951) τόνισε ὅτι «Ἐνάντια στήν ξενική κατοχή, στόν καταξεντελισμό τῆς ἐθνικῆς μας τιμῆς καί μπροστά στόν κίνδυνο μιᾶς νέας ἀνθρωποσφαγῆς, τά στοιχεῖμένα παιδιά τοῦ λαοῦ ἔχουν ἐπέρταγη ὑποχρέωση νά ἑνωθοῦν, νά παλαίψουν καί νά ὀργανοθοῦν. Χέρι-χέρι μέ τό λαό. Ἡ εἰσοδος τῆς Ἑλλάδος στό βορειοατλαντικό σύμφωνο, οἱ διῶξεις τοῦ γκαουλάιτερ Πουερφρό ὅτι ἔχει ἔτοιμες 10 ἐλληνικές μεραφχίες γιά νά πολεμήσουν αὐτή τή στυγνή καί τό ταξειδι τοῦ Ἀζεσνχάουερ στην Ἑλλάδα ἀπ' ὅπου θέλει νά ἐξασφαλίσει μέχρι 500 χιλ. ἀφιεράτμα, μεζζί μέ τήν ἀνάκληση ἀποστολῆ τῶν παιδιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στό σφαγεῖο τῆς Κορέας, βάζουν στήν πρώτη σειρά τῶν καθηκόντων τοῦ ΚΚΕ, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά, τή δουλιά στό μονοχρωσιστικό στρατό.

Ἡ δουλιά στό στρατό εἶναι πρῶτ' ἀπόλα δουλιά τῶν ἰδιων τῶν φαντάρων, ναυτῶν, σμηνιτῶν, τῶν τίμιων ὑπαξιωματικῶν καί ἀξιωματικῶν τῶν ΤΕΑ καί ΜΕΑ καί τῶν δημοκρατικῶν πατριωτικῶν ὀργανώσεων μας στό στρατό. Οἱ δήμιοι τοῦ λαοῦ ἀπτόν Παῦλο τόν Παπάγο μέχρι τόν Πλαστήρα ὀργανόνουν τούς στρατοκράτες σέ συνδέσμους σάν τον ΙΑΕΑ, τό ΣΑΝ ΣΑΣ γιά ἐγκλληματικούς ἀντεθνικούς σκοπούς. Ὁ ΙΑΕΑ καί οἱ ἄλλες στρατοκρατικές ὀργανώσεις στό στρατό ἔχουν γιά σκοπό τήν ἐφαρμογή τῆς ἡμερακάνικης πολιτικῆς πείνα - χρεμπίλα - πόλεμος. Τό ἀνέβημα κάθε δυσαρέσκειας καί ἀντίστασης τῶν φαντάρων. Τήν προετοιμασία τοῦ πολέμου. Τή κατοβαμένη φασιστική δικτατορία. Τήν ὑποταγή τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ στούς ἀμερικάνους καί στά κοπέλια τους τούς Ἰταλούς φασίστες στρατηγούς, τή φασιστική κλίκα τοῦ Τίτο καί τούς βασβοιζοῦσους τῆς Ἄγκυρας.

Ὀργανόνοντα οἱ δήμιοι. Θά πρέπει νά ὀργανοθοῦν καί οἱ φαντάροι, οἱ ναυτοί, οἱ σμηνίτες, οἱ ΤΕΑ καί ΜΕΑ, οἱ τίμιοι ἀξιωματικοί καί ὑπαξιωματικοί πάνω σ' ἕνα ἐθνικό καί λαϊκό πρόγραμμα. Αὐτή ἡ πατριωτική ὀργάνωση μέσα στό στρατό πρέπει νά δεχθεῖ καί διαφωτίζει καθημερινά τούς φαντάρους γιά τήν ἀπειλή τοῦ πολέμου στά Βαλκάνια—ἐνάντια στίς Α.Λ. τίς Ἀλβανίας —Βουλγαρίας ἐνάντια στή Σοβ. Ἕνωση,— καί σέ ὅλο τόν κόσμο, γιά τό καθημερινό ξεπούλημα τῆς χώρας στούς ἀμερικάνους ληστές, γιά τή σφαγή τῶν φαντάρων στήν Κορέα κλπ. καί γιά τούς κινητοποιεῖ στήν πάλη γιά τά καθημερινά ζητήματα ποῦ ἔχουν στή στρατονα, γιά τήν ἀπάλυνση τῆς τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία καί ἀξιοπρέπειας, τήν ἐλεύθερη δημοκρατική ζωή. Ἡ πατριωτική ὀργάνωση μέσα στό στρατό πρέπει νά παράνομη. Θά σταθεῖ πάνω στήν ἀφαγή τῆς ἀποκέντρωσης καί ὅλη

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΕΠΟΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΕΠΟΝΟΠΟΥΛΕΣ

9 τοῦ Ἀπρίλη 1952

Ἀγαπητοί φίλοι καὶ ἀγωνιστές,

Ἡ δολοφονία τοῦ Μπελογιάννη συντάραξε τὸ λαό μας καὶ ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ πρῶτ' ἀπόλα τὴ νεολαία μας. Ἀπό παντοῦ ὅπου ζοῦν, δουλεύουν, σπουδάζουν εἴτε πάνε στά σχολιά νέοι, νέες καὶ παιδιά ἐρχονται στό κόμμα γράμματα καὶ μηνύματα γιομάτα ἀποτροπιασμό καὶ ἀγανάχτηση γιά τό ἐγκλημα. Μά καὶ ὅλο πίστη καὶ ἀπόφαση γιά τῶν ἀγώνα καὶ τή νίκη, πού θ' ἀπαλλάξει καὶ τήν πατρίδα μας ἀπ' τήν κατοχή καὶ τόν ἀφοπλισμό, ἀπτόν ἀμεριοιάνισμο καὶ γκανστερισμό καὶ τό μοναρχοφασιστικό λακεδισμό καὶ ἐξεχτελισμό. Σπάνια στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας οἱ ἐκμεταλλευτές, στήν ἀνθρωποκυνήγισή τους ἀπογαλίνωση καὶ στήν ἐγκληματική τους τύφλωση, φανέρωσαν τέτοιο καὶ τόσο αἱμοβόρο σαδισμό καὶ ἀγριανθρωπισμό.

Μά ἀν ἡ δολοφονία τοῦ Μπελογιάννη ξεσηκώνει τήν πιό ἱερή ὀργή καὶ ἀποδοκιμασία τῆς νεολαίας καὶ τῶν παιδιῶν μας, ὅμως, τό παράδειγμά του, ἐμπνέει καὶ ἐμψυχώνει χιλιάδες νέους καὶ νέες μας.

Ὁ Μπελογιάννης ἔζησε καὶ πάλαψε σάν ἕνας σεμνός, δημοκρατικός, ἀφανής ἀγωνιστής, τοῦ πάντα ὅλα ὅσα εἶχε τάδινε, δίχως καμμιά ἐπιφύλαξη, χωρίς καμμιά ἐπιδεξη, γιά τό λαό, στό κίνημα. Γιομάτος φλόγα ὅπως ἤταν, κάηκε, ἀναλώθηκε ὁλόκληρος, ὥσσην τελευταία ἐκλαμψή του στόν ἀγώνα, γιά τόν ἀγώνα. Ἄν θέλουμε μέ δυό λόγια νά δώσουμε αὐτό πού ἤταν ὁ Μπελογιάννης μποροῦμε νά ποῦμε: στάθηκε σ' ὅλην τήν ἀγωνιστική του ζωή ἄξιος κομμουνίστας, ἀνιδιοτελής, πραγματικός μπολσεβίκος, ὁδηγητής καὶ μπροστάρης. Στάθηκε πάντα ἀλύγιστος, ὁλοκληρωτικά δοσμένος καὶ προσηλωμένος στήν ὑπόθεση τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅταν ἔπεσε ἀπτά ἀμεριοιάνικα βόλια στάθηκε πάλι ὀρθός!

Καί ἀκριβῶς γιατί σ' ὅλη του τή ζωή, πού ἤταν μόνον ἀγώνας καὶ πάλη, πού ἤταν πάντα ἀπρεσία στά λαό, στό κίνημα, στό ΚΚΕ, ἀκριβῶς γιατί πάντα στάθηκε ἄξιος, ὑποδειγματικός κομουνιστής γι αὐτό γιά ὅλους μας καὶ πρῶτ' ἀπόλα γιά τούς νέους, τίς νέες, τά παιδιά μας, ἡ ἀξία καὶ ἄξια τίμηση στή μνήμη του εἶναι νά φωτιζόμαστε ἀπτή ζωή καὶ τό παράδειγμά του, νά βαδίζουμε ἀτρόμαχτοι καὶ ἀτράντεχτοι τό δρόμο τό δικό του, νά σταθοῦμε ἄξιοι σάν κ' αὐτόν κομουνίδες, ἀγωνιστές καὶ μπροστάρηδες τοῦ λαοῦ, προσωπικό παράδειγμα σέ ὅλα ὅπως ἤταν κ' αὐτός.

Ὁ δρόμος τοῦ Μπελογιάννη εἶναι ὁ καθαρός, ὁ ἴσιος, ὁ δικός καὶ γιομάτος ἐμπόδια, μά τίμιος δρόμος τοῦ παλληκαριοῦ, πού ἀπτί μικρά του, τά νεανικά του χρόνια εἶδε τά βάσανα τῆς πατρίδας καὶ τοῦ λαοῦ του, εἶδε τούς φτωχέτες καὶ τίς λάμες καὶ τοποθέτησε τόν ἑαυτό του, ὁριστικά καὶ ἀμετάκλητα, στίς γραμμές ἐκείνων πού πάλεβαν γιά μιά καινούργια, λαοκρατική, λέφτερη Ἑλλάδα, στίς γραμμές τοῦ ΚΚΕ. Γέννημα θρέμα τοῦ ἡρωικοῦ Μωριά γαλουχήθηκε μέ τίς πιό ἐξαγνιστές, πατριωτικές, ἐπαναστατικές παραδόσεις τοῦ 21. Ἔθρεψε μέσα στο ὅλη τή φλόγα καὶ τήν ἀλυγισιά τοῦ Κολοκοτρώνη. Καὶ εἶδε σωστά, ἐπιστημονικά ὅτι τό ἔργο, πού ἄρχισε τό 1821, θά βρεῖ τή συνέχισή του στόν ἐπαναστατικό ἀγώνα καὶ τίς λαϊκοδημοκρατικές, σοσιαλιστικές ἐπιδιώξεις τῆς ἐργατιᾶς, τῆς ἀγροτιᾶς, τῆς προοδευτικῆς διανόησης καὶ τοῦ ἄλλου ἐργαζόμενου λαοῦ τῆς χώρας μας μέ ἡγεμονεύτή, ὀργανωτή καὶ καθοδηγητή τό ΚΚΕ.

Καὶ ἀπτή στιγμή πού διάλεξε ὁ νεαρός Μπελογιάννης τό δρόμο τῆς τιμῆς, τοῦ χρέους, τοῦ ἀγώνα, ὅλα τάλλα μπαίνουν στήν μπάντα. Ἀπτά πρόστα κ' ὅλας βήματα γνώριμε δυσκολίες, στερήσεις, ὅλη τήν ἀδυσώπητη ἀπαιτητικότητα, πού ἔχει ὁ ἀγώνας, τή σκληρότητα τοῦ ἐχθροῦ, τήν ἀποχρέωση νάσαι ἕτοιμος γιά ὅλα, νά τά δίνεις ὅλα καί, ὅταν αὐτό χρειάζεται, καὶ τή ζωή σου ἀκόμα. Ὁλοκληρωτικό δόσιμο ποῦ δέ γνώρισε ποτέ δισταγμό, ταλάντευση, ὑποχώρηση, τέτια εἶνε ἡ ζωή τοῦ Μπελογιάννη.

Ἡ ἀμεριοιανοκρατία, ὁ Πουεριφῶ, ὁ μοναρχοφασισμός, λυσσασμένοι γιατί δέν μποῦσεαν νά λυγίσουν τήν ἀδάμαστη ψυχή τοῦ κουκουά, στήν τυφλή μανία τους ἐπάτησαν σωτσσαν τό κορμί του. Μά καὶ πάλι βγήκαν γελασμένοι, χίλιες φορές γελασμένοι. Γιατί δέν τόνε σκότωσαν. Ἀντίθετα τόν πέρασαν στήν ἀθανασία. Καὶ ἀπό ΚΚΕ, πού ὁ Μελογιάννης στάθηκε σ' ὅλην τήν ἀγωνιστική του ζωή, ἄξιο παιδί του, δώσαν ἄλλο ἕνα φλάμπουρο, ἕνα δαυλό πού καίει ἄσβυστα δίπλα στίς τόσες ἀσβηστες λαμπάδες τῶν ἡρώων ἀγωνιστῶν μας.

Ὁ Μπελογιάννης ἀντέχασε μέ τό χαμόγελο στά χείλια τό θάνατο γιατί ἔνοιωθε δίπλα του ὅλο τό λαό. Καὶ αὐτοί οἱ δολοφόνοι τρέμαν καὶ ὅταν τόν ἐκτελοῦσαν. Λόγῳ τῆς ἀκατανίκητη δύναμη πού κλείνει μέσα του ὁ λαός καὶ τό κίνημά του. Δύναμη πού φωτίζει ὅλους τούς ἄξιους ἀγωνιστές του καὶ τούς κάνει ἱκανούς ἀτάραχοι καὶ χαμογελαστοί ν' ἀντικρύζουν καὶ τήν ὑπέρτατη θυσία. Δύναμη πού ἀνακαλεῖ τούς ἐξμεταλλευτές, τούς προσεκυνημένους, τούς δολοφόνους, νά σκάβουν τόν ἴδιο τους τό λάκο καὶ ὅταν ἀκόμα δολοφονοῦν. Γιατί ὅλα μποροῦν νά τά κάνουν στήν ἐγκληματική τους μανία μόνο τήν ἰδέα τοῦ λαοῦ καὶ τή θέλησή του γιά νίκη δέν μποροῦν νά σκοτώσουν. Ἀντίθετα αὐτή ἡ ἰδέα τῆς ἀδουλωσιᾶς, αὐτή ἡ θέληση ἡ ἀδάμαστη γιά τή νίκη τελικά θά τούς θάψει.

Ὁ Μπελογιάννης στάθηκε σημαιοφόρος τῆς ἰδέας καὶ σκαπανεύς—ὁδηγητής τῆς νίκης. Ἔπεσε, μά τή σημαία τήν ἄρησε στιστή, ἀκόμα πιό ψηλά, τήν ἄφησε ν' ἀνεμίζει ἀλύκη, περήφανα, νικηφόρα.

Ἡ σκυτάλη τῆς πάλης καὶ τῆς νίκης τοῦ λαοῦ μας περνᾶ, δεκάδες τώρα χρόνια, ἀπό ἑκατοντάδες ἱξια χέρια, τραβόντας πάντα πρός τό τέρμα, πάντα πιό ψηλά, πρός τά ἰνανικά τοῦ λιοῦ, τῆς ἀνθρωπότητας.

Σκυταλοδρόμοι ἀγωνιστές ὁ Λυβόπουλος, ὁ Μαρουλάκης, ὁ γέρο Βαλιανάτος, καὶ ὁ Μαλτέζος, ὁ Σουνατζίδης καὶ ἡ Ἠλέκτρα, ἡ Σταθοπούλου, οἱ ἑπονίτες τοῦ Γιωργοῦ, ἡ Κουσάντζα, ὁ Τερπόφσον καὶ ἡ Μίρκα Γκίκα, ἡ Ἰσμήνη Σδρόπουλλοι καὶ ἡ Κούλα Ἐλευθεριάδου, ἡ Ἀθηνᾶ Μπενέσου, ὁ Κώστας Γιαννόπουλος, ἡ Τσρέτα, ἡ Ἐλευθερία Ἰωαννίδου, ὁ Διαμαντής καὶ ὁ Νίκος Τσιανταφύλλου, ὁ Παναγιώτης Ζάρας καὶ ὁ Στέφανος Γκιουζέλης, ὁ Μίμος Βαμβακᾶς, ὁ Νωηφοῦδης καὶ χιλιάδες καὶ χιλιάδες ἄλλοι γνωστοί καὶ ἄγνωστοι, ὅλοι τιμημένοι, ὅλοι ἄξιοι, ὅλοι ἀδάματοι, ὅλοσαν ὅλοι τή ζωή τους στό βωμό τοῦ ἀγώνα, πότηρα μέ τό αἷμα τους, στερέωσαν καὶ γιγάντωσαν τό ἔργο τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς πατρίδας μας. Καὶ πέρασαν ἔτσι στήν αἰωνιότητα, ἀπτοί; πρώτοι ἀνάμεσα στούς ἴσους περνά στήν ἀθανασία σήμερα καὶ ὁ Μπελογιάννης. Ἕνας ἀπτήν πλειάδα τῶν κουσουέδων—ἡγητόρων πού ὁ λαός μας ἀνάδειξε ἀπτά σπλάχνα του στή μακρόχρονη πάλη του γιά τή λεφτεριά του. Δέν τόν κλάψε γιατί τούς ἀντρειωμένους δέν τούς κλαίνε. Δέν τόν κλαῖμε μά δίνουμε ὅρκο. Νά σταθοῦμε καὶ μεῖς ἄξιοι σάν κ' αὐτόν.

Ὁ Μπελογιάννης σάν ἀγωνιστής καὶ κομουνός; συγκέντρωνε καὶ ἐκείνες τίς ἀγωνιστικές ἀρετές πού ἀκριβῶς μας τόν προβάλλουν καὶ σάν παράδειγμα γιά μίμηση. Ὁ Μπελογιάννης ἤταν μιά πολυπλευρη, συνθετική, δυναμική προσωπικότητα. Μελέτησε βαθιά τό μαρξισμό -λενινισμό καὶ κάτω ἀπτό φῶς του καὶ τά νεοελληνικά μας προβλήματα. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς δουλιᾶς ἤταν ὅλα τά δυό ἔργα του Ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξη τῆς Ἑλλάδας καὶ ἡ ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας. Ἡ ἀγωνιστική φυσιογνωμία τοῦ Μπελογιάννη διαμορφώθηκε μέσα στό σχολιό καὶ δύσκολο σχολειο τῆς ταξικῆς πάλης. Ὁ Μπελογιάννης πέρασε ἀπό μπουντρούμια καὶ βασανιστήρια. Ἔκανε χρόνια σ' φυλακές καὶ ἐξορίες. Καθοδήγησε μυστικές λαϊκές ἀντιστασιῆσες καὶ ἀγῶνες. Δούλεψε σάν ὀργανωτικό στέλεχος καὶ καθοδηγητής σέ κομμουνιές ὀργανώσεις. Ἀπτόν ἐνοπλο ἀγῶνα πέρασε στήν ἀκόμα πιό δύσκολη παράνομη δουλιά, ὅπου ἀνάπτυξε πλατιά τό συνδυασμό τῆς νόμιμης μέ τήν παράνομη δουλιά. σωστά χρησιμοποίησε τίς νόμιμες δυνατότητες γιά ν' ἀναπτύξει πιό πολύ τό μαζικό κίνημα. Πάλαψε στό ἰδεολογικό μέτωπο σάν κομουνιστής διμοσιογράφος καὶ σά ὀργανωτής τοῦ οἰκονομικοπολιτικοῦ περιοδικοῦ Ἐλεύθερος Μωριά. Ἀγωνίστηκε ἐνάντια στούς ἰταλοφρεμανούς κατοχητές καὶ ἀναδείχτηκε σάν ἀνώτερο στέλεχος στό ΔΣΕ. Δούλεψε στό δεύτερο ἔνοπλο ἀγώνα στήν ἀρχή στό Μωριά καὶ μετά πολέμησε στή Βόρεια Ἑλλάδα, ὅπου, στίς ἐπιχειρήσεις τοῦ Γράμμου στά 1948, τραματίστηκε σοβαρά στή μάχη στό Γκόλιο-Κάμενεις.

Ἔτσι μέ βαθιά μαρξιστική-λενινιστική κατάρτιση, στέρεα θεμελιωμένος στά νεοελληνικά προβλήματα καὶ μέ τό ὁλόπλευρο ἀτράλωμα, πού πῆρε δουλεύοντας σ' ὅλους τούς τομεῖς τοῦ λαϊκοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα, ὁ Μπελογιάννης ἀναδείχτηκε σέ πολιτικό, ὀργανωτή, πολέμαχρο, στοχαστή—μελετητή. Καὶ μέσα στό κόμμα σάν ὀργανωτικό στέλεχος, καὶ σάν προπαγανδιστής -διαφωτιστής στίς πλατιές μάζες, καὶ σάν ὀργανωτής καὶ καθοδηγητής στούς λαϊκούς ἀγῶνες, καὶ μέ τήν πέννα καὶ μέ τό λόγο καὶ μέ τό ὅπλο καὶ μέ τό ὀργανωτικό του ταλέντο ὁ Μπελογιάννης τάβραλε ἄξια πέρα σ' ὅλα τά χαρακώματα τῆς πάλης ἐνάντια στούς ξένους καὶ ντόπιους ταταιεστές καὶ δυνάτες τοῦ λαοῦ καὶ τῆς πατρίδας μας. Ὁ Μπελογιάννης εἶχε πάντα σταμάνο τό αὐτί πρός τή φωνή τόν πόνο, τόν ἀνιστεγνισμό τοῦ λαοῦ. "Ἤξερε ν' ἀκούει τή γνώμη καὶ τήν κρίση του, νά τόν διδάσκει, μά καὶ νά διδάσκεται ἀπαυτόν, πάντα μπροστάρης καὶ ὁδηγητής του στήν πάλη καὶ στή νίκη

Μά καὶ σά χαρακτήρας ὁ Μπελογιάννης καὶ μποροῦ πρέπει νά σταθεῖ σάν πρότυπο καὶ παράδειγμα γιά τή νεολαία καὶ γιά τούς ἀγωνιστές.

Τό Μπελογιάννη, πούταν πάντα γελαστός, πρόθυμος, ἀνοιχτόκαρδος, τόν χαρακτήριζε μιά ρωμαλέα αἰσιοδοξία στηριγμένη στήν ἀπέραντη πίστη του καὶ στήν ἀπόλυτη βεβαιότητα γιά τήν τελικά ἔκβαση τοῦ ἀγώνα τοῦ λαοῦ μας. Ἀχτινοβολοῦσε ἀγχουρμό, πεποίθηση, ἡρεμία, ψυχραιμία, θέληση, ἀπραοασιστικότητα.

Πάντα σεμνός καὶ μετρημένος ὁ Μπελογιάννης δέν ἤξερε τί πάει νά πεῖ ἐπίδειξη, ὑψωμένος, αὐτοκυκνοτοίηση, κομπασμός. Τόν χαρακτήριζε αὐτό πού λέμε καλή κομματική μετριοφροσύνη. Ἤταν ἀπαιτητικός καὶ πρός τόν ἑαυτό του πρῶτα μά καὶ πρός τούς ἄλλους. Ὁ Μπελογιάννης ἤταν ἀπόλυτα ξένος πρός κάθε συμπεραβατικότητα καὶ ὀπορχηστικότητα δίχως ἀχές, εἴτε κολαχεία πρός τά πάνω, ὅπως δέν ἀνέχονταν καὶ κανενός εἴδους ξεκονίσματα. Καὶ ὅτιος βαθιά, αὐτοκριτικά ἐξετάζε καὶ μελετοῦσε κάθε δική του πράξη καὶ ἐνέργεια ἔτσι καὶ αὐστηρά κριτικά ἔλεγε καθαρά καὶ λέφτερα τή γνώμη του καὶ πρός τά κάτω καὶ πρός τά πάνω

Προσεχτικός στή μελέτη τῆς κατάστασης, ὄχι βιαστικός, ζυγισμένος, ὅταν ἔπαιρνε μιά δόσκολη ἀπόφαση, ἐνεργοῦσε μετά νοογρά, εὐλύγιστα, πρωτόβουλε μά καὶ ὑπεφασιστικά, ὅταν μιά ἡ ἀπόφαση ἔπρεπε νά γίνει τράβη, ζωή, ἐπέμενε ὥστο τέλος, αὐτηρά πειθαρχημένα στή γραμμή καὶ στήν ἐπιδίωξη τοῦ κόμματος.

Κομμουνίστ ἀφοσιωτήρα συνδυασμένη μέ προσεχτικο, ἀδεφαιό ἐνδιαιφέρον γιά τό στέλεχος, τό μέλος, τόν ἀπλό ἀνθρωπο, πού χρειάζονταν ἐνθάρρυνση, συμπαράσταση, βοήθεια. Καλός κουσουές, καὶ γι' αὐτό ἀκοιβός πρῶτ' ἀπόλα ἀνθρωπος.

Σέ ὅλη του τήν κομματική ζωή καὶ ἰδιαίτερα ὕστερα ἀπτήν ὑποχώρηση μας, ὁ Μπελογιάννης πάλαψε ἀμείλιχτα καὶ ἀδιάλλαχτα γιά τήν κομματική γραμμή, γιά τήν ἑνότητα τοῦ κόμματος. Ἤταν ἀδυσώπητος ἐνάντια στούς λιπόψυχους, στούς λιποτάχτες, στούς συνθηκολόγους, τούς ἀποστατινιστές, τούς ποιυλημένους ἀντιμητεικούς, ἐνάντια σε ὅλους τούς κρυφοὺς καὶ φανερούς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κόμματος. Μ' αὐτούς ὁ Μπελογιάννης δέν εἶχε ὑποχωρήσεις, δέν γνώριζε συμβιβασμούς.

Τήν ἀροσιωσή του στό ΚΚΕ καὶ στόν ἀγῶνα τήν ἔφτανε μέχρι τήν ἀφχή συνέπειά της, μέχρι τήν αὐτοθυσία. Αὐτό τόδειξε στήν πράξη. Ἔδοσε τή ζωή του ἔτσι ὅπως ἔπρεπε, ἀφοῦ πάλαψε, ἀντιμετώπισε, ἀποστήθωσε καὶ κατισοφέλιασε τούς δυμούς του, τούς σφαγιαστές τοῦ λαοῦ μας. Καὶ μ' τό παράδειγμά του αὐτό τσιλαπάτησε ὅλα τά σκουλίκια καὶ ὅλους τούς φιλοτομαριστές πού σπάνε μπροστά σόν ἔχθρό καὶ ἀνταλλάσσουν τό τομέρι τους μέ τήν προδοσία καὶ τήν αἰώνια ἀτίμωση. Τό Μπελογιάννη ἀχριβῶς γιατί ἔπεσε πάλληκαρίσια θά τόν τιμᾶ ὁ λαός αἰώνια. Τοῦς προδότες τούς περιμένει ἡ λησμονιά καὶ ἡ γενική καταφρόνια καὶ ἀς γλυτώσουν τή ζωή τους. Μά τό παράδειγμα τοῦ Μπάτση καὶ τοῦ Ἀργυριάδη δείχνει γιά μιά ἀκόμα φορά ὅτι καὶ ἡ πιό τσεπεινή προδοσία δέ σώζει πάντα. Ἀκόμα ὁ λιός μας θά στιγματίσει γιά πάντα τίς ἐνοχοὺς μαζί μέ τόν ἀποσχάτη καὶ πράχτορα τοῦ Παπάγου Μιχάλη Κέρκο, σάν τούς ἄλλους πού ἄπτα κρυφά καὶ δόλια, ἀπό συμφόνου ὅλοι μαζί, ἀπόλεισαν στίς ἐκλογές τοῦ 1951, τήν ὁμοφωνία τῶν Μπελογιάννη καὶ ἔτσι βοιθήσαν τούς δήμιους νά τοῦ περάσουν τή θελιά. Θά κωτηρμάσει καὶ θά κολλήσει στόν τοῖχο τῆς ἀτίμωσης ὅλους τούς τωλημένους δρχατοκάπηλους ἀπτή Γ.Σ.Ε.Ε. ποῦ, ὑπακούοντας στήν ἐντολή τοῦ Πουεριφῶ, ζήτησαν μέ τήν δυνχαμή τους τήν ἐχτέλεση τοῦ Μπελογιάννη. Πιό βρωμερή σωπίλα καὶ πόρωση δέκολα συναντῶ κανείς.

Τό Μπελογιάννη τό χαρακτήριζε ἄκομα ὁ πό γνήσιος προλεταριακός διεθνισμός. Ὁ Μπελογιάννης μαζί μέ ὅλο τό κόμμα κρατοῦσε πάντα ἀνοιχτό μέτωπο στό συμβινισμό καὶ τό μεγαλοϊδεάτισμο, μεγαλοελληνικό ἐθνικισμό. Ἀγαποῦσε μέ ὅλη του τήν ψυχή τή Σοβιετική Ἕνωση καὶ ἕνα ἀπτά πιό γλυκά ἀνιεφά του ἤταν νά πάει νά τήν δεῖ, νά γνωρίσει τούς ἀνθρώπους, τά ἔργα καὶ τίς κατακτήσεις τῆς χώρας τοῦ Λένιν, τοῦ Στάλιν, τοῦ μπολσβικισμοῦ.

Τέτοιος ἤταν ὁ Μπελογιάννης. Σεμνό παλληκάρι, ὀξύ πολιτικό μυαλό, ἄξιος ὀργανωτής, ἀκόμα πολέμαρχος, ἀγαπημένος στίς λαϊκοὺς ὁ, μιοὸς στοιχεῖ ἐχθροὺς του, μπροστάρης κουκουές, μπολσεβίκος ἀγωνιστής.

Ἀκριβῶς γιατί τόνε διέκοινε ἡ κομματική σεμνόφ-ητα καὶ μετριοφροσύνη γ' αὐτό γιά τό Μπελογιάννη ὁ λαός μας καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἔμαθαν λεπτομέρειες, τόνε γνώρισαν καί τόν ἐχτίμησαν, ὅπως τοῦ ἀξίζε, μόνον ὅταν οἱ συνθήκες τῆς σύλλιψής καὶ τῆς δίκης του ἔφεραν νέφωσι στά μάτια ὅλων τόρα πιά, ὅλες τίς ἀγωνιστικές ἀρετές καὶ τά προσωπικά του γνωφίσματα, τή φωτεινή προσωπικότητά του.

Τόρα στή δική μας ἀπτική γή κάτω ἀπτό καταγάλαζο οὐρανό ἑης ὁ τάφος τοῦ Μπελογιάννη ἔχει γίνει κ' ὅλας παλλαιό προσκυνητάρι. Καὶ ὅλη ἡ προοδευτική ἀνθρωπότητα ξεσηκώθηκε γιά τήν ὑτεράσπισή του. Καί τιμά τόρα εὐλαβικά τή θυσιά του. "Ἐπαίρση καί δδ ἀποτέλεί ἡ τιτική Γιουγοσλαβία, ὅσον ὁ Τίτο ἀπεγόρεψε κάθε ἐκδήλωση ἀλλαλεγγύης πρός τό Μπελογιάννη. Εἶνε συνέχεια τῆς προδοσίας πού ἡ τιτική σπεῖρα διάπραξε σέ βάρος τοῦ λαοῦ μας καὶ μιά ἀκόμη ἀπόδειξή της.

Τό αἷμα τοῦ Μπελογιάννη δέ χωρίσε τό λαό, ὅπως τό θέλαν οἱ δολοφόνοι του, μά τόν ἕνωσε πιό πλατιά, πιό γερά, πιό ἀγωνιστικά. Πάνω ἀπτόν τόφο του δίνουν τά χέρια καινούργιες δεκάδες καὶ ἑκατοντάδες χιλιάδες πατριώτες καὶ πραγματοποιοῦν τήν ἑνότητα δράσης τους παντοῦ ὅπου ζοῦν, μοχθοῦν, δουλεύουν, στις πόλεις καὶ στά χωριά, στή στεριά καὶ στή θάλασσα, στούς κάμπους καὶ στά βουνά, στό στρατό καὶ στό λαό, στούς μεγάλους στή νεολαία, στά παιδιά, ταλέβοντας καὶ ζοντανεβόντας τά ἰδανικά, ποῦ γι' αὐτά ἔδοσε τή ζωή του. Ὁ χαμός του ἔγινε σύνθημα, ἔγινε ὑφάσιμο στήν ἐσωτερική μας ἐξέλιξη, τόν γιά γνωρισιμά του ἔχει ὅτι σήμερα οἱ μάζες, οἱ ἐργαζόμενοι, οἱ πατριῶτες, οἱ νέοι καὶ οἱ νέες μας ἐμπνευσμένοι ἀπτό ὑψηλό του παράδειγμα, βιδίζουν τίς ἀποφασιστικά στήν πάλη, ἀψηφώντας καὶ περιφρονόντες ἀλόμα πιό πολύ τόρα, τήν ἀμεριοιανοκρατία, τούς προσκυνημένους της, τούς προδότες καὶ τούς δολοφόνους της. Τό πνεῦμα τοῦ ἡρωισμοῦ καὶ τῆς αὐτοθυσίας ξαπλώνει πιό γοργά καὶ σ' ἀπό πλατιά στρώματα τόρα. Ὁ κουκουές σά σύμβολο ἀνέβηκε καὶ στερεώθηκε πιό γερά στή συνείδηση τοῦ λαοῦ.

Οἱ φανιῶδες καταλαβαίνουν κ' ὅλας ὅτι δολοφονόντας τόν Μπελογιάννη κάνει τρομερό λάθος. Μά αὐτή εἶνε ἡ μοῖρα τους καὶ ἡ καταδίκη τους: ὅταν νομίζουν ὅτι ἀνεύχουν τό λάκο τοῦ ἀλλονοῦ δεν κάνονν στήν πραγματικότητα ἄλλο ἀπό τόν νά σκάβουν τό δικό τους τάφο.

Ἀπόλες τίς σπορές ποῦ φύχνονται στή γῆ—λέει ὁ μεγάλος γάλλος συγγραφέας Μπαλζάκ,—τό αἷμα τῶν ἡρώων δίνει τήν πιο ἀλόκληρα φοσιά!

Ἕνας ἔπεσε, μά ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες νέοι καὶ νέες παίρνουν τή θέση τοῦ μέ τόν ὅρκο καὶ τήν ἀπόφαση νά ἀκολουθήσουν τό δρομο του, νά φανοῦν ἄξιοι τοῦ, νά συνεχίσουν καὶ ν' ἀποτελειώσουν τό ἔργο του.

Στά στεφάνια πού οἱ φοιτητές τῆς Ἀθήνας ἀκούμπισαν στό χῶμα πάνω τόν σκεπάζει γράφουν: Κοιμήσου ἥσυχα. Θάμαστε ἀγρυπνοι!

Ἕνας σεμνός τάφος δέχτηκε ἕνα σεμνό παλληκάρι, φλογερό πατριώτη, ἀδάμαστο κουκουό.

Δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει πιό εὐγενικιά φιλοδοξία γιά κανένα νέο καὶ νέα, γιά κανένα παιδί στήν πατρίδα μας ἀπό τοῦ νά σταθεῖ ἀντάξιος μέ τό Μπελογιάννη ἀγωνιστής τοῦ λαοῦ. Τό ἴδιο ἀποφασιστικός, σταθερός, ἀτρόμαχτος. Λαμπάδα τοῦ καίει πάντα στήτη, μόνο γιά τό λαό καὶ ὡστο τέλος. Μεγάλη καρδιά ποῦ ἀγαπαιζε ὅλο τό λαό καὶ ὅλο τόν κόσμο, τοῦ τοῦς δόσε ὅλη του τή ζωή ἀγάπη. Μεῖνε καὶ μάτι ποῦ μετρᾶ σωστά, ὑπολογίζει στέρεα καὶ δρά σίγουρα. Ἀγωνιστής ποῦ γιά τήν ὑτόθεση τοῦ λαοῦ τά δίνει ὅλα καὶ γιά τους ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ δέν ξέρει συμβιβασμό καὶ ὑποχωρήσεις. Καθοδηγητής καὶ πολέμαρχος, ποῦ εἶνε ἀμείλιχτος στή λιποταξία, στήν ταλάντευση, στή συνθηκολογησή, τήν τρυδοσία. Ὀργανωτής, ποῦ χτίζει ἀτράντεχτα τή γερή παράταση κομμανιστή ὀργάνωσή πρωτεύουσα προϋπόθεση γιά τή νίκη.

Κουκουές καὶ μπροστάρη. Αὐτό τά λέει ὅλα.

Ὁ Μπελογιάννης εἶχε μάνα ποῦ τόν ἀγαπόσε καὶ τόν παρατάθηκε ὥστο τέλος. Στήν πονεμένη καρδιά της μέ τής τόν ἀντικαταστήσει ἄξια, σάν τόν Νίχο της, ὁ κάθε νιός καὶ ἡ καθε κόρα μας. Ἔτσι ἡ μάνα του θ' ἀποχτήσει πολλά παιδιά τόν θά τής χωρισουν τήν καρδιά. Καὶ τό ΚΚΕ, ποῦ ὁ Μπελογιάννης τ' ἀγάπησε πάνω ἀπόλα, ἄξιους μιμητές καὶ συνεχιστές του. Ἀφτούς ποῦ θά ἀποτελεσιάσουν τό ἔργο ποῦ αὐτός ἀφηκε στή μέσῃ.

Γιγάντοσε ὁ Μπελογιάννης στήν ψυχή τοῦ λαοῦ. Τόν κάνει κ' ὅλας τραγούδι, θρῦλο, νανουρισμο. Ὁ λαός τόν μαρμάρωσε. Κάποια ἀπτίς πιό ψηλές κορφές τοῦ Μόρμιά νά πάρει τόνομά του. Καὶ θά ξυπνήσει μιά μέρα ὁ μαρμαρωμένος, ὅπως πιστεῖρει ὁ λαός στούς θρῦλους του, ὅταν θά ξαναναβεί τό τελικό πάλεμα γιά τή λεφτεριά.

"Ἔτσι ἡ νεολαία μας ὅλη ἄς θεμέλια καὶ ἄς τιμά τό Μπελογιάννη.

Γειά χωρά

Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

. . . . . .

Ὦ! τώρα πιά δέν εἶμαστε οἱ ἀνήμποροι κ' ἀδύνατοι
κ' οὔτε ἕνα σφίξιμο κανείς δε νοιώθει στήν καρδιά του
Γυρτός κανείς, δειλός κανείς, ἀνοιχτα ψηλοιέτσαι,
ἀγέρωχοι ἀνοίγουμε τά κάστρα τοῦ θανάτου.

Κι' ἔτσι σεμνοί κ' ἀγέρωχοι, μέ μιά καρδιά καὶ δύναμη
τά κάστρα του γκρεμίσαμε καὶ σάν ἀητοί περάσαμε
Κι' ἀφοῦ στή φλόγα ἀνάσαμε κ' ὅλοι μας σβήσαν οἱ καῦμοι
νά, μέ τόν ἴδιο θάνατο, τό θάνατο πατάμε.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ...

Νά θυμᾶσαι τό Γράμμο μας τοῦ λαοῦ τό λημέρι
πού κρατάει στόν κόρφο του τήν ψυχή σου ἀκέρια
καί προσμένει στόν ἀνεμο νά ξανά θά σέ φέρει
μέ μιά φλόγα στά μάτια σου κι' ἕνα ὅπλο στά χέρια.

Νά θυμᾶσαι πῶς σφύριξε μές τ' αὐτιά σου ἡ σφαίρα
τήν πατρίδα π' ἀνάσταινες μέ ἱδρώτα καί αἷμα.
Νά θυμᾶσαι τό σύντροφο πού κοιμᾶται κεῖ πέρα,
νά θυμᾶσαι τί σούλεγε τό στερνό του τό βλέμμα.

Νά θυμᾶσαι τή μάννα σου, πού τήν ὥρα προσμένει
γ' ἀναπάψει τό βλέμμα της ξανά στή μορφή σου.
Ἀπτό ἀγχο κάτεργο πού τήν ἔχουν ριγμένη
σοῦ ἁπλώνει τά χέρια καί φωνάζει «θυμίσου».

Νά θυμᾶσαι τό χτές πού ὁλοῦθε σέ ζώνει
καί νά νοιώσεις τό σήμερα τί ζητᾶει ἀπό σένα,
πῶς τοιμᾶζει τό πάλαιμα τοῦ σφυριοῦ μέ τ' ἀμόνι
τῆς καινούργιας σου δύναμης τή γοργόφτερη γέννα.

Τήν καινούργια σου δύναμη ἡ πατρίδα προσμένει
μαχητή τοῦ στρατοῦ μας πού ξανά θά γυρίσεις,
σάν τόν ἥλιο πού ἀξαφνα ἀπτά σύνεφα βγαίνει,
τοῦ λαοῦ μας τή στράτα τήν παλατειά νά φωτίσεις.

Α. ΠΑΡΝΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΝΤΥΠΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

"Ενας ἀπτοὺς πιό ἀπλοὺς τρόπους γιά νά βγάλουμε τρικάκια καί μικρές προκηρυξοῦλες εἶναι τοῦτος: Παίρνουμε μιά κόλλα ἀπό μαθητικό τετράδιο (νά μήν ποτίζει ἡ μελάνη). Γράφουμε ὅτι θέλουμε μέ μολύβι. Τά γράμματα νάνε λίγο μεγαλοῦτσινα ἡ κεφαλαῖα. Ὕστερα ἀκουμπᾶμε τό χαρτί σ' ἕνα χαρτόνι καί τρυπᾶμε τά γράμματα πάνω στίς γραμμές μέ μιά βελόνα. Ὕστερα παίρνουμε ἕνα τζάμι καί τό ἀλοιφουμε ὁμοιόμορφα μέ μελάνι πολυγράφου. Κολλᾶμε τό χαρτί πού τρυπήσαμε μέ τήν καλή φάτσα πρός τό τζάμι, χωρίς νά πιέζουμε πολύ. Τόρα παίρνουμε χαρτί καί βαζουμε πάνω στό τρυπημένο. Μέ τόνα χέρι τό βαστᾶμε στή μιά ἄκρη καί περνᾶμε τό ἄλλο χέρι ἀπό πάνω, ὅπως κολλᾶμε ἕνα φάκελλο. Ἔτσι τυπώνουμε συνέχεια. Μπορεῖ νά βγάξεις ὡς 100 ἀντίτυπα.

—Μπορεῖς νά κάνεις πολυγραφάκι ἕνα ταμπόν ἀπό στιπόχαρτο (ἔβλινο ἡ τενεκεδένιο). Κτυπᾶς στή μηχανή ἡ κεντᾶς μέ βελόνα ἕν κηρόχαρτο (μικρό κομμάτι, βάζεις στό ταμπόν 5—6 φύλλα στιπόχαρτο ἀλοίφοντας τό καθένα μέ μελάνι πολυγράφου.

Ὕστερα περνᾶς ἀπό πάνω καί τό κηρόχαρτο μέ τήν καλή του φάτσα πρός τά στιπόχαρτα. Τό στερεόνεις ὅπως καί τά στιπόχαρτα στό ταμπόν. Παίρνεις χαρτιά καί ὅπως συυπόνεις τυπόνεται τό τρίκ στό χαρτί. Ὅταν σωθεῖ ἡ μελάνει ξαναβάζεις ἀνάμεσα στά στιπόχαρτα.

—Θέλεις νά κάνεις μιά ἀφίσα μέ μεγάλα κεφαλαῖα γράμματα. Πᾶρε ἕνα κομμάτι μουσαμά (πού βάζουν στά ματώματα). Στό μουσαμά σχεδίασε μέ μολύβι τά γράμματα ἔτσι πού νάνε ἀνάποδα, δηλαδή ὅπως τά βλέπεις ὅταν κυττᾶς στό φῶς τό χαρτί πού γράφεις ἀπτήν ἄλλη μεριά. Μετά σκαλίζεις τά γράμματα μ' ἕνα κοφτερό μαχαιράκι ὁ' φήγοντας νά ἐξέχει κεῖνο πού σχεδίασες Τό ὁλοίφαεις μέ τυπογραφική μελάνη μ' ἕνα κύλινδρο καί πιέζεις δυνατά πάνω στό χαρτί καί τυπόνεις. Στό μουσαμᾶ μπορεῖς νά σκαλίσεις καί νά τυπόσεις θαυμάσια σκίτσα.

—Γιά ἐφημεριδοῦλα μπορεῖς νά χρησιμοποιήσεις τήν ἑκτογραφία. Κάνεις μιά πάσταἔτσι: Παίρνεις 1 μέρος ἐλατίνα τρυμένη-1 μέρος νερό καί 1,5 γλυκερίνη. Βάζεις πρῶτα τό νερό στή ζελατίνα. Γίνεται ἕνας πολτός, προσθέτουμε καί τή γλυκερίνη. Τά βάζεις στή φωτιά. Μόλις ἀρχίσει νά βράζει χαμηλόνεις τή φωτιά. Βγάζεις ἀπό πάνω μέ προσοχή τούς ἀφρούς. Μετά 20 λεπτά γίνεται ἕνα παχύρευστό ὑγρό σά λάδι. Τό χύνουμε σέ μιά πλατιά ξέβαθη λεκανίτσα ἡ πάνω σέ κόλλα μεγάλη χαρτί μέ ἀνασηκωμένες γύρω τίς ἄκρες γιά νά μή χυθεῖ ἔξω. Ἔτσι θα γίνει πάνω στό χαρτί ἕνα λεπτό ἐπίστρωμα ἀπτήν πάστα. Αὐτό, παγώνει. Τόρα παίρνεις καί γράφεις σέ μιά κόλλα τό κείμενο μέ ἑκτογραφική μελάνη. Πουλιέται σ' ὅλα τά βιβλιοπωλεῖα, σέ διάφορα χρώματα. Ἀφήνεις νά στεγνώσει ἡ μελάνη. Τρίβεις μ' ἕνα βρεμμένο σέ νερό βαμβάκι ἐλαφρά τήν ἐπιφάνεια τῆς πάστας. Ἀφήνεις λίγο νά ἀποροφηθεῖ τό νερό, ἐφαρμόζεις τό χαρτί πού ἔγραψες πάνω στήν πάστα (μέ τή γραμμένη μεριά πρός τήν πάστα) καί πιέζεις καί ἐλαφρά σέρνοντας τό χέρι σου τραβᾶς τό χαρτί. Τά γράμματα βγαίνουν ἀνάποδα πάνω στήν πάστα. Παίρνεις χαρτί τό βάζεις πάνω στήν πάστα καί τυπόνεις περνώντας τό χέρι σου ἀπό πάνω. Ἔτσι βγάζεις 70—80 ἀντίτυπα. Μπορεῖς νά χρησιμοποιήσεις καί τόν πολύγραφο τελάρο. Πᾶρε μιά κορνίζα, στερέωσε πάνω της (τεντωμένα) ἕνα μεταξωτό λεπτό πανί (καλύτερα ὀργαντίνα). Ἐφαρμόζεις τό κηρόχαρτο πάνω στό πανί τοῦ τελάρου μέ τήν καλή πρός τό πανί. Βάζεις τό τελάρο πανω στό χαρτί καί πιέζεις ἀπό πάνω ἀπτό πανί μέ κύλινδρο μελανωμένο ἡ μέ ἕνα μπουκάλι. Ὁ κύλινδρος εἶναι ντυμένος μέ σαμπρέλα.

"Ενα καλό μέσο γιά γράψιμο συνθημά των στό ντουβάρι: Παίρνεις 300/ο κερί, 300/ο στεατίνη καί 400/ο μπογιά (σκόνη). Λυθνεις μαζί τά δυό πρῶτα στή φωτιά καί ρίχνεις τή μπογιά. Χύνεις τό μίγμα σέ καλουπάκια κ' ἔχεις μολύβι ποῦ γράφεις στό ντουβάρι καλά καί δέν βγαίνουν τά γράμματα ἀν δέν ξύσεις τό ντουβάρι.

Πιό ἁπλά μέσα εἶναι μέ κιμωλία, καρβούνι, κεραμίδι. κλπ.

Πῶς μοιράζουμε τό ὑλικό; Θέλεις νά ξέφεις ὑλικό στό κέντρο. Ἀνέβα σέ μιά ταράτσα μεγάρου. Πᾶρε μιά σανίδα καί ἕνα τενεκεδάκι νερό. Βάλε τή σανίδα πάνω στό πεζοῦλι τῆς ταράτσας. Στήν ἄκρη τήν ἀπό μέσα τῆς σανίδας δένεις τό κουβαδάκι γεμάτο νερό καί στήν ἄλλη ἄκρη ποῦ εἶναι πρός τήν ἔξω ἀπτήν ταράτσα βάζεις τίς προκηρύξεις. Ἡ σανίδα μέ τό βάρος τοῦ νεροῦ ἰσοροπεῖ. Τρυπᾶς τό κουβαδάκι στή βάση καί φεύγεις γρήγορα. Τό νερό φεύγει. Ἡ ἰσορροσία χάνεται, ἡ σανίδα γέρνει (τή δένεις κάπου γιά νά μήν πέσει κάτω στό δρόμο) καί φεύγει τό ὁλικό πετώντας πρός τά κάτω.

Καλοί διανομεῖς προκηρύξεων εἶναι ὁ διανομέας, τοῦ ταχυδρομείου, οἱ σωφέρ, οἱ τραμβαγερηδες, οἱ σιδηροδρομικοί κλπ.

Ὅσο σκέρτεται τόσο καί καινούργιους καλύτερους τρόπους βρίσκεις γιά ὅλα αὐτά. Ἂν ὁ καθένας τό μήνα γράφει 2 συντάγματα στούς τοίχους ἡ 10 προκηρύξεις τότε γίνονται ἑκατοντάδες χιλιάδες συνθήματα στούς τοίχους καί ἑκατομμύρια προκηρύξεις. Ἔτσι ἡ ξεχωριστή, ἰδιαίτερη προσπάθεια τοῦ καθένα ἐνώνεται σέ μιά τέτοια τεράστια δουλιά ποῦ ταράξει τόν ἐχθρό.

ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΡΙΕΣ

Χιλιάδες λαϊκοί ἀγωνιστές καί ἀγωνίστριες, μεγάλοι, νέοι, νέες, παιδιά κρατοῦν ἡ ἀμερικανοκρατία καί ὁ μοναρχοφασισμός στά μπουντρούμια τους, στά στρατόπεδα συγκέντρωσης, στίς φυλακές καί ἐξορίες τους. Οἱ βασανιστές αὐτοί δέ βάζουν γιά σκοπό τους νά κρατοῦν μόνο τούς ἀγωνιστές αὐτούς, τούς μπροστάρηδες αὐτοῦς τοῦ λαοῦ μας κρυμά ἀπτά προβλήματα, τίς ἔννοιες τίς ἀνάγκες καί τούς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ. Λότός εἶναι ἕνας σκοπός τους. Μά δέν εἶναι καί ὁ μοναδικός. "Ενας ἄλλος σκοπός τους καί μάλιστα ἀκόμα πιό σοβαρός εἶναι καί τοῦτος: νά τούς σπάσουν, νά τούς λυγίσουν, νά τούς κάνουν γ' ἀπαρνηθοῦν τήν ἰδεολογία τους καί ἀν δέν τό καταφέρουν αὐτό τότε νά τούς ἐξοντώσουν φυσικά. Γιά νά πετύχουν τό σκοπό τους αὐτό—τό λύγισμα καί τήν προδοσία χρησιμοποιοῦν ὅλα τά μέσα, βασανιστήρια, ἐκβιασμούς, προβοκάτσιες, σπιουνίες ἀπτά μέσα, ὑπονομευτική δράση ἀνοιχτῶν εἴτε σκεπασμένων προδοτῶν.

Τό μπουντρούμι, ἡ φυλακή, τό στρατόπεδο, ἡ ἐξορία μέ ὅλες τίς στερήσεις, βασανιστήρια, πείνα, κρύο κλπ εἶναι μιά σκληρή, πολύ σκληρή δοκιμασία γιά τούς ἀγωνιστές μας. Πῶς, λοιπόν, ἀντιπαλεύουν καί τά βγάζουν πέρα;

Πρῶτο. Μέ τήν πολύπλευρη ἀλληλεγγύη τοπική—τοῦ λαοῦ μας—καί διεθνῆ.

Δεύτερο. Μέ τήν ἀτομική ἀντοχή, τό ἀλύγιστο θάρρος, τήν ἀγωνιστική παλληκαριά, ποῦ δέ λιγιά σέ τίποτε.

Τρίτο. Μέ τήν ἐσωτερική ἀλληλεγγύη τους, σκῆν πιό πλατιά καί ὁλοκληρωτική ἔννοια. Ἐπειδή πολλοί ἀγωνιστές καί ἀγωνίστριες καί ἀνάμεσά τους καί μαχητές καί μαχήτριες τοῦ ΔΣΕ καί συναγωνιστές ἀπό ξεκληρισμένα σπίτια καί μακρινές ἐπαρχίες κάνουν, πολλές φορές παράπονα, ὅτι ὁρισμένοι μεγαλοπόλιτες καί πρωτεβουσιάνοι καί μερικοί ἀπ' αὐτούς ποῦ παίρνουν δέματα δέν φέρονται καλά—ἀγωνιστικά καί κυττάζουν πρῶτα τόν ἑαυτό τους ἡ μόνον τόν ἑαυτό τους δηλώνουμε κατηγορηματικά: ἡ ὁλοκληρωτική ἀλληλεγγύη στίς συνθῆκες τίς σημερινές, μέσα στίς φυλακές, ἐξορίες καί στρατόπεδα τῆς ἀμερικανοκρατίας καί τοῦ μοναρχοφασισμοῦ εἶναι πρώτιστη ἀγωνιστική ὑποχρέωση. Ὁ κοινοκυές καί ἡ κοινωνιόεδια καί ὁ συνειδητός λαϊκός ἀγωνιστής ἡ ἀγωνίστρια τά δίνουν ὅλα δ-σα παίρνουν,—λεφτά ἡ δέματα,—γιά ὅλους. Καί ἔτσι κι' ἐδῶ στέκει πρότυπο καί ἀγωνιστικό παράδειγμα. Ὅποιος, κυττάζοντας μόνον τόν ἑαυτόλη του, σπέρνει δυσκρέσκεια καί διάσσαση μέσα στούς συγκρατούμενούς του αὐτός τό θέλει εἴτε ὄχι παίζει παιχνίδι τοῦ ἐχθροῦ.

Τέταρτο. Μέ τή γεφή, ἀτσαλένια, συναγωνιστική ὀργάνωσή τους.

Πέμπτο. Μέ τήν ἐπαγρύπνηση πού ξέρει νά ξεκτυπόνει καί τόν πιό πονηρό βαλτό καί πού σάν κρατούμενος καί πολλές φορές «ὀρθόδοξος καί ἀδιάλλαχτος» κάνει τή διαλυτική—ὑπονομευτική δουλιά τοῦ ἐχθροῦ.

Ἕκτο. Μέ τή σωστή κάθε φορά καί γιά κάθε ζήτημα πολιτική τοποθέτηση καί γραμμή.

Οἱ συνθῆκες στίς φυλακές, ἐξορίες κλπ. εἶναι πολύ δύσκολες. Μά οἱ δυσκολίες γ' αὐτό ἀκριβῶς ὑπάρχουν γιά νά τίς νικοῦν οἱ ἀγωνιστές. Ἡ δοκιμασία εἶναι πολύ σκληρή. Καί γιά νά τή βγάλεις παλληκαρήσια πέρα δυό πράματα χρειάζονται πρῶτα ἀπόλα: Συνειδητή πλήρης ἀλληλεγγύη πρός ὅλους. Καί ἀλύγιστη, ἀκαμπτη ἀγωνιστικότητα σ' ὅλες, ἀπόλες τίς πλευρές, προσπάθειες τοῦ ἐχθροῦ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΣΤΗΝ ΕΣΣΑ

Τήν 1η τοῦ Ἀπρίλη 1952 μέ ἀπόφαση τῆς Σοβ. Κυβέρνησης καί τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. (μπ.) τῆς Σοβ. Ἕνωσης κατέβηκαν οἱ κρατικές λιανικές τιμές στά ἐμπορεύματα μαζικῆς κατανάλωσης. Ἡ ἔκπτωση αὐτή τῶν τιμῶν στή Σοβ. Ἕνωση εἶναι ἡ τέμπτη κατά σειρά μετά τό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Μέ τή νέα ἔκπτωση τῶν τιμῶν ὁ πληθυσμός τῶν πόλεων καί τῶν χωριῶν στή Σοβιετική Ἕνωση θά κερδίσει 28 δισεκατομμύρια ρούβλια. Ταυτόχρονα πιό πολύ δυναμώνει τό σοβιετικό ρούβλι, μεγαλώνει ἡ ἀγοραστική του ἀξία. Οἱ πραγματικές ἀποδοχές τῶν ἐργαζομένων τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης αὐτόματα μεγαλώνουν.

Τά εἴδη ποῦ οἱ τιμές τους κατέβηκαν εἶναι: τό ψωμί, τά ἀλευρα, τό ρύζι, τά δημητριακά, τό κρέας καί τά διάφορα προϊόντα του, ἡ ζάχαρη, τά ζαχαροπλαστικά εἴδη, τά γαλακτερά, τά διάφορα ἑδώδιμα, τά φρούτα καί τά λαχανικά. Ἡ ἔκπτωση στίς τιμές εἶναι ἀπό 10 ὡς 300/ο. Ἔκπτωση ἔγινε καί στίς τιμές τῶν βιβλίων.

Ἡ ἔκπτωση στίς τιμές ἔγινε, ὅπως ἀναφέρει ἡ ἀπόφαση τῆς Σοβιετικῆς Κυβέρνησης καί τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚ (μπ.) τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης, χάρη «στίς ἐπιτυχίες τῆς παραγωγῆς στή βιομηχανία καί τήν ἀγροτική οἰκονομία στά 1951, στήν ἀνάπτυξη τῆς παραγωγικότητας τῆς δουλιᾶς καί τή μείωση τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς....».

Μιά ἀπτίς πιό μεγάλες ἐπιτυχίες τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ εἶναι τό γεγονός ὅτι σημαντικά ὑστερεπλήρωσε τά καθήκοντα πού ἔβαζε τό πεντάχρονο πλάνο γιά τήν αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Τό πεντάχρονο πλάνο πρόβλεπε ν' αὐξηθεῖ τό ἐθνικό εἰσόδημα κατά 380/ο σέ σύγκριση μέ τήν προπολεμική περίοδο. Στήν τελευταία χρονιά τοῦ πεντάχρονου τό ἐθνικό εἰσόδημα τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης αὐξήθηκε κατά 640/ο σέ σύγκριση μέ τό 1940. Καί τό 1951 αὐξήθηκε κατά 120/ο σέ σύγκριση μέ τό 1950.

Ἡ ἔκπτωση τῶν τιμῶν στά εἴδη μαζικῆς κατανάλωσης στή Σοβιετική Ἕνωση εἶναι ἀτράντεχτη ἀπόδειξη τῆς ἀστάμετητης φροντίδας τῆς Σοβιετικῆς Κυβέρνησης καί τοῦ μπολσεβίκικου κόμματος γιά τό ἀνέβασμα τοῦ βιοτικοῦ καί πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου καί τῆς εὐημερίας τῶν ἐργαζομένων. Στή συστηματική αὐτή φροντίδα τῆς Σοβιετικῆς Κυβέρνησης γιά τούς λαούς τῆς ΕΣΣΑ οἱ ἐργαζόμενοι ὅλου τοῦ κόσμου βλέπουν μέ τόση συνέπεια καί σταθερότητα ἡ Σοβιετική Ἕνωση ἀκολουθεῖ τήν πολιτική τῆς εἰρήνης. Καί πείθονται ὅλο καί πιό πολύ, πῶς μόνο ἕνα καθεστώς, ποῦ θάναι ἀπαλλαγμένο ἀπό τήν ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπό ἄνθρωπο θά τούς δώσει ψωμί, δουλιά, λευτεριά, ἀνεξαρτησία καί εἰρήνη.

Ὁλότελα διαφορετική εἶναι ἡ εἰκόνα στίς καπιταλιστικές χῶρες. Στίς ΕΠΑ στά τέλη τοῦ Δεκέμβρη τοῦ 1951 τό μέσο ἐπίπεδο τῶν τιμῶν στά ἐμπορεύματα ἤρτανε τό 2340/ο σέ σύγκριση μέ τό μέσο ἐπίπεδο τοῦ 1935-1939, δηλαδή σχεδόν δυόμιση φορές παραπάνω ἀπό τίς προπολεμικές τιμές. Στή μεταπολεμική περίοδο, στήν Ἀγγλία οἱ τιμές ἀνέβηκαν πολλές φορές. Ἡ ἀνύψωση τῶν τιμῶν στήν Ἀγγλία συνοδεύεται μέ τόν περιορισμό στίς μερίδες τῶν τροφίμων πού παίρνει ὁ πληθυσμός μέ τά δελτία.

Ἀκόμα πιό ἀσχημη εἶναι ἡ κατάσταση τῶν ἐργαζομένων στήν Ἰταλία, τή Δυτ. Γερμανία, στήν Ἰαπωνία, στή Γιουγκοσλαβία καί στίς ἄλλες χῶρες ποῦ βρίσκονται κάτω ἀπό τό ζυγό τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ.

Μιά ἀπ' αὐτές τίς χῶρες εἶναι καί ἡ Ἑλλάδα, ὅπου οἱ γιάνηδες καταχτητές, μετέτρεψαν καί στόν τομέα τῆς διαβίωσης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τόν ἀμερικάνικο τρόπο ζωῆς μέ τό νόμο τῆς πείνας. τῆς κρεμάλας καί τοῦ πολέμου.

Οἱ τεράστιες ἐπιτυχίες τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης στόν τομέα τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν της εἶναι ἕνα ἀκόμα κάλεσμα στούς ἐργαζομένους ὅλων τῶν χωρῶν στόν ἀγώνα γιά τήν εἰρήνη, τή δημοκρατία, τήν ἀνεξαρτησία, μ' ἐπικεφαλῆς τήν κραταιά Σοβιετική Ἕνωση καί τό σημαιοφόρο τῆς εἰρήνης, μεγάλο Στάλιν.

Τό 'Εκδοτικό τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ, ἐκτελώντας ἀπόφαση τῆς ΚΕ, γιά δόσει στούς Ἕλληνες ἀγωνιστές τά θεωρητικά ἐφόδια ποῦ θά τούς βοηθήσουν στήν πάλη τους γιά τήν εἰρήνη, τή δημοκρατία καί τό σοσιαλισμό, ἔβγαλε ἴσαμε σήμερα μερικές ἑκατοντάδες βιβλία, ἀπό τά ὁποῖα ξεχωρίζουμε τά παρακάτω:

1. Τά δίτομα «Διαλεχτά Ἔργα» τῶν Μάρξ —Ἔγκελς, καί τοῦ Λένιν. Τοῦ Στάλιν «Ζητήματα Λενινισμοῦ», Ὁ Μαρξισμός καί τό Ἐθνικό Ζήτημα», «Τό ἐθνικό ζήτημα καί ὁ Λενινισμός», «Ὁ Μαρξισμός καί τά ζητήματα τῆς γλωσσολογίας». Λένιν «Ἄρθρα γιά τό ἀγροτικό». Βιογραφία Λένιν, Βιογραφία Στάλιν. «Ἱστορία τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος».

2. Ἀποφάσεις τῆς 5, 6 καί τῆς 8ης ὁλομέλειας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ. Ν. Ζαχαριάδη: «Ι. Β. Στάλιν», «Θέσεις γιά τήν Ἱστορία τοῦ ΚΚΕ», «Ἡ πάλη γιά τή λευτεριά καί τή δημοκρατία στήν Ἑλλάδα», «Καινούργια κατάσταση, καινούργια καθήκοντα», «Μερικά ζητήματα ἀπό τήν κατάσταση καί τήν κομματική ζωή», «Δέκα χρόνια πάλης», «Ἡ πολιτική κατάσταση στήν Ἑλλάδα καί τά βασικά καθήκοντα τοῦ κινήματός μας». Μπαρτζιώτα - Βλαντᾶ - Γούσια «Πρός τήν ΙΙΙ Συνδιάσκεψη τοῦ ΚΚΕ». Δ. Βλαντᾶ «Ἡ κατάσταση στήν Ἑλλάδα καί τά καθήκοντα τοῦ κόμματος». Β. Μπαρτζιώτα «Ἡ κατάσταση στήν Ἑλλάδα, τό λαϊκό κίνημα καί τά καθήκοντα τῶν κομμουνιστῶν καί τῶν προτοπόρων ἀγωνιστῶν», «Προβλήματα τοῦ ἰδεολογικοῦ μας μετώπου».

3. Κονσταντίνοφ «Ἱστορικός Ὑλισμός», Καλίνιν «Κομμουνιστική ἀγωγή», Τά «Πολιτικά γράμματα». Μάο Τσε Τούγκ «Σχετικά μέ τήν πράξη», Μιτίν, Βινογκράτοφ κλπ. «Ἡ σημασία τοῦ ἔργου τοῦ Ι. Β. Στάλιν γιά τή γλωσσολογία», Μολότοφ, Μαλένκοφ, Βοροσίλοφ κλπ. «Στά 70 χρόνια τοῦ Ι. Β. Στάλιν», Π. Ρουσου «Ἡ διδασκαλία τοῦ Ι. Β. Στάλιν καί ἡ ἑλληνική γλώσσα».

4. Βίλχελμ Πίκ «Τριάντα χρόνια ἀγῶνες τοῦ ΚΚ Γερμανίας». «Τριάντα χρόνια ἀγῶνες τοῦ ΚΚ Ρουμανίας». Β. Μπλαχόγιεβα: «Γκιόρκι Ντιμιτρόφ». «Ἡ Ρουμανία στό δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ». «Ἡ Νέα Κίνα Γ. Χαλκιά «Ἡ νέα Ἀλβανία». Ν. Ποτάποβα «Τά ρουσικα».

5. Μάξιμ Γκόρκι «Ἡ Μητέρα», Γκ. Νικολάγιεβα «Ὁ Θέρος», Μπ. Γκορμπάτοεβ «Ἡ ἀφετική ὅπως εἶναι», Α. Κοσμοντεμιάτσκαγια «Ἡ Ζόγια καί ὁ Σούρα». Γιούλιους Φούτσικ «Ρεπορτάζ κάτω ἀπό τήν κρεμάλα». «Τραγούδια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ». Α. Βολκωφίτη: «Φωτεινός ὁ Ζευγολάτης». Κ. Βάρναλη «Ἡ ἀληθινή ἀπολογία τοῦ Σωκράτη». «Τό φῶς ποῦ καίει». Ἀπ. Στιλιου «Σφυρίες, 2 τόμοι». Κ. Γιαννόπουλου «Τό τελευταῖο τραγούδι», Θ. Κορνάρου Γράμματα ἀπό τό Μακρονήσι».

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Ραδιοσταθμός «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ»

α ἐκπομπή	στίς 7 π. μ.	στά	43,1 μ.
β »	» 2 μ. μ.	»	31,75
γ »	» 7.15 μ. μ.	»	43,1 (ὑπεγγόρευση)
δ »	» 8 μ. μ. (Γαλλική)	»	31,73
ε »	» 9.15 μ. μ.	»	43,1 καί 47 μ.
στ »	» Τό Φροντιστήριο τοῦ ἀγωνιστή (Τρίτη→Πέμπτη καί Σάββατο) ὥρα 10,30 μ. μ.		43,1 μ.

Ραδιοσταθμός ΜΟΣΧΑΣ

α ἐκπομπή	στίς 6.30 π. μ.	στά	31—41—49 μ.
β »	» 1. μ. μ.	»	25—31
γ »	» 6.30 μ. μ.	»	41—49
δ »	» 8 μ. μ.	»	41—49—321
ε »	» 10 μ. μ.	»	41—49—300—368—398 μ.

Ραδιοσταθμός ΠΡΑΓΑΣ

α ἐκπομπή	στίς 1.15 μ. μ.	στά	25,34 μ.
β »	» 6.30 μ. μ.	»	31,57 μ.
γ »	» 10·15 μ. μ.	»	48,62 μ.

Ραδιοσταθμός ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ

α ἐκπομπή	στίς 6·30 π. μ.	στά	49 μ.
β »	» 2·30 μ. μ.	»	25,55—31,5 μ.
γ »	» 8. μ. μ.	»	31,33 μ.
δ »	» 9· μ. μ.	»	49,06 μ.

Ραδιοσταθμός ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ

α ἐκπομπή	στίς 1.45 μ. μ.	στά	30,5 μ.
β »	» 7. μ. μ.	»	30,5—41,5—48
γ »	» 8·30 μ. μ.	»	30,5—41,5—48 μ.

Ραδιοσταθμός ΣΟΦΙΑΣ

α ἐκπομπή	στίς 7.15 μ. μ.	στά	30,93 μ.
β »	» 9. μ. μ.	»	49,42 μ.

Ραδιοσταθμός ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

α ἐκπομπή	στίς 1·45 μ. μ.	στά	25—32,4—48 μ. ἐκτός Κυριακῆς
β »	» 6.30 μ. μ.	»	25—32,4—48 μ.

Ραδιοσταθμός ΤΙΡΑΝΩΝ

α ἐκπομπή	στίς 8 μ. μ.	στά	25,2 μ.
β »	» 10 μ. μ.	»	38,2—45,7 μ.

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

ΟΙ ΟΜΑΔΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Ἡ πείρα τῆς ζωῆς πείθει καθημερινά τούς ἐργαζόμενους ὅτι νά ζήσουν πρέπει νά παλαίψουν. Καί γιά νάνε νικηφόρος ὁ ἀγώνας τους πρέπει νά παλεύουν μέ ἑνωμένες τίς δυνάμεις τους ἀπό τά κάτω καί μέ ἐπικεφαλῆς ὄργανα πάλης ἐκλεγμένα ἀπό τούς ἰδίους. Ὅπου οἱ ἐργάτες πάλεψαν ἑνωμένοι καί καλά ὀργανωμένοι, σέ ἑνιαῖο μέτωπο καί μέ τά τίμια συνδικαλιστικά ρεφορμιστικά στελέχη, τά ἀντεργατικά τρετίτια τῶν προδοτῶν ἐργατοκαπήλων ἀχρηστεύτηκαν, ἡ ἀντίσταση τῆς κυβέρνησης καί τῶν ἐργοδοτῶν λύγισε καί τά αἰτήματά τους, ἄλλοῦ ὅλα καί ἄλλοῦ μερικά, ἱκανοποιήθηκαν. Τό ἑνιαῖο μέτωπο ἀποδείχτηκε ἀκατανίκητη δύναμη τῶν ἐργαζομένων στήν πάλη τους γιά τό ψωμί. Κι ἡ θέλησή τους νά παλαίψουν γιά νά ζήσουν δύναμη πιό ἰσχυρή ἀπτήν προθυμία τῶν ἐργατοκαπήλων χαφιέδων τῆς ἀσφάλειας νά προδίνουν τά συμφέροντα καί νά τορπίζουν τούς ἀγῶνες τῆς ἐργαζομένων.

Γι' αὐτό καί δυναμώνει ἡ κίνηση γιά τή συγκρότηση ἀπό τά κάτω τοῦ ἑνιαίου μετώπου πάλης, παντοῦ ὅπου οἱ πουλημένοι ἡγέτες τῶν συνδικάτων ἀγνοοῦνται καί σαποτάρουν τήν ἐνότητα δράσης τῶν ἐργαζομένων. Σέ πολλά ἐργοστάσια, ἐπιχειρήσεις, γραφεῖα καί συνδικάτα στήν Ἀθήνα, στόν Πειραιά, στή Θεσσαλονίκη, στήν Καβάλλα καί σ' ἄλλες πόλεις ἔχει συγκροτηθεῖ ἀπό πρωτοπόρους ἐργάτες—ὑπάλληλους καί τίμιους συνδικαλιστές δεκάδες ὁμάδες τοῦ ἑνιαίου μετώπου ἀπτά κάτω. Οἱ ὁμάδες αὐτές δέν ἔχουν ἀκόμα—ὅπως καί δέν εἶνε στήν ἀρχή κάνα ἀπαραίτητο νά ἔχουν ὁποιδήποτε—ἐπαφή καί ὀργανωτική σύνδεση μεταξύ τους. Αὐτό θἄρθει μέ τόν καιρό τους. Οὔτε κοινή ὀνομασία ἡ κάποιο ἰδιαίτερο τίτλο ἔχουν. Ὁ καθένας πρωτοπόρος ἐργάτης ἤ ὑπάλληλος ποῦ παίρνει τήν πρωτοβουλία καί συγκροτεῖ μέ 5—6 ἄλλους ἀκόμη συναδέλφους του μιά τέτοια ὁμάδα παίρνει καί τόν τίτλο ποῦ εἶνε πιό βολικός στίς συνθῆκες του.

Στήν οὐσία ὅμως ὅλες αὐτές οἱ ὁμάδες, ἀνεξάρτητα ἀπό τίτλους καί ὀνόματα, εἶνε ὁμάδες τοῦ ἑνιαίου μετώπου, ποῦ συγκροτοῦν οἱ ἐργαζόμενοι ἀπό κάτω, μέ δικήτους πρωτοβουλία γιά νά ὑπερασπίσουν τό ψωμί καί τίς ἐλευθερίες τους ἀπό τήν ἀμερικανοκρατία καί τούς ἐργατοκάπηλους λακέδες τῆς Μακρῆδες καί σία, ποῦ μετάτρεψαν τά συνδικάτα ἀπό ὄργανα πάλης τῶν ἐργατῶν καί ὑπαλλήλων σέ ἀπεργοσπαστικά ὀρμητήρια τῆς ἀσφάλειας καί πρακτορεῖα τοῦ ἀρχιατάσκοπου τοῦ Ἀϊζενχάουερ Μπράουν.

Οἱ ὁμάδες αὐτές, παρ' ὅλο ποῦ εἶνε ἀκόμη σχετικά λίγες καί σκόρπιες, θά παίξουν σοβαρό ρόλο στήν ἀνάπτυξη καί τό δυνάμωμα τῆς πάλης τῶν ἐργαζομένων καί στή συνένωση, ὄχι μόνον ὅλων τῶν ἐργατῶν καί ὑπαλλήλων σέ ἑνιαῖο μέτωπο πάλης μέσα στά ἐργοστάσια, στίς μεταφορές, στά ὀρυχεῖα, στά λιμάνια, στίς μικροεπιχειρήσεις, στά γραφεῖα καί στά ρεφορμιστικά συνδικάτα, ἀλλά θά παίξουν σοβαρό ρόλο καί στή συνένωση σ' ἕνα συνασπισμό ὅλων τῶν τίμιων συνδικαλιστικῶν παραγόντων καί αὐτῶν ποῦ στέκονται πάνω στίς ἀρχές τοῦ ταξικοῦ συνδικαλισμοῦ καί ἐκείνων ποῦ ἀκολουθοῦν ἀκόμη ἀφοσιωμένοι τούς ρεφορμιστές ἡγέτες ἐργατοκάπηλους. Γιατί ὅσο θά πληθαίνουν οἱ ὁμάδες αὐτές σέ κάθε τόπο δουλιᾶς καί συνδικάτο, τόσο θά ἀπομονώνται οἱ φασίστες ἐργατοκάπηλοι ἀπτοῖς ἐργάτες καί τούς τίμιους συνδικαλιστές ποῦ παραμένουν ἀκόμη καί θά γίνονται τά συνδικάτα τέτοια ποῦ πρέπει τά εἶνε: ὄργανα τῆς ταξικῆς πάλης καί τῆς ἐξυπηρέτησης τῶν συμφερόντων τῶν ἐργατῶν καί ὑπαλλήλων.

Γι' αὐτό ἡ πρωτοβουλία αὐτή πρέπει νά γενικευτεῖ. Κάθε ἐργάτης καί ὑπάλληλος, ὅπου κι' ἄν βρίσκεται, ὅπου κι' ἄν δουλεύει, ὅπου κι' ἄν ζεῖ: στό ἐργοστάσιο, στό ὀρυχεῖο, στό λιμάνι, στό τραῖνο, στό βαπόρι ὁ ἐργάτης, στό κατάστημα, στό γραφεῖο ὁ ὑπάλληλος, στή γειτονιά του ὁ ἄνεργος, πρέπει νά πάρει μόνος του τήν πρωτοβουλία, χωρίς νά περιμένει νά τοῦρθουν ὁδηγίες «ἀπό πάνω»—ὅπως λένε μερικοί δῆθεν «ἡγέτες» ποῦ μοῦχλιασαν νά περιμένουν—καί νά συγκροτήσει μαζί με 5—6 ἄλλους ἀκόμα συναδέλφους του μιά ὁμάδα τοῦ ἑνιαίου μετώπου. Καί νά δουλέψουν μετά ἀκούραστα γιά κάνουν τήν ἑνότητα δράσης ἀπτά κάτω πραγματικότητα γιά ὅλη τή μάζα τῶν ἐργατῶν, ὑπαλλήλων, ἀνέργων αὐτοῦ ὅπου ἡ ὁμάδα τους δουλεύει καί ζεῖ.

Στήν ἐκλογή του μέ ποιούς θά συγκροτήσει τήν ὁμάδα του ὁ πρωτοπόρος ἐργάτης—ὑπάλληλος εἴτε ἀνεργος δέν πρέπει νάνε στενά δυσταχτικός καί νά μένει ἀναποφάσιστος. Τή ζωή οἱ τίμιοι συνάδελφοι ξεχωρίζουν εὔκολα. Καί οἱ προδότες, οἱ χαφιέδες τῆς ἀσφάλειας, τά πληρωμένο ὄργανα τῶν Μακρῆδων καί σία δέν εἶνε δύσκολο νά ξετρυπώνονται. Ἡ στάση τους στά ζητήματα καί στούς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ τους ξεσκεπάζει. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐργάτες καί ὑπάλληλοι πλαστηρικοί εἴτε βενιζελικοί, παπαγικοί ἤ δημοκράτες θέλουν νά παλαίψουν γιά τό ψωμί τους. Γιατί ὅλους, ἀνεξάρτητα ἀπό ἰδεολογίες καί κόμματα, τούς χτυπᾶ ἡ ἀμερικανοκρατία.

Δουλεύοντας, λοιπόν, ἀκούραστα μέσα στά συνδικάτα καί στούς τόπους δουλιᾶς, ξεσκεπάζοντας καί ἀπομονώνας τούς χαφιέδες τῆς ἀσφάλειας καί τούς προδότες ἐργατοκάπηλους Μακρῆδες, Καλομοίρηδες, Στρατσῆδες καί σία, ποῦ τορπιλίζουν τήν ἑνότητα δράσης καί προδίνουν τούς ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων, μποροῦμε νά ἑνώσουμε ὅλους τούς ἐργαζόμενους, σέ ἕνα κοινό μέτωπο πάλης νά πραγματοποιοῦμε τήν ἑνότητα δράσης τους ἀπό τά κάτω γιά τό ψωμί, τήν εἰρήνη καί τήν ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδας μας.

Βασικός κρίκος στή δουλιά γιά τήν ὀργάνωση τοῦ ἑνιαίου μετώπου ἀπό τά κάτω πρέπει νάνε τά καθημερινά ζητήματα τῶν ἐργαζομένων καί ἀφετηρία ἡ ὁμάδα πρωτοβουλίας ποῦ συγκροτεῖ ὁ κάθε πρωτοπόρος ἐργάτης—ὑπάλληλος—ἄνεργος—ξεκομένος ἀγωνιστής στόν τόπο δουλιᾶς καί κατοικίας του. Στό κάθε ἐργοστάσιο, ἐπιχείρηση, γραφεῖο, συνδικάτο. Καθοδήγηση—γραμμή παίρνουν σήμερα αὐτές οἱ ὁμάδες ἀπτόν παράνομο τύπο καί καθημερινά ἀπό ραδιοσταθμό «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα». Μέ βάση τή γραμμή αὐτή οἱ ὁμάδες τοῦ ἑνιαίου μετώπου στή βάση συντονίζουν τή δράση τους. Ἔτσι ἐνῶ μπορεῖ νά φαίνεται ὅτι δέν ἔχουν ἀκόμη μεταξύ τους μιαμία ἐπαφή καί σύνδεση στήν οὐσία πολιτικά εἶνε πολύ γερά δεμένες ἡ μιά μέ τήν ἄλλη.

Τήν πρώτη καί κύρια ὑποχρέωση γιά τή συγκρότηση τοῦ ἑνιαίου μετώπου τήν ἔχουν οἱ κουκουέδες καί ὅλοι οἱ ξεκομμένοι ἀγωνιστές ὅπου κι' ἄν βρίσκονται ὅπου κι' ἄν δουλεύουν. Ἐπιλήρωνει σήμερα τό ἀγωνιστικό, τό κομματικό του καθήκον καί εἶνε ἐντάξει ἀπέναντι στόν ἑαυτό του καί τό κίνημα ὁ κουκουές ἐκεῖνος καί ὁ ξεκομμένος ἀγωνιστής, ποῦ δουλεύει πάνω σ' αὐτή τή γραμμή, χωρίς νά περιμένει ἰδιαίτερες ὁδηγίες ἀπό κάπου ἀλλοῦ, χωρίς νά περιμένει τόν ἄλλο νά τόν πλησιάσει πρῶτος.

ΔΥΟ ΕΠΙΔΡΟΜΕΙΣ ΜΙΑ ΚΑΤΟΧΗ

Τοῦτες τίς ἑβδομάδες, πρίν ἔντεκα χρόνια πάτησε τήν Ἑλλάδα ὁ χιτλεροφασίστας εἰσβολέας. Καί ξεκίνησε τότε ὁ λαός στήν ἡρωϊκή ἐποποιία του ποῦ συνεχίζεται ἐντεκα χρόνια τώρα καί ποῦ ἄσο σκληρή καί δύσκολη καί ἄν εἶνε ἕνα τέρμα μόνο μπορεῖ νάχει τή νίκη του.

Στά χρόνια ἐκεῖνα γνώρισε ὁ λαός τόν ἡγέτη του, τό ΚΚΕ. Καί δέθηκε στενά καί ἀδιάσπαστα μαζί του. Ἔγιναν ἕνα. Καί προχώρησαν ἀπό τότε μαζί, μέσα ἀπό μπύρες καί φουρτοῦνες πρός τόν ἴδιο σκοπό, τή λευτεριά, τήν εἰρήνη, τή ζωή, τή δημοκρατία, τό σοσιαλισμό.

Ὁ λαός ὀργανωμένος στό ΕΑΜ, μέ στρατό του τόν ΕΛΑΣ καί μέ μπροστάρη τό ΚΚΕ, τούς κουκουέδες πολέμησε τό χιτλεροφασίστα καταχτητή. Καί ὅταν ὁ σοβιετικός Στρατός τόν τσάκιζε καί τόν κυνηγοῦσε καί ἀπτά Βαλκάνια τότε χτυπημένος καί ἀπό μᾶς ἔφυγε καί ἀπτήν Ἑλλάδα. Ὅμως στή θέση κάθισαν σό σβέρκο μας οἱ ἀγγλοσαξονικάνοι. Ἄρχισε ἡ δική τους κατοχή. Καί ὁ λαός συνέχισε καί συνεχίζει τόν ἀγώνα του. Οἱ ἀμερικάνοι δείχτηκαν πιό κακοῦργοι καί ἀπτό Χίτλερ. Γι' αὐτό καί ἔγιναν πιό λαομίσητοι.

Θέλουν τήν Ἑλλάδα μας ἀποικία πατημένη καί ἀτιμασμένη. Τό λαό μας σκλάβο. Μᾶς κατασκόβουν στήν Κορέα. Ρημάζουν τόν τόπο. Φτιάχνουν σέ ἑνιαῖο μέτωπο πάλης τά κομμάτια τοῦ κουκουέρια ἑλληνικά.

Θέλουν... Καί οἱ πουλημένοι, οἱ προδότες, οἱ διασπαστές καί ἀμερικανοδουλοι, ἀπτοῖς πλαστηρομβενιζέλους καί τούς παπαγικούς ὥστους σκελδίτες, τούς ἐργατοκάπηλους, τούς ἀγροτοκατσέρες καί αὐτούς ποῦ κάνουν τό φίλο γιά νά χτυπᾶν τό λαό καί πισωπλάτα, ὅλοι τους τσακίζονται γιά νά γίνει αὐτό ποῦ θέλει ὁ Πιουριφοῦ καί οἱ μπρούκληδες.

Μά ἄλλο τί θέλουν αὐτοί καί τί κάνει ὁ λαός.

Ὁ λαός παλεύει. Ὀργανώνεται. Ἑνώνεται. Συγκεντρώνεται. Δημιουργεῖ τό παγελλαδικό του μέτωπο πάλης ἐνάντια στήν ἀμερικανοκρατία καί τούς ντόπιους λακέδες της. Καί μέσα στό λαό καί μέσα στό στρατό. Παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν Ἕλληνες καί ἑλληνίδες. Ἀντρες καί γυναῖκες. Ἥρωοι καί γρῆς. Νέοι, νέες παιδιά.

Καί ἀργά εἴτε γρήγορα ὅπως ἔπιοιξε τούς χιτλεροφασίστες ὁ λαός θά δεῖξει καί τούς ἀμερικάνους γιάγκστερ.

Κάτω ὁ ἀμερικάνικος νόμος. Κάτω ὁ ἀμερικάνικος πόλεμος.

Ἔξω οἱ γκαυλεῖδες ἀπτήν Ἑλλάδα.

Ψωμί—Εἰρήνη—Δημοκρατία—Σοσιαλισμός.

Αὐτή τή σημαία κρατᾶ ὁ λαός μας.

Μ' αὐτή τή σημαία θά νικήσει.

ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΔΟΥΛΙΑ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ (Περίληψη)

Τό Π. Γ. τῆς Κ. Ε. τοῦ ΚΚΕ στή συνεδρίασή του τῆς 27/1/52 πῆρε ἀπόφαση γιά τήν κομματική δουλιά στίς γυναῖκες. Ἡ ἀπόφαση αὐτή μιλάει στήν ἀρχή, γιά τήν ἀραγκή κατάσταση τῆς γυναίκας κάτω ἀπ' τήν ἀμερικάνικη κατοχή, ἐνῶ στή ΣΕ καί στίς γειτονικές ΛΔ οἱ γυναῖκες ζοῦν τή χαρά τῆς εἰρηνικῆς ἀνοικοδόμησης, χτίζουν δραστήρια τήν καινούργια λέφτερη ζωή καί τό μέλλον τῶν παιδιῶν τους. Οἱ γυναῖκες πρόσφυγες ἀπτήν Ἑλλάδα, ποῦ βρῆκαν στοργική φιλοξενία στίς χῶρες τῆς ΛΔ, εἰδικεύονται τεχνικά, προοδεύουν καί ἀναπτύσσονται. Ἀναδειχνονται οὐντάγκιντες καί σταχανοβικιές. Ἀνεβάζουν τόν πολιτισμό καί τήν ἀξιοπρέπειά τους. Συμβάλουν μέ τή δραστήρια δουλιά τους στό ἔργο τῆς στερέωσης τῆς εἰρήνης σ' ὅλον τόν κόσμο.

Στόν ἀγώνα του ἀδουλοτου λαοῦ μας, σοβαρός παράγοντας εἶναι οἱ θρησκεύες γυναῖκες τῆς Ἑλλάδας. Αὐτές χέρδιαστε μέ τόν γεμάτο αὐτοθυσία, πατριωτισμό καί πίστη ἀγώνα τους, τή γενική ἀναγνώριση καί ἐκτίμηση. Ἀνάδειξαν τέτοιες ἡρωΐδες σάν τήν Ἠλέκτρα, τήν Κούλα Ἐλευθεριάδου καί τήν Ἰσμήνη Σιδηροπούλου, τήν Μίρκα Γκίνοβα, τήν Ἐλευθερία Ἰωαννίδου καί τήν Τσβέτα, ποῦ ὁ λαός μέ περηφάνεια τίς ἔχει γιά ἐθνικά σύμβολα.

Ἡ ἀπόφαση τοῦ ΠΓ βάζει στήν πρώτη γραμμή τόν καθηκόντων μας τό ἑνιαῖο μέτωπο πάλης. Τό ἑνιαῖο μέτωπο τό δημιουργοῦμε στήν πάλη γιά τά ζητήματα τῆς ζωῆς ποῦ πιό πολύ ἐνδιαφέρουν καί συγκινοῦν τίς γυναῖκες. Αὔξηση τῶν μεροκάμματα καί τῶν μισθῶν. Γιά ἴση δουλιά, ἴσο μεροκάμματο καί μισθό. Ἀχρεῖαια, ἀνεργία, προστασία τοῦ παιδιοῦ, ἐγκατάλειψη τῆς γειτονιάς, νερό, καθαριότητα, φῶς ὑγεία. Κτίσιμο τοῦ γκρεμισμένου σπιτιοῦ, ζητήματα κάθε κατηγορίας γυναικῶν, θυμάτων, οἰκογενειῶν στρατευμένων κλπ. Στόν κοινό καθημερινό ἀγώνα γιά τή ζωή ἑνώνουμε τίς γυναῖκες καί θεμελιόνουμε τό ἑνιαῖο μέτωπο σέ κάθε δρόμο, στό ἐργοστάσιο, στό χωριό, στό κάθε σπίτι. Ἡ πεῖρα τῆς πρώτης κατοχῆς (κυνηγοπαιγνιές γιά τό γάλα τοῦ παιδιοῦ, συσσίτια κλπ) δείχνει, πώς, μέ ἐπίμονη δουλιά, μπορεῖ νά ἐνωθοῦν στίς γραμμές τοῦ ἑνιαίου μετώπου καί νά παλαίψουν ὅλες οἱ πατριώτισσες στή μάχη γιά τήν ἐπιβίωση. Ἡ πάλη αὐτή θά πρέπει ν' ἀρχίσει κάθε φορά ἀπτό φλέγον ζήτημα ποῦ ἀπασχολεῖ τίς γυναῖκες, γιατί δίνει τή δυνατότητα γιά τό πιό πλατύ μέτωπο ἀνάμεσα στίς γυναῖκες.

Πάνω στή βάση τοῦ ἑνιαίου μετώπου πάλης τά κομμάτια ἀπτό παλλαϊκό πατριωτικό μέτωπο. Σκοπό της ἡ ὀργάνωση αὐτή θἄχει: Νά παλαίψει γιά τό ψωμί καί τήν εἰρήνη. Γιά τήν προστασία τοῦ παιδιοῦ καί τῆς μάνας. Γιά τά δικαιώματα τῆς γυναίκας. Γιά τήν ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδας μας.

Μέλη της ἡ ὀργάνωση θά θεωρεῖ κάθε πατριώσσα ποῦ παίρνει θέση στόν ἀγώνα τοῦ λαοῦ. Κι' αὐτήν ποῦ πάλεψε στήν πρώτη γραμμή, κι' αὐτή ποῦ δίνει μόνο ἀπό δέμα τοῦ φιλοκυρμένου, καί τήν ὁμάδα ποῦ περιθάλπει τό ὀρφανό τῆς γειτονιᾶς καί τίς γυναῖκες ποῦ ζητᾶνε νερό στό συνοικισμό τους. Κάθε γυναῖκα ποῦ δίνει ἡ ποῦ θέλει νά δώσει καί τήν ποιοτικήν ἀπαραμικρή προσφορά στό λαϊκό ἀγώνα. Ἡ κάθε ξεκομμένη γυναῖκα πρέπει νά φκιάσει μόνη της ἀμέσως τήν ὀργάνωση ἐκεῖ ὅπου ζεῖ καί δουλεύει, χωρίς νά περιμένει νά τῆς τό ποῦν ἢ νά ἀφεῖ ὁδηγίες ἀπό ἄλλοῦ. Αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο, τό πρωταρχικό σήμερα Καί σέ συνέχεια καί ὅταν αὐτό γίνει μπορετό, νά σμίγουνε μέ τίς ἄλλες ἀνάλογες ὀργανώσεις.

Ἔνας πολύ σοβαρός τομέας γιά τό κίνημα εἶνε ἡ δουλιά μας στά ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ, στούς κάθε λογῆς ΜΑΖΙΚΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ποῦ ἔχουν γυναῖκες.

Παρακάτω ἡ ἀπόφαση μιλάει γιά τήν πάλη γιά τήν προστασία τοῦ παιδιοῦ γιά τή δουλιά στίς νέες: καί ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ ΛΟΥΛΙΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ εἶναι ὑποχρέωση γιά κάθε μάνα, γυναῖκα καί ἀδελφή ποῦ δέν θέλει νά σφαχτεῖ τό παιδί της καί ὁ ἄνδρας της, ὁ ἀδελφός καί ὁ ἀραβωνιαστικός της. Καθημερινή διαφωτιστική δουλιά στρατευμένα μας παιδιά καί δίπλα τους, μαζί τους, στήν πάλη γιά τά ἐπιδόματα καί δουλιά στίς οἰκογένειές τους, γιά ἄδειες καί ἀπολυτήρια, γιά τό γυρισμό ἀπτήν Κορέα τῶν φαντάρων μας ἐνάντια στόν ἀμερικανικό πόλεμο. Ἔτσι κάθε φαντάρος πρέπει νά βλέπει γράμ του, κοντά του, ὅπου κι' ἄν στραφεῖ, τή μάνα, τή γυναῖκα, τήν ἀδελφή, τήν ἀραβονιαστικιά του, τή γνωστή του τή φοντίδα καί τήν ἔγνοια τους, τό χαμό καί τόν πόνο τους, τήν πορτρουνση γιά πάλη καί τήν κοινή συμμετοχή στό λαϊκό ἀγώνα. Νά παίρνει τό λαϊκό ἀγωνιστικό φρόνημα, νά διαφωτίζεται, νά παρακινεῖται στήν πάλη.

Στόν τομέα τῆς κομματικῆς δουλιᾶς ἡ ἀπόφαση τοῦ ΠΓ τονίζει τό καθήκο ποῦ ἔχουμε γ' ἀναδείξουμε θαμαλία γυναικεία στελέχη. Κάθε δισταγμός, κάθε ὑποτίμηση στά ζητήματα τῆς χρησιμοποίησης, ἀνάδειξης καί προαγωγῆς τῶν γυναικῶν εἶναι ὑβριβή ζημιά γιά τό κίνημά μας.

Χρειάζονται σήμερα στό κόμμα μας στελέχη γυναικεῖα, τολμηρά προτόβουλα, ποῦ νά μήν διστάζουν γ' ἀναλάβουν τις πιό μεγάλες εὐθύνες. Ποῦ νά δουλεύουν μέ σιγουριά, αὐτοπεποίθηση καί ἐμπιστοσύνη, στίς δυνάμεις τους. Ν' ἀντιμετωπίζουν γυχραιμα καί ἀποφασιστικά τίς δυσκολίες καί τά ἐμπόδια. Στελέχη ποῦ νά ἐφαρμόζουν αὐστηρά τούς κανόνες τῆς μπολσβικικῆς συνομωτικότητας καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπαγρυπνησης. Ποῦ νά χτυπᾶνε ἀδιάλλαχτα κάθε φλυαρία, τσαπατσουλιά καί ἐπιπολαιότητα. Γυναικεῖα στελέχη ποῦ νά περιφρουροῦν ἀγρυπνα τό κόμμα ἀπτούς κρυφοῦς καί φανερούς ἐχβρούς του. Νά δέχονται κομματικά τήν κριτική, νά βλέπουν σοστά, αὐτοκριτικά τή δουλιά τους καί νά διορθώνουν τα λάθη του. Στελέχη μέ κομματική ἀδιαλλαξία, μέ ἠθος καί ἀξιοπρέπεια. Στελέχη στενά, ἀδιάρρηχτα δεμένα μέ τίς μᾶζες, ἀγαπητά στίς μάζες, ἡγέτες καί καθοδηγητές τῶν μαζῶν σ' ὅλους τους τομεῖς.

Ἡ πρωτοβουλία κι' εὐθύνη, γιά τήν ἐφαρμογή τῆς κομματικῆς γραμμῆς. Νά ἐκπληρώσει ἀκέραιο τό χρέος της ἀπέναντι στό κόμμα καί τό λαό. Στό ἐργοστάσιο, στήν ἐπιχείρηση, στή γειτονιά, παντοῦ ὅπου δουλεύει καί ζεῖ, νά ὀργανώσει καί νά καθοδηγήσει τήν πάλη τοῦ γιά τό ψωμί, τήν εἰρήνη, τή γενική ἀμνηστεία. Νά ἀκούσει προσεχτικά τόν πόνο τῆς μάνας, τῆς ἐργάτριας, τῆς ταπεινοψυχᾶς καί νά τήν ὁδηγήσει στήν πάλη. Νά σκεφτεῖ καί νά μελετήσει τρόπους γιά τήν καλύτερη ὀργάνωση τῆς δουλιᾶς της.

Σ' ὅλους τούς τομεῖς τῆς κομματικῆς καί μαζικῆς δουλιᾶς πρέπει σήμερα τό κόμμα πλατιά νά χρησιμοποιήσει γυναῖκες. Νά τίς βοηθήσει καί νά τίς προωθήσει. Νά στρατολογήσει καινούργια μέλη τοῦ κόμματος γυναῖκες.

Τό ΚΚΕ ἔχει ἐμπιστοσύνη πώς οἱ κομμουνίστριες καί λαϊκές ἀγωνίστριες θά ἐκπληρώσουν μέ τιμή καί στό ἀκέραιο τό χρέος τους ἀπέναντι στό κόμμα καί στό λαό.

(Ὁλόκληρη ἡ ἀπόφαση τοῦ ΠΓ τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ γιά τίς γυναῖκες κυκλοφορῆσε σέ παράνομη ἔκδοση).

Η ΔΟΥΛΙΑ ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Τό μπάσιμο τῆς Ἑλλάδας στό βορειατλαντικό σφαγεῖο φέρνει ὅλο καί πιό κοντά καί ἀπειλητικά τόν κίνδυνο τοῦ πολέμου. Ὁ μοναρχοφασισμός τάζει μέ ἀπλοχεριά τή νεολαία μας σάν τό πιό φτηνό κρέας γιά τ' ἀμερικάνικα κανόνια. Ἡ ἐξοντωτική πολιτική τῆς πείνας, τῶν ἀπολύσεων, τῆς διαφθορᾶς τῆς λυσσασμένης τρομοκρατικῆς ἐκίθεσης, οἱ ἀνοιχτές μηχανές τοῦ Πιουριφοῦ γιά νά παίρνει τό κεφάλι τοῦ κάθε πατριώτη μέ τήν ἐξίσωση τοῦ κουκουεδισμοῦ μέ τήν κατασπορά, δείχνουν ὁλοκάθαρα πόσο βιάζονται οἱ ἀμερικάνοι νά ξεμτερδέψουνε μέ τήν παλλαϊκή ἀντίθεση καί ἀντίσταση τοῦ στρατοῦ ἐνάντια στήν ἀμερικανοκρατία, καί νά πετύχουν ἀπότομη στροφή πρός τόν πόλεμο.

Ἡ ΕΠΟΝ πρέπει νά συγκεντρώσει τήν προσοχή της στά παρακάτω καθήκοντα:

1. Πρώτο βασικό καθήκον εἶναι ἡ πάλη γιά τήν Εἰρήνη. Χωρίς νά χάνεται στιγμή χρόνος, νά ἀξιοποιήσει τίς τεράστιες ἀντικειμενικές δυνατότητες γιά τή συνέλευση ὅλων τῶν νέων στό πιό πλατύ πανελλαδικό ἑνιαῖο μέτωπο πάλης γιά τήν Εἰρήνη καί ἐνάντια σέ κάθε ἀμερικάνικο συντελεστή τοῦ πολέμου (πείνα, τρομοκρατία, ἀμοφφοσιά, διαφθορά κλπ.). Ἡ σφαγή ποῦ ἑτοιμάζουν ἀπειλεῖ ὅλη τή νεολαία. Ἑνιαῖο μέτωπο στά ἐργοστάσια, στίς συνοικίες, στά χωριά, στά πανεπιστήμια, στά σχολιά. πάνω στή βάση ἑνός ἐλάχιστου προγράμματος ποῦ συγκινεῖ τόν κάθε νέο καί νέα: Εἰρήνη—Ἐθνική λεφτεριά—Ψωμί—μόρφωση—χαρα.

Νά δυναμώσει ἡ διαφώτιση καί νά πλατύνει μέ ὅλα τά μέση (τρύκ, προκηρύξεις, δελτία, χοντιά, ἐφημερίδες μορφές προσφορᾶς διαφώτισης). Νά ξεσκεπάζουμε τά ἐπιθετικά πολεμικά σχέδια τῆς ἀμερικανοκρατίας. Νά πείθουμε πάνω στή βάση τῶν καθημερινῶν συγκεκριμένων προβλημάτων; ποῦ βασανίζουν τόν κάθε νέο καί νέα, κι αὐτούς ποῦ παρασέρνονται ἀκόμα ἀπτήν φευτιά, τήν ἀπάτη, τή δημαγωγία τῆς ντόπιας καί ξένης ἀντίδρασης, ὅτι ὁ πόλεμος βρίσκεται στό κατοφλι μας. Νά πείθουμε γιά τή ζωτική ἀνάγκη τῆς ἑνιαίας πάλης γιά τό καθημερινό φλέγον ζήτημα, μέσα σ' αὐτή τήν πάλη νά πείθουμε ὅτι πηγή τῆς κακοδαιμονίας εἶναι ἡ ἀμερικάνικη πολιτική τοῦ πολέμου, ποῦ κανείς κίνδυνος δέν τήν δικαιολογεῖ. Νά συνενώνεται ἡ βγεῖ ἡ Ἑλλάδα ἀπ' τό βορειοατλαντικό. Νά κάνουμε συνείδηση στόν κάθε νέο ὅτι ἡ νεολαία τῆς Ἑλλάδας μαζί μέ ὅλο τό λαό ποτέ δέν θά σηκώσει τ' ἀμερικάνικα ὅπλα ἐνάντια στό φιλειρηνικό λαό τῆς Ἀλβανίας καί τῆς Βουλγαρίας, ποῦ εἰρηνικά οἰκοδομοῦν τό σοσιαλισμό. Ποτέ καί πουθενά δέν θά πολεμήσει ἐνάντια στίς λαϊκοδημοκρατικές χῶρες καί τή Σοβιετική Ἕνωση, ποῦ προστατεύει ὅλους τούς λαούς.

2. Στήν πάλη γιά τήν εἰρήνη προταχυκή σημασία ἔχει ἡ δουλιά μας στό στρατό. Μέ μαστοριά. ἐξυπνάδα, ἐφευρετικότητα οἱ ἐπονίτες νά δουλέψουν γιά τή δημιουργία νεῶν δημοκρατικῶν ὀργανώσεων πλατιοῦ κανήματος τῆς εἰρήνης: μέσα στίς ἔνοπλες δυνάμεις. Ὀργανώσεις σέ ἀδιστηρή συνωμοτική βαση. Ἔτσι ποῦ νά μή μπορεῖ ὁ ἐχθρός νά μᾶς κάνει ζημιές. Τεχή πρωτότυπη, ἐπίκαιρη καί πάντα προσαρμοσμένη διαφωτιστική δουλιά στό στρατό. Ποῦ μᾶς σέρνουν οἱ ἀμερικανοί; Τί θέλουν στήν Ἑλλάδα ὁ Ἀϊζενχάουερ καί ὁ Κάουελ, οἱ νεοραασίστες Ἰταλοί, οἱ τιτικοί ὅλοι ὁ ἀμερικάνοι; Ποιοί ἔχουν ἐπιθετικά σχέδια οἱ λαϊκές δημοκρατίες ποῦ χτίζουν τό σοσιαλισμό καί τήν εὐτυχισμένη ζωή ἡ οἱ ἀμερικάνοι ποῦ μᾶς στέλνουν στήν ἄλλη ὄκρη τῆς γῆς, στήν Κορέα καί σφαζόμαστε; Νά δείχνουμε τήν ἐθνική ταπείνωση καί ἐξευτελισμό καί νά ξεσηκώνουμε στό φαντάρο, ναύτη, σμηνίτη, καί τιμιο ὑπαξιωματικό καί ἀξιωματικό τήν ἐθνική ἀξιοπρέπεια καί περιφάνεια. Νά φεγνουμε παράδειγμα τά ὄργια τῶν ἀμερικάνων στήν Κορέα, καί νά δείχνουμε πιά ταπείνωση καί διαφθορά περιμένει τό σπιτικό μας σάν θάρρος καί ἄγρυπνο τοῦ Ἀϊζενχάουερ, τή στιγμή ποῦ θά μακελεύουν τό φαντάρο. Νά συνδέουμε τά καθημερινά

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

Approved For Release 2009/02/20 : CIA-RDP82-00457R012500390008-7

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Ο ΚΟΥΚΟΥΕΣ ΣΤΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟ

Οι λαϊκές γειτονιές καί συνοικίες, οί συνοικισμοί τοῦ κόσμου τῆς δουλιάς καί τῆς λαϊκῆς φτωχολογιάς ἦταν καί εἶναι κάστρα τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης εἶναι δυναμάρια καί μετερίζια τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης καί πάλης ἐνάντια στήν ἀμερικανοκρατία τό νόμο καί τόν πόλεμό της, ἐνάντια στό μονοαρχοφασισμό καί τόν ἀφανισμό, γιά τό ψωμί καί τή γενική ἀμνηστεία, γιά τή δημοκρατία τήν εἰρήνη, τή λεφτεριά.

Οἱ ἐχθροί τοῦ λαοῦ, οἱ χαφιέδες καί πράχτορες τους, οἱ λιποτάχτες τοῦ ἀγώνα καί οἱ ὑπονομευτές καί διασπαστές τῆς λαϊκῆς πάλης εἴτε τό «φίλο» παρασταίνουν εἴτε δροῦν πιό ξέσκεπα καί ἀνοιχτά, ὅλοι τους τί πάει νά πεῖ λαϊκή συνοικία καί γειτονιά, τί δύναμη κρύβει ἡ λαϊκή ψυχή καί ἡ λαϊκή θέληση καί ἀπόφαση γιά πάλη καί γι' αὐτό κάνουν ὅλα ὅσα περνοῦν ἀπτά χέρια τους γιά νά κρατᾶν τίς λαϊκές συνοικίες σ' ἀδράνεια καί πθητικότητα, γιά νά σπέρνουν τή ζυσπιστία, τή σιγχιση, τή διάσπαση καί ἀσυνεννοησία, γιά νά τίς κρατᾶν κάτω ἀπτήν πίεση καί τό ξεροὐντωμα τῆς βίας καί τῆς τρομοκρατίας.

Στίς συνθῆκες αὐτές ξεχωριστός καί πολύ σημαντικός εἶναι ὁ ρόλος τοῦ κουκουέ καί τῆς κουκουέδισας, τοῦ λαϊκοῦ ἀγωνιστῆ καί ἀγωνίστριας, τοῦ ἐπονίτη καί τῆς ἐπονίτισας στή συνοικία, στή γειτονιά, στό συνοικισμό, στό λαϊκό δρόμο καί σοκάκι. Εἴτε δρᾶ μέ ἄλλους εἴτε εἶναι ξεκομένος τό χρέος τοῦ ἀγωνιστῆ εἶναι καθαρό καί ἐπεῖγον: ν' ἀντιπαλαίψει ὅλες αὐτές τίς προσπάθειες, μηχανοραφίες, δολοπλοκίες καί σπιουνιές τόν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ, νά χρατᾶ ἄσβεση τήν ἐλπίδα καί τ' ν πίστη τῶν μαζῶν στό δίκιο τους, νά τίς διαφωτίζει, νά τίς ὀργανόνει καί νά τίς καθοδηγεῖ στούς ἀγώνες τους.

Ὁ λαϊκός ἀγωνιστής στή συνοικία, γειτονιά καί συνοικισμό: ἔχει ὅλα τά ζητήματα, μικρά καί μεγάλα, πού ἀπασχολοῦν τίς μᾶζες. Τά συνδέει μέ τά γενικά πολιτικά ζητήματα τοῦ τόπου: ἀκρίβεια-Κορέα -πόλεμος-γενική ἀμνηστεία - τρομοκρατία-πείνα-ἀνεργία. Μέ τήν τοπική καί παγκόσμια πάλη γιά τήν εἰρήνη, τή λεφτεριά, τή δημοκρατία τό σοσιαλισμό.

Ὁ λαϊκός ἀγωνιστής ξέρει ἀκόμα πολύ ζήτημα εἶναι κάθε φορά τό ἄμεσο καί φλέγον καί αὐτό τό κάνει σημαία γιά τή κινητοποίηση τῶν μαζῶν. Συνδυάζει τίς κινητοποιήσεις αὐτές,-σωστά κάθε φορά, μέ τά γενικά ζητήματα.

Ξέρει κάθε σπίτι καί οἰκογένεια σέ τί ὑποφέρει καί ποιά ἰδιαίτερα ποιά μάνα εἶναι χαροκαμένη. Ποιό σπίτι ἔχει γιό στήν Κορέα ἤστό στρατό. Ποιοῦ τό παιδί εἶναι ἄφωστο Ποιοῦ δέν πάει σχολειό. Ποιός εἶναι ἄνεργος. Ποιοί ἔχουν φιλοκισμένο, ἐξόριστο, καταδιωγμένο. Ποιοί δέν πλήρωσαν τό νοίκι. Πόσο ἀνέβηκε ὁ βρεσές στό μπακάλη κλπ. κλπ.

Ξέρει ποιοί, ἄντρας, γυναίκα, νέος, νέα, ἀετόπουλο εἶναι καθαροί, τίμιοι, δοκασφίριοι, πρωτόβουλοι, συνδέεται καί συνεργάζεται μαζί τους.

Ξέρει τούς βαμένους, τούς σιουόνους, τούς ὕποπτους, αὐτούς πού δέν εἶναι καθαροί καί τούς πρισκέει καί κάνει προσεχτικούς καί τούς ἄλλους. Δουλεύει μέ συνομοτικότητα καί ἐπαγρύπνηση. Χτίζει γερή καί ἀτράνταχτη τήν παράνομη του ὀργάνωση. Ἔχει πολύνραφο, μπογιά γιά συνθήματα, κρεί γιά σημαίες, χοντά γιά διαφώτιση καί προσκλητήρια, χαρτί γιά προκηρύξεις καί τρίκ. Ἀκοῦει ραδιόφωνο καί ξέρει ποιά θέση παίρνει καί τί γραμμή δίνει κάθε φορά ὁ σταθμός "Ἐλεύθερη Ἑλλάδα". Καί ὀργανόνει καί καθοδηγεῖ τούς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ στή συνοικία, τό συνοικισμό, τή γειτονιά καί τά σοκάκια γιά τά μικρά καί τό μεγάλα προβλήματά του. Ἑνόνει τό λαοδημοκρατικούς, πλουραηκούς, παπιγικούς ὅλους-γιά τά ἴδια, ξωτικά προβλήματά τους, πραγματοποιεῖ τήν ἑνότητα δράσης του ἀπτά κάτω. Ξεσκεπάζει καί ἀπομονώνει τούς πουλημένους προδότες καί διασπαστές. Οἱ τοίχοι εἶναι πάντα μέ συνθήματα. Οἱ αὐλές μέ προκηρύξεις. Ἡ φωνή του πάντα στ' αὐτί τοῦ λαοῦ. Τό μυαλό καί τό χέρι του ὁδηγός τῶν μαζῶν.

Δέν ἀφήνει ζήτημα λαϊκό νά τοῦ ξεφύγει. Πόνο λαϊκό νά μήν τόν νοιώσει. Ἀναστεναγμό νά μήν τόν ἀκούσει. Καί ἐνάντια σ' ὅλες τίς προσπάθειες ὅλων τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ κρατᾶ τή συνοικία του κάστρο λαϊκό ἄπαρτο, ἀγωνιστικό χαράκωμα μαχητικό καί ἑτοιμοπόλεμο στό γενικό μέτωπο τοῦ λαϊκοῦ ἀγώνα.

Συνδεμένος εἴτε ξεκομένος ὁ κουκουές καί ὁ ἀγωνιστής στή συνοικία του κάνει ἔτσι στό ἀκέραιο τό λαϊκό, ἀγωνιστικό, κουκουέδικο χρέος. Δέν ξέρει τί δικαιολογίες καί τά προσχήματα: δέν ἔχω σύνδεση—δέ βλέπω κανένα. Γιατί αὐτός σά μονάδα εἶναι τό κόμμα, τό ΚΚΕ, παντοῦ ὅπου δουλεύει, βρίσκεται, ζεῖ.

Αὐτός, τέτοιος εἶναι ὁ κουκουές, ὁ ἀγωνιστής, ἄντρας ἤ γυναῖκα, νέος, νέα, παιδί στή συνοικία, στό συνοικισμό, στή φτωχογειτονιά, στό λαϊκό σοκάκι: μπροστάρης, ἀλύγιστος, ἄξιος ἡγέτης τοῦ λαοῦ.

ΚΡΥΦΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΨΙΣΥΡΙΣΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Μερικοί ξεκομένοι ἀγωνιστές ἐφάρμοσαν τοῦτο τόν τρόπο δουλιάς: τά κ ρ υ φ ά σ χ ο λ ι ά. Μαζέβρε ὁ καθένας αὐτοῦ ὅπου δουλέβει εἴτε ζεῖ, στό ἐργοστάσιο-στό συνοικισμό 5—7 ἐργαζόμενους ἄντρες ἤ γυναῖκες καί κάνει μαζί τους δουλιά, λαϊκή, δημοκρατική, γιά τήν εἰρήνη. Στόν καιρό τῆς τουρκοκρατίας τό κρυφό σχολειό ἦταν ἐργαστήριο ἐθνικοαπελευθερωτικῆς ὀργάνωσης καί δουλιάς. Τόρα στίς συνθῆκες τῆς ἱμπεριανοκρατίας καί τοῦ μοναρχοφασισμοῦ τά κρυφά σχολειά εἶναι μιά μορφή μοναρχικῆς ὀργάνωσης τοῦ παλλαϊκοῦ πανελλαδικοῦ μετώπου γιά τό ψωμί, τήν εἰρήνη, τήν ἀμνηστεία, τή δημοκρατία. Κάθε πατριώτης καί τίμιος Ἕλληνας πού βλέπει καί δοκιμάζει τόν ἐθνικό ἐξευτελισμό καί τήν ἐθνική ταπείνωση καί τόν ἀφανισμό, πού φέρουν ἡ ἀμερικανοκρατία καί ὁ μοναρχοφασισμός ὀργανόνει τό «κρυφό του σχολειο». Μαζέβρει 5—7 τίμιους πατριώτες, τούς ἐξηγᾶ ὅτι ἀποτελοῦν μιά ἐθνική—λαϊκή μονάδα, μιά κηρύθρα στήν παλλαϊκή κυψέλη, ἀπόν πόνο καί τούς ἀφανισμό τῆς πατρίδας μας ντόπιους καί ξένους. Ὁ ποιος πατριώτης, τίμιος Ἕλληνας ἤ ἑλληνίδα σχηματίζει τό «κρυφό σχολειό» του εἴτε ἀνήκει σ' ἕνα κρυφό σχολειό καί δουλέβει, χωσφέρει κ' αὐτός αὐτό ἀπό μπορεῖ στόν ἀγώνα αὐτός ἐκπληρόνει τό πατριωτικό του καθῆκον, αὐτός πρέπει νάχει ἡσυχη τή συνεδίησή του.

Εἴπαμε ὅτι τό «κρυφό σχολειό» εἶναι μιά ἄπτις μορφῆς ὀργάνωσης, γιά τό παλλαϊκό μέτωπο. Κρυφό σχολειό πρέπει νά ὀργανώσει ὁ κάθε πατριώτης ἤ πατριώτισσα. Δέν ἔχει καμιά σημασία ἄν στήν ἀρχή δέν ἔχει σύνδεση μέ ἄλλους. Ἄν τό «κρυφό σχολειό» του μένει ξεκομένο. Τέτοια ξεκομένα «κρυφά σχολειά» εἶναι πολλά σ' ὅλη τή χώρα. Ξεκομένα εἶναι μόνο φαινομενικά. Στήν πραγματικότητα ὅλα εἶναι δεμένα μέ ἤνα ἴδια ἰδέα καί τόν ἴδιο σκοπό. "Οταν ἐγώ κάνω τό καθῆκον μου, ὅταν ἀκούω τήν "Ἐλεύθερη Ἑλλάδα καί ἐφαρμόζω τή γραμμή πού δίνει τότε ἐκπληρώνω τό καθῆκον μου ἀπέναντι στό λαό καί τήν πατρίδα. Δέν περιμένω νά δῶ τί κάνουν οἱ ἄλλοι, ὁ γείτονας, ὁ συγγενής. Ἔγώ ὀργανόνω τό κρυφό μου σχολειό. Τό ἴδιο κάνουν καί χιλιάδες ἄλλοι. Καί μιά καί ὅλοι καθοδηγούμαστε ἀπτήν ἴδια ἰδέα καί ἐπιδιώκουμε καί παλέβουμε γιά τόν ἴδιο σκοπό τό ἀποτέλεσμα εἶναι κοινό, ἐνιαῖο ἀσχετα ἄν τά χιλιάδες «κρυφά σχολειά» ἔτσι καί οἱ ἄλλες μορφές ὀργάνωσης πού χρησιμοποιεῖ τό παλλαϊκό μέτωπο (ὀργανώσεις στόν τόπο κατοικίας καί δουλιάς, ἐπιτροπές πρωτοβουλίας, κυκλοι συναγωνιστῶν συντροφιές ἀγωνιστῶν, πατριωτικοί σύλλογοι, σύνδεσμοι γυναικῶν, νέων, παιδιῶν κλπ. κλπ.) δέν ἔχουν ἀκόμα ὅλες ἀνάμεσά τους σύνδεση. Σύνδεσή τους εἶναι ὁ κοινός σκοπός, ἡ κοινή ἰδέα.

"Ἔτσι ὅταν ὁ κάθε πατριώτης καί πατριώτισσα κάνει τό χρέος του καί τό «κρυφό σχολειό» του παντοῦ ὅπου μπορεῖ τότε γρήγορα τό παλλαϊκό πατριωτικό μέτωπο θ' ἀνδρώσει σέ ἀκατανίκητη δύναμη. Ἔτσι γιά κανέναν δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει πρόχχημα ἤ δικαιολογία: Δέν ξέρω τί κάνει ὁ ἄλλος. Θά περιμένω νά δῶ τί θά κάνουν οἱ ἄλλοι κλπ. κλπ. Ἐγώ πρέπει νά κάνω καί μόνος, πρωτοβουλία καί ἀσυνδεσία τό χρέος μου καί πρέπει νάμαι βέβαιος ὅτι καί ἄλλες χιλιάδες καί δεκάδες χιλιάδες θά κάνουν τό ἴδιο.

Τό «κρυφό σχολειό» εἶναι μιά μορφή πατριωτικῆς ὀργάνωσης. Ἡ ψεύδιστή ἀλήθεια εἶναι μιά μέθοδος, ἕνας τρόπος δουλιάς πού μπορεῖ καί πρέπει νά χρησιμοποιήσει ἤ πατριωτική ὀργάνωση, τό «κρυφό σχολειό». Τί εἶναι ἡ ψεύδιστή ἀλήθεια; Εἶναι ἡ ἀκατανίκητη, ἡ ἀδέσμευτη καί ἡ ἄπιαστη λαϊκή ἀλήθεια, πού φτερουγίζει ἀπό στόμα σέ στόμα, φτάνει καί τήν ἀπόμερη γοντιά καί γίνεται ἔτσι παλλαϊκή δύναμη πού κινητοποιεῖ καί σηκώνει στή δράση τίς μᾶζες τοῦ λαοῦ. Ἡ ψεύδιστη ἀλήθεια ξεκινᾶ ἀπτά ἔργα τά καθημερινά, τά μικρά καί μεγάλα τῆς ἀμερικανοκρατίας καί τῆς πλουτοκρατίας, τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, ἀτήν πείνα καί τήν ἀνέχεια τοῦ λαοῦ, ἀπτόν πόνο καί τόν καϋμό τῆς μάνας, ἀπτήν ἀγανάχτηση τοῦ ἐργάτη, τοῦ ἀγράτη, τοῦ ὑπάλληλου, τοῦ κάθε ἐργαζόμενοῦ ἀπτή διαμαρτυρία τοῦ φαντάσου, τοῦ ναύτη, σμηνίτη, εἶναι ἡ ἀλήθεια πού ξεκινά ἀπτό ἐργαστάσιο, τή γειτονιά, τό χωριό, τό συνοικισμό, τό φτωχόσπιτο καί τήν καλύβα καί πιάνει, ἀγκαλιάζει ὅλο τό λαό, τόν διαφωτίζει, τόν κινητοποιεῖ, τόν ὀργανόνει, τόν κινεῖ στή δράση, καί στήν πάλη. Εἶναι ὁ φτερωτός λόγος, ἡ ζυγισμένη κουβέντα, τό γερό μαχητικό σύνθημα, πού τρέχει ἀπό χεῖλι σέ χεῖλι, πού γίνεται καί σύνθημα στόν τοῖχο καί χοντά καί γραφό καί προσηφῆη καί γράμμα καί χρωματιστή σημαία καί ὅλα ὅσα μποροῦμε νά σκαρφιστοῦμε καί νά σκαρώσουμε.

Οἱ ἀμερικάνοι φαντάζονται ὅτι μποροῦν νά μᾶς δέσουν χειροπόδαρα, νά μᾶς περάσουν φίμωτρο καί θελιά γιά νά μᾶς σύρουν μετά στό μακελειό. Δέν ξέρουν ὅμως μέ ποιούς ἔχουν νά κάνουν. Ὁ Ἕλληνας ποτέ δέν ἔσκυψε τό σβέρκο στόν τύραννο καί στό δυνάστη. Πάντα τούς ἀντιπάλαψε καί τούς πολέμησε. Τό ἴδιο κίνει καί τώρα.

Τά «κρυφά σχολειά» καί ἡ φτερωτή, ἡ ψεύδιστή ἀλήθεια, ἡ ἀλήθεια τοῦ λαοῦ, τοῦ μέσα ἀπτά «κρυφά σχολειά» καί ἀπό στόμα σέ στόμα φτερουγίζει σέ κάθε λαϊκή ψυχή καί ἀγκαλιάζει ὅλη τή χώρα, φωτίζει, ὀργανόνει καί ὁδηγᾶ στήν πάλη τούς ἐργαζόμενος, τό λαό εἶναι κι' αὐτά ἕνα ἀποτέλεσματικό ὅπλο ἐνάντια στούς ἀμερικάνους γαλγαστερς πού μαγαζεύουν τόν τόπο μας καί ἀφανίζουν τό λαό, ἐνάντια στούς ντόπιους προσκυνημένους λακέδες τους.

Χ ι λ ά δ ε ς, δ ε κ ά δ ε ς χ ι λ ι ά δ ε ς κ ρ υ φ ά σ χ ο λ ε ι ά. Π α ν τ ο ῦ ἡ λ α ϊ κ ἡ ἀ λ ή θ ε ι α! Αὐτό εἶναι τό σύνθημά μας. Ὁ κάθε πατριώτης καί πατριώτισσα, ὁ κάθε τίμιος καί ἀποσκύνητος ἕλληνας καί ἑλληνίδα καλοῦνται νά κάνουν τό καθῆκον τους.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Σ' ΕΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΜΑΣ

"Ἕνας ἀναγνώστης μας ἔστειλε γιά τό «Ριζοσπάστη» καί τό «Φροντιστήριο τοῦ Ἀγωνιστῆ» «ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΥΛΙΑ ΕΝΟΣ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΣΤΕΛΕΧΟΥΣ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΗ». Πάνω στό ἄρθρο αὐτό ἔχουμε νά κάνουμε μέ τή σειρά μας ὡρισμένες παρατηρήσεις γιά νά βοηθήσουμε τόν ἀναγνώστη μας. Καί ἀκόμα γιά νά ξεκαθαρίσουμε ὡρισμένα ζητήματα σχετικά μέ τήν παράνομη δουλιά πού ὅπως φαίνεται ἀπτό γράμμα τοῦ ἀναγνώστη μας, εἶναι πολύ συγχισμένα.

Γράφει λοιπόν ὁ ἀναγνώστης μας: Οἱ παράνομες κομματικές ὀργανώσεις στίς πόλεις.... χτίζονται πάνω στίς ἀρχές τῆς ἀποκέντρωσης, τῆς συνεχοῦς ἐπαγρύπνησης, τοῦ συνομοτισμοῦ, τοῦ γεροῦ παράνομου τεχνικοῦ μηχανισμοῦ, τοῦ σωστοῦ συνδυασμοῦ τῆς νόμιμης καί παράνομης δουλιάς.... Ὅσου δέν ἐφομόστηκαν αὐτές οἱ ἀρχές τήν πληρώσαμε πολύ ἀκριβά. Οἱ ὀργανώσεις πού χτίστηκαν ἔτσι πρόσφεραν δουλιά ἐντελῶς πρόσκαιρη καί ἄν δέν καταστράφηκαν ἀκόμα, δέν μπορεῖ νά ἀπολογίζουται στόν κατάλογο τῶν δυνάμεων».

Καί ἐνῶ ὁ ἀναγνώστης μας ἀρχίζει τόσο καλά, διατυπόνει παρακάτω ἀπό ἀρθρο του μιά σειρά ἀπό ἐσφαλμένες καί ἐπιζήμιες ἀπόψεις γιά τ' ν ὀργάνωση τῆς παράνομης δουλιάς. Ποιές εἶναι αὐτές;

Π ρ ῶ τ ο: Μιλώντας γιά τό καθῆκο τῆς ἀνασυγκρότησης τῶν κομματικῶν ὀργανώσεων τονίζει ὅτι ἡ «ἀνασυγκρότηση αὐτή εἶναι ἀναγκαστικοῦ δυνάμεων μάχης» καί καταλήγει «Στίς σημερινές συνθῆκες θέλουμε ΣΤΕΝΗ ΚΑΘΑΡΗ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΑΧΗΣ πού θά μᾶς ἔξασφαλίζει ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΠΙΡΡΟΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ». Τί ἐννοεῖ ἐδῶ ὁ ἀναγνώστης μέ τή φράση «στενή καθαρή παράνομη ὀργάνωση μάχης;

Ἡ θέση αὐτή εἶναι σεχταριστική, ἀντιθετη μέ τή γραμμή τοῦ ΚΚΕ καί μόνο ζημιές μπορεῖ νί μᾶς φέρει. Τό κόμμα μας, μέσω τοῦ «Φροντιστηρίου τοῦ Ἀγωνιστῆ» διαρκῶς μιλάει τί παράνομες ὀργανώσεις μᾶς χρειάζονται σήμερα στήν Ἑλλάδα. Ὅτι πρέπει νά χτίζουμε γερές πανάνομες ὀργανώσεις, θεμελιωμένες πάνω στίς ἀρχές τῆς μπολσεβίκικης συνομοτικότητας καί τῆς σιδερένιας ἐπαναστατικῆς ἐπαγρύπνησης. Δηλαδή, ὀργανώσεις πού νά στηρίζονται στήν πιό μεγάλη ἀποκέντρωση. Ὀργανώσεις παράλληλες χωρίς νάχουν καμιά ἀπολύτως ὀργανωτική ἐπαφή μαζί τους, πού νά παίρνουν καί νά ἐφαρμόζουν τήν γραμμή τοῦ ΚΚΕ ἀπτόν ραδιοσταθμό "Ἐλεύθερη Ἑλλάδα καί τόν «Ριζοσπάστη». Οἱ ὀργανώσεις αὐτές θά χτίζονται παντοῦ ὅπου δουλεύουν καί μοχτοῦν οἱ ἐργαζόμενοι, στό ἐργοστάσιο, συνοικία, κατάστημα, σχολειό κλπ. Τί σημαίνει αὐτό τό «στενή παράνομη ὀργάνωση μάχης» ὅταν εἶναι χιλιάδες τά μέλη τοῦ Κόμματος καί οἱ ἐκομμένοι ἀόπαδοί μας πού πρέπει νά χτίσουν παντοῦ τίς ὀργανώσεις μας; Τό ΚΚΕ δέν χρειάζεται παράνομες ὀργανώσεις μάχης (αὐτό μοιάζει μέ προβοκάτσια) μά παράνομες ὀργανώσεις πού νά καθοηγοῦν τ' ν πάλη τοῦ λαοῦ γιά τό Ψωμί, τήν Εἰρήνη, τήν Ἀμνηστεία, τήν Ἐθνική Ἀνεξαρτησία.

Δ ε ύ τ ε ρ ο. Ὁ ἀναγνώστης διατυπόνει ἀτόψεις πού ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τήν ἀρχή τῆς ἀποκέντρωσης καί ἀν ἐφαρμοστοῦν μόνο καταστροφές θά φέρουν. Λέει π.χ. ἐμεῖς ἐδῶ δέν θά διστάσουμε νά διατυπώσουμε τόν κανόνα, ὅτι κάθε παράνομος καθοδηγητής πρέπει νάχει γιά ὁρισμένους τομεῖς τῆς δουλιάς ἕνα γενικό βοηθό νόμιμο στέλεχος κατοχυρωμένο ἐνάντια σέ κάθε εἴδους ἀντιξοότητα... Δηλαδή, ὅλη ἡ δουλιά νάνε συγχεντρωμένη σ' ἕνα βοηθό καί μέ τό χτύκημα του νά σημαραλιάσει ὅλη ἡ ὀργάνωση. Ἔλειτα ἀφοῦ θά ὑπάρχει αὐτός ὁ «γενικος βοηθός τί χρειάζεται ὁ καθοδηγητής...!; Ἔτσι ὅπως προτείνει ὁ ἀναγνώστης δέν δουλεύει τό ΚΚΕ οὔτε στίς νόμιμες συνθῆκες. Σήμερα χρειάζεται ἡ πιό μεγάλη ἀποκέντρωση. Ὁ καθένας μόνο σέ μιά δουλιά. Ὁ καθένας νά ξέρει ἀποκλειστικά τούς ἀνθρώπους πού ἀμέσα δουλεύει. Μπόρεσμε μέ πολλές δουλιές, ἀνακατώματα, «γενικοί βοηθοί» εἶναι θανάσιμος κίνδυνος. Ὁ καθοδηγητής ἐξασφαλίζει τήν ἑνότητα ἐφαρμογῆς τῆς κομματικῆς γραμμῆς στ ν ἀ π ο κ ε ν τ ρ ω μ ε ν ω ὀ ρ γ α ν ω τ ι κ ά ὀργάνωση.

Τ ρ ί τ ο. Στόν τρόπο τῆς ζωῆς τῶν παράνομων στελεχῶν μας ὁ ἀναγνώστης ἐπιστηρίζει σκέψεις πού ἀρχίζουν ἀπτόν σεχταρισμό καί καταλήγουν στόν πιό σάπιο λεγκαλισμό. "Αλλοτε θέλει τά στελέχη νάνε μισή μέρα στά καταρύγια, καί ἀπό τήν ἄλλη μεριά γράφει οἱ χιλιάδες διαδηλωτές νά φκιάχνουν.... παράνομες ὀργανώσεις. Εἴτε βάζει ὅρους, ὅπως π.χ. αὐτοί πού δουλέβουν μέ τούς νοικοκύρηδες τοῦ σπιτιοῦ πρέπει νάχουν «ἀρχηγικεῖ κατάστημ». Ὁ κουκουές θά δουλ:βει μέ τούς συντρόφους πού χρησιμοποιεῖ στό παράνομο σπίτι. κατατοτίζοντάς τους στή γραμή τοῦ κόμματος,ἐφαρμόζοντας τή γραμή αὐτή

Ἐδῶ ὁ ἀναγνωστής ἀνεκ σύγχυση. Ξέκινάει ἀπτήν περίπτωση μερικῶν καθοδηγητιῶν στελεχῶν καί ποστείνει ὅλα τά παράνομα στελέχη νά χρησιμοποιοῦν τά Ἰδια μέσα προφύλαξης. χωρίς αὐτό νά εἶναι δυνατό καί σωστό. Παράνομο στέλεχος δέν θά πεῖ νάνε κρυμένος μισή μέρα στό καταγύγιο. Παράνομο στέλεχος θά πεῖ νά παίρνει ὅλα τά μέτρα (κι' αὐτά ἀνάλογα μέ τίς συνθῆκες καί τό στέλεχος) ὥστε νά μήν τόν μαθαίνει ἡ ἀσφάλεια, νά βρίσκεται καί νά δουλέβει ἐκεῖ πού δέν μποροῦν νάν τόν φντασοῦν οἱ χαφιέδες καί νά ἐκπληρώνει πάντα τό κομματικό καθῆκον του.

Τ έ τ α ρ τ ο. Ὁ ἀναγνώστης μας γράφει ὅτι κάποιος συναγωνιστής πού δέν εἶναι καί τόσο καθαρός διατυπόνει τή θέση ὅτι «κάθε ἀνεξάρτητο κομμάτι ὀργάνωσης πρέπει νά ὀργανόνει δίχτυ πληροφοριῶν». Ἡ θέση αὐτή τοῦ συναγωνιστῆ μοιάζει, θέλει εἴτε ὁχι, μέ καθαρή προβοκάτσια. Δίχτυα πληροφοριῶν ὀργανόνουν σήμερα οἱ ἱμπεριάνοι καί οἱ κατάσκοποί τους στήν Ἑλλάδα. Ἡ γραμμή τοῦ ΚΚΕ εἶναι καθαρή: Πάλη γιά τή ζωή καί τήν εἰρήνη, γιά τό καλό τοῦ λαοῦ. Τό ΚΚΕ καί ὁ κάθε ἀγωνιστής του πρέπει νάνε καλά κατατοτισμένος σ' ὅλα τά ζητήματα μικρά καί μεγάλα, πού ἀφοροῦν τό λαό καί τή χώρα. Οἱ ἀπόψεις ὅμως γιά ὀργάνωση δικτύων γιά πληροφορίες θυμίζουν τίς προβοκάτσιες τοῦ Ρέντη σέ βάρος τοῦ ΚΚΕ.

Π έ μ π ο. Ὁ ἀναγνώστης μηχανικά βλέπει τόν ἔλεγχο γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἀποφάσεων μέσ' στίς συνθῆκες τῆς παρανομιάς. Προτείνει τόν προσωπικό ἔλεγχο (μέ συνδέσεις, ἐπαφές κλπ.) πράγμα πολύ δύσκολο καί ἐπικίνδυνο. Ἔνα σύμερα ἐλέγχουμε τόν κ α θ έ ν α κ υ ρ ί ως κ α ί β ασ ι κ ά ἀ π τά ἀ π ο τ ε λ έ σ μ α τ ῆ ς δ ο υ λ ι ᾶ ς τ ο υ. Αὐτό εἶναι τό ἀλάνθαστο κριτήριο.

Ὁ ἀναγνώστης μας διατυπόνει στό παρακάτανο ἄρθρο του καί ἄλλες ἐσφαλμένες ἀπόψεις. Δέν καταλαβαίνει π.χ. σωστά τόν συνδυσμό τῆς νόμιμης μέ τήν παράνομη δουλιά κλπ. Θά μιλήσουμε γι' αὐτές σέ ἄλλο φύλο τοῦ «Ριζοσπάστη . Οἱ κουκουέδες πρέπει ν' ἀκοῦνε τακτικά τό «Φροντιστήριο τοῦ Ἀγωνιστῆ γιατί αὐτό δίνει τήν πεῖρα τῆς παράνομης δουλιάς τουΚΚΕ.

(Συνέχεια ἀπ' τήν 5 σελίδα)

προβλήματα τοῦ φαντάσου με τόν κίνδυνο τῆς σφαγῆς, μέ τήν πείνα τοῦ σπιτιοῦ στό μέτωπο λαοῦ-στρατός. Νά κάνουμε συνείδηση ὅτι ἄν τολμήσουν τόν πόλεμο, ὁ στρατός ἀδερφωμένος μέ τό λαό θά γυρίσει τά ὅπλα ἀντίστροφα καί θά τούς κάνει τόν πόλεμο τάρο.

3. Ἡ ΕΠΟΝ νά ὀργανώσει τόν ἀγώνα τῆς νεολαίας γιά τήν ἐπιβίωσή της. Ὁ ἀγώνας γιά τό ψωμί εἶναι ἀγώνας γιά τήν Εἰρήνη. Ἐμαιρεῖμική ἀθῆση μερσκιμάτων καί μισῶν. "Ὁμοι καί ὅρια μαθήτευση. Ὁ στό ἐργοστάσιο. Δουλιά στούς ἀνέργους. Ἐργατικά συσσίτια. Συντάξεις στού ἀνάπηρους. Φάρμακα στούς ἀρρώστους. Χρηματική βοήθεια καί καλλιεργητικά ἐφόδια στούς ἀγρότες. Μεφισκλλιγη τῶν κατασραμένων νοικοκυριῶν. Νά σωθοῦν τά 400.000 ὀφφανά παιδιά. Συσσίτια γιά ὅλα τά φτωχόπαιδα. "Ὀχι τά παιδιά στήν παραγωγή.

4 Ἀποφασιστική πάλη ἐνάντια στή δημιουργία νεολαιτικτικης στρατιωτικοφασιστικῆς ὀργάνωσης. Ἡ μόρφωση γιά ὅλη τή νεολαία μας. Νά ἀνοίξουν ὅλα τά σχολειά. Νά ἐλκατεωθοῦν οἱ σχολικοί φόροι καί τά βιβλία. "Ὅλα τά μέσα γιά τήν τεχνική καί ἐπιστημονική κατάρτιση. Ἀναβολή ἐπιστράτευσης στούς σπουδαστές λόγω σπουδῶν. Σχολικά συσσίτια κλπ.

5. Ἡ ΕΠΟΝ νά κατασιασστεῖ μέ ἐπιμονή καί μαστορά στήν ἀνάπτυξη τῶν ἐκπολιτιστικῶν συλλόγων. Νά συγγεντρώσει ἐκεῖ τίς πλατιές μᾶζες τῶν νέων. Νά ἐκλαϊκέψουμε τίς λαϊκοθέντικες παραδόσεις μέ διαλλέξεις κλπ. Νά καλλιεργηθεῖ ἡ ρομαλία ἀνεμματική καί καλλιτεχνική κίνηση ἐνάντια στό πνεῦμα τοῦ ραγιαδισμοῦ καί τῆς μιοιολατρείας, ἐνάντια στήν ἀμεριάνικη διαφθορά. Νά ξεσηκόνει τήν πατριωτική διάθεση γιά ἀγώνα. Νά βοηθήσει ἡ ΕΠΟΝ τά προοδευτικά στελέχη καί μέλη τοῦ προσκοπισμοῦ νά ὀργανώσουν καί ἀναπτύξουν τήν πάλη ἐνάντια στή μετατροπή σέ ὀργάνωση ἰδεολογικῆς καί πρακτικῆς προπαρασκευῆς τοῦ πολέμου.

6. Οἱ ἐπονίτες ν' ἀκοῦνε τακτικά τό ΡΣ. «Ε.Ε.» καί νά διαφωτίζουν πλατιά τή νεολαία, τό λαό, τούς φαντάρους. Ἡ «Λεβεντιά» καί οἱ ἄλλες ἐφημερίδες τῆς νεολαίας νά γίνουν ὁ πρακτικός καθοδηγητής τῆς πάλης.

7. Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν πραγματοποίησή τῶν παραπάνω εἶναι ἡ δημιουργία γερῆς, παράνομης ἀποκεντρωμένης, ἐπονίτισης ὀργάνωσης. Χωρίς τό βασικό αὐτό στήριγμα ἡ ΕΠΟΝ δέν μπορεῖ νά ἐκπληρώσει τή σοβαρή ἀποστολή της. Μέ τήν πεῖρα μας, ἐφαρμόζοντας τό συνομοτισμό καί τήν ἐπαγρύπνηση νά συνδεθοῦμε μέ τίς πλατιές μᾶζες τῆς νεολαίας στό ἐργοστάσιο στή συνοικία, στό χωριό, στό πανεπιστήμιο, στό σχολειό, στό σωματεῖο, στούς ἐκπολιτιστικούς συλλόγους.

Τό πιό βασικό ὁ ξεκομένος ἐπονίτης καί ἐπονίτισα νά ἀναπτύξει πρωτοβουλη πρακτική ἐπίμονη δράση, ἐφαρμόζοντας καί προσαμόζοντας καθημερινά ὅτι ἀκοῦσε ἀπό τό Ραδιοσταθμό «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα» Νά δουλεβει ἔξυπνα, τονηρά νά ξεγελάει καί νά παραπλ ινά τόν ἐχθρό. Νά βαίσκει κάθε φορά τόν τρόπο νά παρεμβαίνει χωρίς νά περιμένει ἀπ' ἄλλοῦ καθοδήγηση. Νά δημιουργεί ἀπ ὁ μικρ ὁ τό μεγάλο. Νά δημιουργεί ἀγωνιστικό περιβάλλον, ζωντάνια-αἰσιοδοξία. Νά ἀντιμετωπίζει τίς δυσκολίες μέ ἐπιμονή, πεῖσμα καί αἰσιοδοξία καί νά τίς νικά. Νά ξεσηκόνει τήν πάλη, νά τήν πλαταίνει, νά συνδέται καί νά χτίζει τήν ὀργάνωση, πάντα ἔξυπνα, προσεχτικά, μέ τό μάτι ἀγρυπνο. Ἐνάντια στό λυσσασμένο ἐχθρό ἔχει ν' ἀντιπαρατάξει τή